

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG

COMPTE RENDU INTÉGRAL

MET HET BEKNOPT VERSLAG

AVEC LE COMPTE RENDU ANALYTIQUE

PLENUMVERGADERING

SÉANCE PLÉNIÈRE

woensdag

mercredi

14-03-2001

14-03-2001

14:15 uur

14:15 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	<i>Parti Réformateur libéral – Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
PSC	<i>Parti social-chrétien</i>
SP	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + nummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag (op wit papier, bevat de bijlagen en het beknopt verslag, met kruisverwijzingen tussen Integraal en Beknopt Verslag)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral (sur papier blanc, avec annexes et CRA, avec renvois entre le CRI et le CRA)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : alg.zaken@deKamer.be</i>	<i>e-mail : aff.generales@laChambre.be</i>

INHOUD

Berichten van verhindering	1
Regeling van de werkzaamheden	1
<i>Spreker: Yves Leterme, voorzitter van de CVP-fractie</i>	
WETSONTWERPEN EN WETSVoorstel	2
Wetsontwerp houdende vijfde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 2000 (1077/1 tot 4)	2
<i>Beperkte algemene bespreking</i>	2
<i>Sprekers: Yves Leterme, voorzitter van de CVP-fractie, Didier Reynders, minister van Financiën, Jean-Pol Poncelet, voorzitter van de PSC-fractie, Karel Pinxten, Guido Tastenhoye, Hugo Coveliers, voorzitter van de VLD-fractie, Pieter De Crem, Koen Bultinck</i>	
<i>Bespreking van de artikelen</i>	17
Wetsvoorstel van de heren Fred Erdman, Hugo Coveliers, Thierry Giet en Vincent Decroly en de dames Fauzaya Talhaoui en Jacqueline Herzet inzake het federaal parket (897/1 tot 15)	18
<i>Algemene bespreking</i>	18
<i>Sprekers: Guy Hove, rapporteur, Tony Van Parys, Hugo Coveliers, voorzitter van de VLD-fractie, Fred Erdman, Joëlle Milquet, Bart Laeremans, Jacqueline Herzet, Vincent Decroly, Karel Van Hoorebeke, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
<i>Bespreking van de artikelen</i>	46
<i>Spreker: Bart Laeremans</i>	
Wetsontwerp tot wijziging van verscheidene wetsbepalingen inzake de voogdij over minderjarigen (geamendeerd door de Senaat) (576/14 tot 21)	47
- Wetsontwerp tot wijziging van sommige bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot de voogdij over minderjarigen (geamendeerd door de Senaat) (789/2 en 3)	47
<i>Spreker: Jacqueline Herzet</i>	
<i>Bespreking van de artikelen</i>	48
<i>Spreker: Fred Erdman</i>	
Wetsontwerp betreffende het pensioen van het personeel van de politiediensten en hun rechthebbenden (1112/1 tot 5)	48
<i>Algemene bespreking</i>	48
<i>Sprekers: Karel Van Hoorebeke, Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken, Denis D'hondt</i>	
<i>Bespreking van de artikelen</i>	50
BIJLAGE	51
INTERNE BESLUITEN	51

SOMMAIRE

Excusés	1
Ordre des travaux	1
<i>Orateur: Yves Leterme, président du groupe CVP</i>	
PROJETS ET PROPOSITION DE LOI	2
Projet de loi contenant le cinquième ajustement du budget général des dépenses de l'année budgétaire 2000 (1077/1 à 4)	2
<i>Discussion générale limitée</i>	2
<i>Orateurs: Yves Leterme, président du groupe CVP, Didier Reynders, ministre des Finances, Jean-Pol Poncelet, président du groupe PSC, Karel Pinxten, Guido Tastenhoye, Hugo Coveliers, président du groupe VLD, Pieter De Crem, Koen Bultinck</i>	
<i>Discussion des articles</i>	17
Proposition de loi de MM. Fred Erdman, Hugo Coveliers, Thierry Giet et Vincent Decroly et Mmes Fauzaya Talhaoui et Jacqueline Herzet concernant le parquet fédéral (897/1 à 15)	18
<i>Discussion générale</i>	18
<i>Orateurs: Guy Hove, rapporteur, Tony Van Parys, Hugo Coveliers, président du groupe VLD, Fred Erdman, Joëlle Milquet, Bart Laeremans, Jacqueline Herzet, Vincent Decroly, Karel Van Hoorebeke, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
<i>Discussion des articles</i>	46
<i>Orateur: Bart Laeremans</i>	
Projet de loi modifiant diverses dispositions légales en matière de tutelle des mineurs (amendé par le Sénat) (576/14 à 21)	48
- Projet de loi modifiant certaines dispositions du Code judiciaire relatives à la tutelle des mineurs (amendé par le Sénat) (789/2 et 3)	48
<i>Orateur: Jacqueline Herzet</i>	
<i>Discussion des articles</i>	48
<i>Orateur: Fred Erdman</i>	
Projet de loi relatif à la pension du personnel des services de police et de leurs ayants droit (1112/1 à 5)	48
<i>Discussion générale</i>	48
<i>Orateurs: Karel Van Hoorebeke, Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur, Denis D'hondt</i>	
<i>Discussion des articles</i>	50
ANNEXE	51
DECISIONS INTERNES	51

COMMISSIES	51	COMMISSIONS	51
SAMENSTELLING	51	COMPOSITION	51
BESLISSINGEN	51	DECISIONS	51
INTERPELLATIEVERZOEKEN	52	DEMANDES D'INTERPELLATION	52
INGEKOMEN	52	DEMANDES	52
VOORSTELLEN	53	PROPOSITIONS	53
TOELATING TOT DRUKKEN	53	AUTORISATION D'IMPRESSION	53
VERZOEK OM ADVIES AAN DE RAAD VAN STATE	54	DEMANDE D'AVIS AU CONSEIL D'ETAT	54
MEDEDELINGEN	54	COMMUNICATIONS	54
COMMISSIES	54	COMMISSIONS	54
VERSLAGEN	54	RAPPORTS	54
SENAAT	55	SENAT	55
OVERGEZONDEN WETSONTWERPEN	55	PROJETS DE LOI TRANSMIS	55
AANGENOMEN WETSONTWERPEN	55	PROJETS DE LOI ADOPTES	55
GEAMENDEERD WETSONTWERP	56	PROJET DE LOI AMENDE	56
EVOCATIE	56	EVOCATION	56
REGERING	56	GOUVERNEMENT	56
INGEDIENDE WETSONTWERPEN	56	DEPOT DE PROJETS DE LOI	56
ALGEMENE UITGAVENBEGROTING 2001	57	BUDGET GENERAL DES DEPENSES 2001	57
RAAD JUSTITIE EN BINNENLANDSE ZAKEN VAN DE EUROPESE UNIE	57	CONSEIL JUSTICE ET AFFAIRES INTERIEURES DE L'UNION EUROPEENNE	57
ARBITRAGEHOF	58	COUR D'ARBITRAGE	58
PREJUDICIËLE VRAGEN	58	QUESTIONS PREJUDICIELLES	58
REKENHOF	59	COUR DES COMPTES	59
FISCALE CONTROLE VAN WERKELIJKE BEROEPSKOSTEN	59	CONTROLE FISCAL DES FRAIS PROFESSIONNELS REELS	59
VAST COMITE VAN TOEZICHT OP DE POLITIEDIENSTEN	59	COMITE PERMANENT DE CONTRÔLE DES SERVICES DE POLICE	59
VERZOEK OM BEGROTINGSTRANSFER	59	DEMANDE DE TRANSFERT BUDGETAIRE	59
VAST COMITE VAN TOEZICHT OP DE INLICHTINGENDIENSTEN	59	COMITE PERMANENT DE CONTRÔLE DES SERVICES DE RENSEIGNEMENTS	59
UITVOERING VAN DE BEGROTING 2000	59	EXECUTION DU BUDGET 2000	59
AANBEVELING	59	RECOMMANDATION	59
INFORMATIE- EN ADVIESCENTRUM INZAKE DE SCHADELIJKE SEKTARISCHE ORGANISATIES	59	CENTRE D'INFORMATION ET D'AVIS SUR LES ORGANISATIONS SECTAIRES NUISIBLES	59
VARIA	60	DIVERS	60
GILDE VAN DE VOETGANGER	60	"GILDE VAN DE VOETGANGER"	60

PLENUMVERGADERING

van

WOENSDAG 14 MAART 2001

14:15 uur

SÉANCE PLÉNIÈRE

du

MERCREDI 14 MARS 2001

14:15 heures

De vergadering wordt geopend om 14.17 uur door de heer Herman De Croo, voorzitter.
La séance est ouverte à 14.17 heures par M. Herman De Croo, président.

Tegenwoordig bij de opening van de vergadering is de minister van de federale regering:
Ministre du gouvernement fédéral présent lors de l'ouverture de la séance:
Didier Reynders.

De **voorzitter**: De vergadering is geopend.
La séance est ouverte.

Een reeks mededelingen en besluiten moeten ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in bijlage bij het integraal verslag van deze vergadering opgenomen worden.
Une série de communications et de décisions doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe du compte rendu intégral de cette séance.

**Berichten van verhindering
Excusés**

Joke Schauvliege, wegens ziekte / pour raison de santé;
Yvon Harmegnies, Annemie Van de Casteele, buitenslands / à l'étranger
Georges Lenssen, Bart Somers.

**01 Regeling van de werkzaamheden
01 Ordre des travaux**

De **voorzitter**: Dames en heren, vandaag, woensdagmiddag, moeten wij diverse punten in plenaire vergadering behandelen. Tegelijkertijd zijn er, zoals u weet, een aantal commissievergaderingen aan de gang.

N'est-ce pas, monsieur Poncelet, le mercredi

après-midi, il y a encore des commissions malgré vos protestations de tout à l'heure. Plusieurs commissions sont en cours, mais nous travaillerons au mieux de nos moyens.

Dames en heren, volgende week houden wij in plenaire vergadering een groot debat over de landbouw, een bevoegdheid van de heer Gabriels.

01.01 Yves Leterme (CVP): Mijnheer de voorzitter, voor alle duidelijkheid stel ik dat dan zal worden gedebatteerd over de landbouw, meer specifiek over de beheersing van de mond- en klauwzeercrisis. We zullen daarbij nagaan of de MKZ-crisis al dan niet beheerst wordt en wat ieders verantwoordelijkheid en houding daarbij is.

De **voorzitter**: Mijnheer Leterme, dat klopt. In de Conferentie van voorzitters zijn we overeengekomen dat de oppositiepartijen 40 minuten en de meerderheidspartijen 45 minuten spreektijd krijgen. Ik hoop dat er zich in de komende week geen bijzondere omstandigheden zullen voordoen. Men weet echter nooit. Laten we hopen dat de MKZ-crisis goed afloopt.

Overeenkomstig het advies van de Conferentie van voorzitters van deze morgen, stel ik u voor op de agenda van deze plenaire vergadering het wetsontwerp betreffende het pensioen van het personeel van de politiediensten en hun rechthebbenden (nrs. 1112/1 tot 5) in te schrijven. Conformément à l'avis de la Conférence des présidents de ce matin, je vous propose d'inscrire à l'ordre du jour de la présente séance plénière le projet de loi relatif à la pension du personnel des services de police et de leurs ayants droit (n°s 1112/1 à 5).

Ik stel u eveneens voor op de agenda van de plenaire vergadering van morgen namiddag in te schrijven:

- het ontwerp van bijzondere wet tot invoeging van een artikel 60bis in de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof (overgezonden door de Senaat) (nr. 1090/1);

- het wetsontwerp tot wijziging van artikel 4 van de wet van 6 januari 1989 betreffende de wedden en pensioenen van de rechters, de referendarissen en de griffiers van het Arbitragehof (overgezonden door de Senaat) (nr. 1089/1).

Je vous propose également d'inscrire à l'ordre du jour de la séance plénière de demain après-midi:

- le projet de loi spéciale insérant un article 60bis dans la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage (transmis par le Sénat) (n° 1090/1);

- le projet de loi modifiant l'article 4 de la loi du 6 janvier 1989 relative aux traitements et pensions des juges, des référendaires et des greffiers de la Cour d'arbitrage (transmis par le Sénat) (n° 1089/1).

De heer Danny Pieters zal mondeling verslag uitbrengen over de laatste twee wetsontwerpen.

M. Danny Pieters fera rapport oral pour les deux derniers projets.

Geen bezwaar? (*Nee*)

Aldus zal geschieden.

Pas d'observation? (*Non*)

Il en sera ainsi.

Wetsontwerpen en wetsvoorstel

Projets et proposition de loi

02 Wetsontwerp houdende vijfde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 2000 (1077/1 tot 4)

02 Projet de loi contenant le cinquième ajustement du budget général des dépenses de l'année budgétaire 2000 (1077/1 à 4)

Overeenkomstig artikel 83 van het Reglement wordt een beperkte algemene bespreking gehouden.

Conformément à l'article 83 du Règlement, le projet de loi fait l'objet d'une discussion générale limitée.

De heer Didier Reynders, minister van Financiën, vervangt de heer Johan Vande Lanotte, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie. M. Didier Reynders, ministre des Finances, remplace M. Johan Vande Lanotte, vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale.

Beperkte algemene bespreking

Discussion générale limitée

De beperkte algemene bespreking is geopend.

La discussion générale limitée est ouverte.

De heer Aimé Desimpel, rapporteur, verwijst naar het schriftelijk verslag.

M. Aimé Desimpel, rapporteur, se réfère au rapport écrit.

02.01 Yves Leterme (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik wil even ingaan op uw aankondiging dat de minister van Begroting en Maatschappelijke Integratie, de heer Vande Lanotte, niet in ons midden kan zijn, en dat de minister van Financiën, de heer Reynders, in dit dossier de regering vertegenwoordigt.

Mijnheer de voorzitter, u weet dat de aanwezigheid van minister Reynders ons altijd behaagt. Toch kreeg ik graag wat meer uitleg over de reden waarom minister Vande Lanotte afwezig is. Hij is immers dubbel betrokken bij dit dossier, enerzijds omdat het over een begrotingsbeslissing gaat, en anderzijds omdat het voorwerp van de bespreking, het bijblad waarvan sprake zal zijn, behoort tot zijn bevoegdheid als minister van Maatschappelijke Integratie.

De **voorzitter**: Mijnheer Leterme, u bent stilaan gespecialiseerd in het vragen naar de reden waarom ministers afwezig zijn, maar dit is uw goed recht.

Monsieur le ministre, quelle est la raison de l'absence de votre collègue le vice-premier ministre?

02.02 Didier Reynders, ministre: Monsieur le président, je connais la raison de ma présence mais je peux m'enquérir de la raison exacte de l'absence de mon collègue. Je cours d'une commission à l'autre et d'une séance à l'autre en répondant à la demande de remplacement...

De **voorzitter**: Mijnheer de minister, wij zouden toch graag in de komende minuten vernemen waarom minister Vande Lanotte afwezig is. We beseffen uiteraard dat de regeringsleden niet overal tegelijk aanwezig kunnen zijn.

02.03 Minister Didier Reynders: Mijnheer de voorzitter, ik zal onmiddellijk telefonisch navraag doen. Normaal gezien zijn de medewerkers van collega Vande Lanotte nu bereikbaar.

De **voorzitter**: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw medewerking. Zo kan ik de heer Leterme

in de loop van dit debat informeren over de reden van de afwezigheid van de minister.

Vier collega's hebben zich in het debat over het eerste punt ingeschreven: de heren Leterme, Poncelet, Tastenhoye en Pinxten. Ik stel voor dat zij in die volgorde aan bod komen.

02.04 **Yves Leterme** (CVP): Mijnheer de voorzitter, de heer Pinxten zal straks dieper ingaan op de rijkscomptabiliteit en op de wijze waarop de procedure tot verwerving van de centra, die aanleiding zijn tot de vraag tot machtiging vanuit het Parlement, a posteriori om een uitgave te doen van 2,4 miljard, geschiedt. Ik beperk mij ertoe nog eens heel duidelijk ons standpunt in dit dossier te verkondigen.

Mijnheer de minister van Financiën, ik richt mij tot u om aan de vice-eerste minister en minister van Maatschappelijke Integratie het volgende te zeggen.

Na het ontspreken van de integratiepolitiek in het algemeen en de asielpolitiek in het bijzonder in het jaar 2000, hebben wij gezien hoe eind december de minister van Maatschappelijke Integratie optrad in de plaats van de minister van Binnenlandse Zaken, die de toestand blijkbaar niet meer onder controle had. Onder zijn impuls zijn twee grote beslissingen genomen, één goede en één slechte.

De goede beslissing was die om de financiële steun, de toekenning van het bestaansminimum aan asielzoekers in procedure, te vervangen door materiële steun. Van in het begin hebben wij deze maatregel toegejuicht. Zoals iedereen uit de cijfers en uit de feiten op het terrein kan opmaken, heeft deze beslissing haar effect niet gemist. Wij zien immers een beperking van de instroom van asielzoekers.

De andere beslissing is en blijft voor onze fractie een slechte beslissing. Wij kunnen ons niet van de indruk ontdoen dat deze beslissing werd genomen in een paniecreactie omwille van de onbeheersbaarheid van de toestand en de gigantische instroom van kandidaat-politieke vluchtelingen. Men is toen in paniek overgegaan tot een soort inbeslagname van bepaalde gebouwen in vakantiecentra. Een aantal hiervan heeft in het collectief geheugen van de bevolking een dermate belangrijke plaats ingenomen, dat wij menen dat ook de keuze van de gebouwen een verkeerde en zeer slechte keuze was.

Wij blijven hevige verdedigers van het volwaardige recht op politiek asiel, zoals dit internationaal is

gedefinieerd. Dat belet ons echter niet om de tweede en slechte beslissing met evenveel heftigheid te blijven bestrijden en te blijven bekritisieren. Voor ons is het een historische blunder dat men bij het verwerven van Hengelhof en Zon en Zee geen rekening heeft gehouden met het maatschappelijke draagvlak van het verwerven van deze centra.

Ik eindig met een vaststelling en een vraag aan de regering. Wij stellen immers vast dat door de kleinere instroom als gevolg van de goede beslissing, de noodzakelijkheid van het ter beschikking van deze plaatsen voor asielzoekers niet meer is gewettigd.

Ik weet wel dat het om een confirmatie gaat van een begrotingsberaadslaging in Ministerraad zoals de procedure dat voorschrijft. Naar ons oordeel heeft deze Kamer vandaag in het debat en morgen bij de stemming de laatste kans om de regering te helpen deze slechte beslissing recht te zetten. Nu blijkt immers dat ze niet noodzakelijk meer is door de goede beslissing die in het jaareinde genomen is. De beslissing moet rechtgezet worden in het belang van de belastingbetaler en in het belang van een goede en juiste invulling van de asielpolitiek. Wij blijven zeggen dat het recht op asiel verdedigd moet worden. De wijze waarop dit einde vorig jaar praktisch georganiseerd was, was echter helemaal fout.

De **voorzitter**: Ik heb net van het secretariaat de informatie gekregen dat beide ministers terzake bevoegd zijn en dat de heer Vande Lanotte zich niet in Brussel bevindt. Ik ben zeer voorzichtig als ik dit zeg, want ik kan het niet controleren.

02.05 **Yves Leterme** (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik wil geen blijk geven van slechte wil, maar het gaat hier over de begroting voor Maatschappelijke Integratie. De minister heeft het dossier verdedigd in de commissie voor de Financiën en de Begroting. Hij is daar voorwerp geweest van – volgens mij terecht – kritiek die zo dadelijk door een aantal kamerleden zal geventileerd worden. Ik vind het niet logisch dat de minister er niet is. Behoudens redenen die even zwaar wegen als de te verwachten aanwezigheid van de minister, vind ik het bijzonder betreutswaardig dat de minister er niet is, in casu wanneer het over zijn dossier gaat. De aanwezigheid van minister Reynders behaagt me, maar volstaat niet voor mij.

Le **président**: Vous êtes le remplaçant de M. Vande Lanotte, monsieur Reynders.

02.06 Minister **Didier Reynders**: Mijnheer de voorzitter, ik ben geen vertegenwoordiger van de heer Vande Lanotte. Het gaat om een wetsontwerp dat getekend is door twee ministers: de minister van Begroting en de minister van Financiën. Ik ben hier als minister van Financiën. Zo u wilt, ben ik hier ook als vertegenwoordiger van de heer Vande Lanotte. Ik ben hier echter eerst en vooral als minister van Financiën.

Minister Vande Lanotte is op dit moment in Leuven.

Le ministre est en train de mettre au point les dossiers concernant l'installation de la comptabilité analytique au sein de l'Etat, dans le cadre de la réforme Copernic. Nous devons participer à des réunions ensemble sur ce thème, puisqu'il reprend la compétence pour partie de cette comptabilité analytique. Il est en réunion sur ce volet de la réforme. Le projet a été déposé par les deux ministres et l'un des deux signataires est présent. Si la Chambre devait exiger la présence de tous les ministres signataires pour chaque projet, nous ne parviendrions plus à organiser le travail correctement.

Le **président**: Il faut faire le maximum pour que les responsables soient là. Un des deux est présent maintenant, c'est parfait.

02.07 **Jean-Pol Poncelet** (PSC): Monsieur le président, c'est, comme l'a dit notre collègue Leterme, un réel plaisir d'avoir le ministre des Finances. Je m'en réjouis tout autant que lui, non pas pour essayer de départager les compétences qui sont grandes des deux côtés et je me garderais bien de faire une balance. Monsieur le ministre, la compétence postule également la responsabilité. Pour toute une série de questions que nous avons posées en commission, nous n'avons pas eu de réponses satisfaisantes. M. Vande Lanotte les a clôturées en disant qu'il assumait l'entière responsabilité du dossier. Par voie de conséquence, je suis dans l'obligation de vous poser la question de la responsabilité.

02.08 **Didier Reynders**, ministre: Sur la dernière phrase que M. Poncelet vient d'évoquer, je partage entièrement l'analyse de mon collègue du Budget.

02.09 **Jean-Pol Poncelet** (PSC): Comme M. Reynders l'a dit en d'autres circonstances: « on ne répète pas en séance plénière les débats en commission. » Il est dès lors inutile de revenir sur un certain nombre de questions. Par contre, il faut

revenir au-delà de la singularité de la procédure. La délibération budgétaire est une technique qui permet au gouvernement d'avancer et elle se justifie. Elle place, évidemment, le parlement dans une position difficile puisque, a posteriori, nous devons cautionner des décisions qui ont été prises, en l'occurrence des engagements budgétaires dans des procédures immobilières. Il me semble que la moindre des choses est de répondre aux questions que le parlement pose, ce qui n'a pas été le cas en commission, à l'instigation de votre collègue.

Je mets en cause une procédure particulière qui a été utilisée pour l'acquisition d'un bien immobilier au bénéfice de l'Etat dans l'accueil des réfugiés à Hotton. J'ai commencé mes interrogations dès le 15 février avec votre collègue, le ministre de la Régie des bâtiments, M. Daems, qui m'a en effet donné quelques éléments de réponse, en concluant le 20 février que ma remarque méritait une investigation. Il m'a annoncé qu'il établirait une liste de tout les biens achetés en toute clarté et en toute transparence de telle manière que nous puissions, en tant que parlementaires, regarder d'une manière critique l'ensemble des procédures qui avaient eu lieu.

J'imagine, monsieur le ministre, qu'en un mois, dans une institution aussi bien organisée que la Régie des bâtiments, on aurait eu la capacité de fournir une liste des biens immeubles acquis par la Régie des bâtiments. Puisque vous en portez toujours la responsabilité, je m'adresse à vous pour dire que j'attends toujours cette liste qui me paraît être un des éléments importants d'appréciation pour le travail parlementaire. Il est clair que nous visons, par là, la politique d'asile. Cela ne doit pas représenter des milliers d'acquisitions! Je souhaite avoir, dans les meilleurs délais, cette liste promise par votre collègue.

Le deuxième acte a été la question que je vous ai posée en tant que ministre des Finances en commission le 20 février et sans flagornerie, vous avez au moins apporté des réponses. Vous avez rappelé des dates: 1er/12, 4/12, 11/12, 21/12 ... Pour résumer, un promoteur immobilier a fait une plus-value considérable en six semaines, entre le moment où, inspiré par je ne sais pas qui, il a acquis un bien immobilier laissé à l'abandon pendant 7 ans et dans les 6 semaines qui ont suivi, par le miracle en question, il a fait une plus-value de 60 millions sur un budget de 80. Je reconnais que les promoteurs immobiliers sont doués.

Ils ont de bonnes informations ou, en tout cas, ils sont très habiles! Vous m'avez très clairement répondu en termes factuels sauf – et votre collègue n'y a pas répondu non plus – sur la procédure d'expropriation. La question était de savoir pourquoi il n'y avait pas eu expropriation du bien. Le 20 février, vous m'aviez vous-même dit que le comité d'acquisition avait fait une évaluation de 96 millions de francs auxquels vous me dites qu'il faut ajouter, en cas d'expropriation, les frais de réemploi – 16% soit 111 millions – et, sans expropriation, on acquiert le bien de gré à gré pour 140 millions de francs.

Vous ne m'avez pas répondu au sujet de l'opportunité de l'expropriation. Votre collègue l'a fait et il a précisé que la procédure d'expropriation était à la fois inopportune et inappropriée. Ses conclusions étaient beaucoup plus générales sur le principe même de l'expropriation en nous donnant comme point de vue définitif que cette procédure était plus chère que l'acquisition des bâtiments à l'amiable.

Monsieur le ministre, pourquoi donc y a-t-il dans notre procédure légale une éventualité d'expropriation? Pourquoi le législateur et le gouvernement se sont-ils dotés d'une telle possibilité si, dès lors qu'il y a soi-disant urgence, on y renonce unilatéralement en payant une plus-value singulière sur le bien? D'autant plus que la conclusion de votre collègue consistait à dire qu'il considérait, en effet, que le promoteur avait fait une bonne opération et il continuait à déplorer que M. Poncelet avait fait, à ce sujet, des déclarations publiques qui jettent à tort le discrédit sur cette opération. Je trouve que c'est tout de même un peu gonflé – pardonnez-moi l'expression. Le premier devoir du parlementaire que je suis est de poser des questions et de faire état des questions qu'il pose. Si, dans une procédure que je considère comme contestable, le fait de la dénoncer ou de poser des questions constitue une déclaration publique inappropriée, je pense qu'il y a un problème de fond sur le rôle du parlement et du gouvernement.

En bref, je conteste la procédure qui a été utilisée et j'aimerais savoir pourquoi on n'a pas utilisé la procédure d'expropriation. Les arguments de votre collègue, en l'occurrence, n'étaient pas corrects. Ils ne nous ont, en tout cas, pas convaincus que la procédure d'expropriation eût été inappropriée. C'est un échange d'arguments sans trop de valeur.

Je souhaite obtenir cette liste que votre autre collègue nous avait annoncée. Je pense que cela

nous permettrait de procéder à l'analyse correcte et objective que nous souhaitons.

02.10 Karel Pinxten (CVP): Mijnheer de voorzitter, dit zou eigenlijk een vrij technisch debat moeten zijn over een deliberatie van de Ministerraad met betrekking tot het toekennen van een begrotingskrediet van 2,4 miljard frank dat niet voorzien was in de begroting. Ik meen echter dat een aantal andere zaken aan dit debat moeten worden toegevoegd.

Wat is er gebeurd? Op 15 december werd een punt toegevoegd aan de agenda van de Ministerraad. Dat gebeurde staande de vergadering. Dan kan uiteraard altijd en het gebeurt wel vaker. Hier ging het echter om een punt dat betrekking had op de aankoop van een zevental asielcentra. Dit punt had een budgettaire weerslag van 2,4 miljard frank. De nota aan de Ministerraad, die ik hier bij mij heb, is uiterst summier. Ze beslaat amper twee velletjes papier, anderhalve pagina. Het merkwaardige is dat in de nota aan de Ministerraad die staande de vergadering wordt rondgedeeld weliswaar sprake is van de aankoop door de overheid van een aantal asielcentra maar dat er geen enkel bedrag wordt genoemd. Dat is zeer merkwaardig want op 15 december, de datum van de vergadering, waren er al twee schattingsverslagen binnen. Het schattingsverslag voor de aankoop van het goed in Hengelhof draagt als datum 11 december, dus vier dagen voordien. Het schattingsverslag van het domein in Hotton, waar ik straks nog wat uitvoeriger wil op ingaan, was ook reeds op 11 december binnen. In de nota aan de Ministerraad vindt men echter geen enkel cijfer. Normaal wordt zo'n beslissing dan automatisch afgevoerd van de Ministerraad. Er was evenmin enig advies van de inspectie van Financiën. Blijkbaar was dat advies niet gevraagd.

Met betrekking tot de beslissing van de Ministerraad van 15 december kunnen we dus besluiten dat het gaat om een blanco cheque van in totaal 2,4 miljard frank voor de minister van Begroting en Maatschappelijke Integratie, bijgestaan door de ministers van Telecommunicatie en Financiën, om een aantal asielcentra te verwerven. Als we kijken naar de aankopen die in de dagen daarop gevolgd zijn, stellen we vast dat er voor alle gevallen schattingsverslagen zijn van het aankoopcomité van Financiën. Die mensen hebben hun werk snel moeten doen en de verslagen waren ook tijdig klaar. Tot onze grote verbazing stellen wij vast dat de prijzen in de schattingsverslagen van Financiën een verschil van 275 miljoen frank voor de zeven

centra samen opleveren in vergelijking met de prijzen die effectief door de regering werden betaald. De betekenis van een schattingsverslag van het aankoopcomité is dat er een maximumprijs wordt gegeven. Men zou dan kunnen denken dat de regering zeer goed onderhandeld heeft als zij 275 miljoen frank minder betaald heeft dan de maximale prijs voorzien in de schattingsverslagen.

Het probleem is evenwel dat het tegendeel waar is. Als we naar de prijzen kijken, stellen wij vast dat de regering 275 miljoen frank meer voor de zeven asielcentra heeft betaald dan de aankoopcomités van Financiën en dus ook de aankoopcomités van de officiële schatters van de regering als waarde voor die panden opgaven.

Westende: aankoopprijs: 555 miljoen frank, schattingsprijs: 360 miljoen frank; Houthalen: aankoopprijs: 777 miljoen frank, schattingsprijs: 777 miljoen frank; Eeklo: aankoopprijs: 45 miljoen frank, schattingsprijs: 45 miljoen frank. Pikant detail. Het aankoopcomité merkt hier op dat het gebouw in Eeklo zonevreemd is en besluit, ik citeer: " Dit brengt voor de toekomst een grote onzekerheid met zich mee. Het bedrag van 45 miljoen frank houdt met deze onzekerheid geenszins rekening". Beauraing: aankoopprijs: 40 miljoen frank, schattingsprijs: 40 miljoen frank; Manderfeld: aankoopprijs: 180 miljoen frank, schattingsprijs: 160 miljoen frank; Manhay: aankoopprijs: 38 miljoen frank, schattingsprijs: 22 miljoen frank; Hotton: aankoopprijs: 140 miljoen frank, schattingsprijs: 96 miljoen frank. Als we dit optellen, heeft de regering zeer slecht onderhandeld want zij betaalt 275 miljoen frank meer dan de maximumprijs die zij volgens haar eigen administratie zou mogen betalen. Ik laat de opmerking over Eeklo dan nog terzijde.

Een argument had kunnen zijn dat men de aankoopprijs vanwege de urgentie - het moest immers snel gebeuren - ietwat heeft opgetrokken. Quod non. De logica in deze is ver te zoeken want voor de zeven asielcentra werd in vier gevallen meer betaald en in drie gevallen houdt men zich strikt aan de schattingsprijs. Logica zit er ook niet in de meerprijs die wordt betaald. Voor Westende is dat een meerprijs van 54%, voor Manderfeld een meerprijs van 12,5%, voor Manhay een meerprijs van 72% en voor Hotton een meerprijs van 45% ten aanzien van de geschatte waarde door het aankoopcomité van Financiën. Ook daarin is geen enkele lijn te trekken.

Ik wil even de aandacht vestigen op een aantal gedachteswisselingen die in de plenaire

vergadering en in de commissie over dit dossier plaatsvonden. De minister van Begroting en Maatschappelijke Integratie zei op een bepaald moment zeer duidelijk in de commissie voor de Financiën bij de bespreking van het ontwerp ter voorbereiding van deze zitting dat onteigening niet mogelijk was omdat de aankoop dermate dringend was dat er moest worden onderhandeld. Met andere woorden, onteigening bij urgentie zou teveel tijd vragen. Wij hebben nagekeken hoeveel tijd een procedure van onteigening bij urgentie in beslag neemt en of dit noemenswaardig meer tijd vraagt dan de huidige gevolgde procedure.

De wet van 1962 wordt door alle gemeentebesturen en alle openbare besturen courant toegepast. Het is dan wel van essentieel belang dat het gaat om een aankoop van een goed van openbaar nut; daarover bestaat weinig discussie. Volgens de wet van 1962 moet er ook sprake zijn van hoogdringendheid, waarover eveneens weinig discussie bestaat. Dat betekent dat de regering, in plaats van te onderhandelen en het goed in der minne aan te kopen, waardoor ze ongetwijfeld te veel heeft betaald, via een procedure bij de vrederechter na 23 dagen - de wet is hierover zeer duidelijk - via een zogenaamd provisioneel vonnis de eigendomsoverdracht had kunnen realiseren. Maximaal 15 dagen later had de regering het goed in bezit kunnen nemen. Via die procedure hadden de eigenaars, door het vonnis van de vrederechter, reeds een eerste, provisionele vergoeding kunnen krijgen, die conform de wet minstens 90% van de geschatte waarde moet bedragen. Die vergoeding mag ook 100% of 105% bedragen, maar ze zou in ieder geval de eigenaars van de asielcentra ten goede komen.

De procedure voorziet tevens in een herziening in eerste aanleg en in een beroepsprocedure bij de hoven van Beroep. Indien men de gangbare procedure, die vandaag eigenlijk de procedure van gemeen recht is, had toegepast, dan had de regering binnen dezelfde tijdsspanne - met een verschil van maximaal twee weken - in het bezit van de zeven asielcentra kunnen zijn gesteld. Bij de uitputting van de beroepsmogelijkheden zou de definitieve prijs dan wel door de rechter van het hof van Beroep bepaald geweest zijn. Men heeft echter gekozen voor een onderhandeling in der minne wegens de hoogdringendheid. Nochtans had men hetzelfde kunnen bereiken volgens een wettelijke procedure, die alle openbare besturen kennen, in een tijdsspanne van maximaal twee weken meer.

Toen men hem wees op de vrij hoge

aankoopprijzen, heeft de minister van Begroting geantwoord dat bij een onteigening – in dit geval bij hoogdringendheid – de eigenaars wellicht ook gunstige prijzen zouden hebben kunnen bedingen. De minister wist uiteraard dat de regering 225 miljoen frank meer had betaald, hoewel hij dat niet heeft toegegeven. Zijn stelling was dat het bij een onteigening nog veel meer zou zijn geweest. Ik citeer wat hij heeft gezegd in de commissie voor de Financiën: “Bij een onteigening zijn de bedragen stevast hoger dan de door het aankoopcomité geschatte waarde”. Hij vermeldde zelfs percentages van 20% tot 30%. Hij voegde daar nog aan toe dat in een aantal gevallen de eindprijs, die door de rechter wordt bepaald, zelfs twee- tot driemaal hoger uitvalt.

Wij hebben dat even nagekeken en hebben ons afgevraagd of de regering de juiste beslissing heeft genomen door te onderhandelen. Is die procedure voordeliger dan de onteigening bij hoogdringendheid? Het merkwaardige is dat uit alle informatie net het tegendeel blijkt. Inderdaad, in geval van onteigening bij hoogdringendheid desgevallend is de uiteindelijke prijs die de onteigende overheid betaalt, de facto lager dan de geschatte waarde en ligt dus zeker geen 20 tot 30% of zelfs twee- tot driemaal hoger, zoals de minister zelf beweerde.

Dit verklaart trouwens waarom bij onteigeningen de beroepsprocedure slechts in 2 tot 3% van de gevallen wordt gevolgd. Dit wijst erop dat de mensen, die worden onteigend voor het openbaar nut, perfect weten dat ze een groot risico lopen - indien ze de beroepsprocedure volgen tot in het hof van beroep - om uiteindelijk zelfs minder te krijgen dan wat hen aanvankelijk wordt aangeboden. Een van de bewijzen om aan te tonen dat onteigening goedkoper is dan dit soort van onderhandse aankoop ligt in het feit dat de doorsnee burger geen beroep doet op de beroepsprocedure. Mocht hij weten dat hij daarmee een hogere vergoeding zou kunnen krijgen dan zou hij het zeker doen. Te meer daar de vergoeding wordt uitbetaald met de gangbare intresten.

Ten tweede, wij hebben in april van vorig jaar het wetsvoorstel van onze collega Verherstraeten goedgekeurd. Dit wetsvoorstel bepaalde dat, indien iemand die wordt onteigend en de beroepsprocedure uitput, hij minder krijgt en daarbovenop intrest moet betalen aan de overheid. De aanpassing had betrekking op de intrest die werd verminderd van 7 naar 3%. Dit wetsvoorstel werd goedgekeurd met het akkoord van de minister van Financiën. In dat wetsvoorstel

staat precies het tegengestelde te lezen dan wat de minister van Begroting vorige week in de commissie zei, ik citeer: “Niet zelden moet de onteigende, na afloop van de procedure en na definitieve vaststelling van de vergoeding, aanzienlijke bedragen terugbetalen aan de onteigenende instantie”. Dit betekent dat in voorkomend geval de zeven asielcentra via de onteigeningsprocedure bij hoogdringendheid wellicht minder hadden gekost dan de geschatte bedragen. Dat staat in schril contrast tot de 275 miljoen Belgische frank die bovenop de geschatte prijzen werd uitbetaald.

Ten derde, om de lichtzinnigheid van deze argumentatie nogmaals aan te tonen hebben wij ons licht opgestoken bij een aantal openbare instanties, aankoopcomités. Wij stelden hen de vraag of de verklaring van de minister klopt wanneer hij beweert dat onteigeningen 20 tot 30% en in sommige gevallen zelfs 2 tot 3 keer meer kosten dan een onderhandeling in der minne. De antwoorden bevestigen precies het tegendeel en bewijzen eens te meer dat via een onteigeningsprocedure bij hoogdringendheid de overheid wellicht de som van 275 miljoen frank en misschien zelfs iets meer had uitgespaard.

Mijnheer de voorzitter, ik kom dan tot een specifiek dossier. Ik zal mijn betoog zakelijk houden en mij daarbij aan de feiten houden. Ik zou in het verlengde van de woorden van collega Poncelet even willen blijven stilstaan bij het dossier-Hotton.

Laat mij bij wijze van inleiding en om het geheugen van sommigen wat op te frissen eerst even stilstaan bij hetgeen de minister van Telecommunicatie, Overheidsbedrijven -en Participatie hierover verklaarde tijdens de plenaire zitting van 15 februari jongstleden. De minister zei toen dat het aankoopcomité de waarde van het domein schatte op 96 miljoen frank, met daarbovenop nog het recht van hergebruik. De minister bedoelde met dit laatste waarschijnlijk de herbeleggingvergoeding. Het aankoopcomité heeft de verkoper een bod gedaan van 110 miljoen. Dit bod werd geweigerd, waarna het comité de toestemming kreeg om het domein voor 140 miljoen frank aan te kopen.

De herbeleggingvergoeding is een vergoeding die men normaal gezien in geval van onteigening toekent om de extra kosten van het herbeleggen van de onteigeningssom te vergoeden. Voor bedragen boven de 12,5 miljoen bedraagt de herbeleggingvergoeding 16% van de geschatte waarde. In het geval Hotton betekent dit een

eventuele 16% bovenop de geschatte waarde van 96 miljoen frank. Voor alle duidelijkheid wil ik eraan toevoegen dat de geldende rechtspraak zegt dat deze herbeleggingvergoeding alleen werkelijk verschuldigd is in geval van een gerechtelijke onteigening na uitspraak van de rechter. Het kan daarnaast ook dat, wanneer het niet gaat om een gerechtelijke onteigening, maar over een aankoop in der minne, er ook onderhandeld wordt over een bepaalde herbeleggingvergoeding. Natuurlijk hanteert men hier ook het maximumpercentage, in dit geval de 16%.

Ik ga dan verder met de verklaring van de minister van Telecommunicatie op 15 februari 2001. Hij stelde er dat volgens ingewonnen inlichtingen de Regie der Gebouwen uitdrukkelijk de minister van Begroting had verzocht om een schriftelijke opdracht alvorens tot de aankoop aan 140 miljoen frank over te gaan. De minister van Begroting besloot zijn antwoord op een ietwat sibillijnse manier door te stellen dat hij een onderzoek gepast vond. Misschien kan de minister ons straks de resultaten van dat onderzoek geven. Dat zou ons natuurlijk ten zeerste interesseren.

Collega Poncelet heeft het verhaal van het domein Hotton reeds geschetst. Om het kort samen te vatten kan ik het volgende zeggen. Het gaat om een domein dat 6, 7 jaar werd verwaarloosd. Op 23 oktober 2000 wordt het domein door een vastgoedmakelaar aangekocht voor het bedrag van 80 miljoen frank. Kort daarna wordt het domein door het aankoopcomité geschat op 96 miljoen frank en minder dan twee maanden na de aankoop door de vastgoedmakelaar wordt het gekocht door de regering voor het bedrag van 140 miljoen frank. Dit is een merkwaardige evolutie. Sta me toe dat ik met betrekking tot dit en andere dossiers enkele conclusies aan u voorleg. De eerste conclusie is duidelijk. Voor de 7 asielcentra werd 257 miljoen frank méér betaald dan de maximumprijzen van het aankoopcomité van Financiën. Op grond van het beginsel van behoorlijk bestuur zijn alle openbare besturen - gemeenten, OCMW's, provincies - ertoe verplicht de schattingsprijzen van de aankoopcomités te hanteren als maximumprijzen. Een bod van de openbare besturen mag deze maximumprijzen dus nooit overschrijden.

Hier heeft de regering precies het omgekeerde gedaan: de regels die voor de lagere overheid gelden en waaraan strikt de hand wordt gehouden, gelden schijnbaar niet voor deze regering. Men kan de vraag stellen of dit geen beleid is van twee maten en twee gewichten.

Een andere conclusie is dat de keuze voor de normale gangbare procedure van onteigening bij hoogdringendheid voor de aankoop van de zeven asielcentra geenszins tot enige significante vertraging zou hebben geleid. Ik heb nog een conclusie. Ik heb de argumenten reeds gegeven, maar ook uit alle informatie die wij kregen van het Comité tot Aankoop en van Financiën en van lokale besturen - daarover bestaan trouwens arresten van de hoven van beroep - blijkt dat het geenszins zo is dat men bij het volgen van de onteigeningsprocedure meer zou betalen, laat staan 20% tot 30%, dan wanneer men onderhandelde. Integendeel lijkt net het 18omgekeerde het geval te zijn. Men kan zich dan ook afvragen of er in het dossier Hotton - misschien ook in andere dossiers, maar zeker hier - geen sprake is van onbehoorlijk bestuur. Als wij het hele dossier van de aankoop van asielcentra bekijken, met daarin specifiek dit ene dossier, dan moeten wij nagaan of, omwille van het feit dat de overheid 275 miljoen frank meer betaalt dan de schattingen van haar diensten, hier inderdaad geen sprake is van onbehoorlijk bestuur. Heeft de regering inzake het dossier van de aankoop van asielcentra alleszins niet gezondigd tegen het principe van de zuinigheid en van de doelmatigheid?

Ter afronding nog dit. Gelet op het belang van dit dossier en de merkwaardige wijze waarop alles is verlopen, vragen wij het Parlement gebruik te maken van zijn injunctierecht en voor dit dossier een onderzoek te vragen aan het Rekenhof. Wij willen het Rekenhof dus vragen of er in dit dossier geen sprake is van onbehoorlijk bestuur en of de regering in dit dossier niet heeft gezondigd tegen het principe van de zuinigheid en de doelmatigheid bij het aanwenden van de gelden van de belastingbetaler. Ik kijk uit naar het antwoord van de minister.

02.11 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, na de catastrofale ontwikkelingen van 1999 en 2000 met respectievelijk meer dan 35.000 en meer dan 42.000 asielaanvragen, goed voor meer dan 100.000 personen die de voorbije twee jaar vooral onrechtmatig het land zijn binnengekomen, heeft de regering werkelijk ten einde raad beslist om het roer dan toch een beetje om te gooien. De beslissing om de OCMW's geen geld meer te laten geven aan de asielzoekers was een goede beslissing, maar kwam helaas veel te laat.

De beslissing om asielzoekers niet meer door te sturen naar de OCMW's, maar om ze onder te

brengen in federale asielcentra – die ik eveneens toejuich – werd evenwel ook te laat genomen.

In se is de beslissing om nieuwe asielzoekers in federale asielcentra onder te brengen een goede beslissing, op voorwaarde dat het gaat om gesloten centra die zijn gesitueerd in de grensgebieden. Maar dat is hier niet het geval, vermits het gaat om open centra, meestal in de buurt van woonkernen, die het gevoel van onveiligheid nog versterken en de criminaliteit reëel doen toenemen. Hiervan bestaan trouwens voldoende getuigenissen en in dat verband verwijst ik onder meer naar uitspraken van de Antwerpse hoofdcommissaris Luc Lamine.

De bevolking verzet zich tegen dergelijke toestanden en overal voerden buurtcomités spontaan actie.

Wat eveneens tegen de borst stuit is het volledig gebrek aan inspraak vanwege de burgers. De gemeentebesturen noch de omwonenden of de handelaars worden vooraf ingelicht; iedereen wordt voor voldongen feiten geplaatst. Alles gebeurt in overeenstemming met de verklaring van de bevoegde minister in de Gazet van Antwerpen, namelijk "Ik duld geen inspraak".

Het toppunt van arrogantie en machtsmisbruik was wel de plotse en brutale aankoop van de sociale vakantiecentra Zon en Zee in Westende en Hengelhoef in Houthalen-Helchteren, alweer zonder de minste inspraak van wie dan ook. Zelfs de vakbondsafgevaardigden van het personeel wist van niets. Hier ging minister Vande Lanotte een brug te ver en onderschatte hij de invloed van de media op de publieke opinie zwaar onderschat.

Het is tegen de borst stuitend en in strijd met het rechtvaardigheidsgevoel van de bevolking dat honderden families, duizenden kinderen, hun zo verlangde, betaalbare – want sociale – vakantie niet meer in Zon en Zee of Hengelhoef zullen kunnen doorbrengen, maar plaats moeten ruimen voor asielzoekers waarvan de meerderheid – bijna 100% - geen asielzoekers, maar asielmisbruikers zijn; bedriegers dus. Men kan het de betrokkenen niet eens kwalijk nemen, als de Belgische overheid alles in het werk stelt om hen in vakantiecentra extra in de watten te leggen.

De publieke opinie neemt dit echter niet langer en deze aangelegenheid zal de minister en de volledige regeringsploeg blijven achtervolgen.

Veel erger nog is dat een loopje wordt genomen met de wetgeving op de ruimtelijke ordening en

dat zonder meer bestemmingswijzigingen worden doorgevoerd, waardoor domeinen die duidelijk voor recreatie waren bedoeld, thans voor andere doeleinden worden aangewend.

Het ergst van al is wellicht dat er grondige twijfel bestaat omtrent de goede aanwending van ons belastinggeld voor de aankoop van de bedoelde domeinen om er asielcentra op te trekken.

Ik zal niet dieper ingaan op concrete dossiers zoals Zon en Zee, Hengelhoef en de andere asielcentra, aangezien dit reeds uitvoerig uit de doeken werd gedaan door de vorige sprekers, de heren Poncelet en Pinxten.

De grootste cynicus van de Wetstraat is verdwenen. Hij is nu keizerkoster in Leuven, maar zoals u allen weet is Johan Vande Lanotte één van zijn leerlingen. Dat viel mij op toen ik de cijfers zag die voor die asielcentra worden betaald. Hier was de meester-cynicus Vande Lanotte weer aan het woord, die voor Hengelhoef ostentatief 777 miljoen frank liet betalen. Dat zijn drie mooie zevens na elkaar. Voor het centrum Zon en Zee in Westende betaalde hij 555 miljoen; drie keer een vijf. Men ziet hier onmiddellijk de hand in van een meester-cynicus. Dit wordt ervaren als het toppunt van de arrogantie van de macht en het vleesgeworden cynisme.

Collega's, zoals u allen weet, moet het Parlement waken over de goede besteding van ons overheidsgeld. Als vertegenwoordiger des volks moet ik, samen met u, waken over de goede besteding van ons overheidsgeld. Ik hoorde de heer Pinxten daarnet op de tribune verklaren dat het Parlement van zijn injunctierecht zou moeten gebruik maken om aan het Rekenhof te vragen een onderzoek in te stellen. Ik kan de heer Pinxten en u allen medelen dat ik eergisteren reeds een brief aan de eerste voorzitter van het Rekenhof heb geschreven. Daarin vraag ik dat het Rekenhof een onderzoek zou instellen omdat op zijn minst het vermoeden bestaat dat het overheidsgeld hier slecht wordt aangewend. Het Rekenhof zou deze dossiers tot op het bot moeten uitpluizen.

Ik heb nog een tweede brief geschreven, gericht aan de directeur-generaal van de Administratie van de BTW, de Registratie en de Domeinen, die, zoals u weet, bevoegd is voor de aankoopcomités die met de aankoop van de asielcentra waren belast. Ik heb aan de inspectie van Financiën gevraagd om deze dossiers nog eens extra met het vergrootglas te bekijken.

Als deze onderzoeken, zowel door Financiën als door het Rekenhof grondig worden uitgevoerd, zou er nog wel een en ander aan het licht kunnen komen.

Ten slotte, mijnheer de voorzitter, heb ik een amendement ingediend. Zoals u weet is het Vlaams Blok van mening dat men moet afstappen van het systeem van open centra en dat we naar gesloten centra moeten evolueren, liefst opgericht in de grensgebieden, ver van bestaande woonkernen. De asielzoekers die binnenkomen kunnen er voor zeer korte tijd – de periode waarin hun asioldossier wordt behandeld – verblijven, waarna de overgrote meerderheid, bijna 95%, onmiddellijk zou moeten worden gerepatriëerd. Ik denk ook aan de uitgeprocedeerden, die nu nog altijd in ons land verblijven en illegalen, die volgens ons actief zouden moeten worden opgespoord. Dat is één van uw stokpaardjes, mijnheer Coveliers. Helaas slaagt u er niet in om dat in de regering door te drukken.

Illegalen en uitgeprocedeerden moeten in de gesloten asielcentra worden ondergebracht met het oog op een snelle repatriëring.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb het opschrift van de basisallocatie met nummer 5526 6105 gewijzigd om de 2,4 miljard frank aan bijkomende kredieten ongedaan te maken die minister Vande Lanotte vraagt om domeinen op te kopen om er open asielcentra van te maken en het geld uitsluitend te besteden aan de bouw van gesloten centra in de grensgebieden voor asielzoekers, uitgeprocedeerden en illegalen.

In mijn amendement nodig ik VLD-fractie leider Coveliers, die niet zo lang geleden een pleidooi hield voor gesloten centra, uit om samen met het Vlaams Blok dit amendement te steunen. Mijnheer Coveliers, mijn amendement vervult op perfecte wijze uw wensen. Uw berucht interview in De Gazet van Antwerpen van 18 december 2000 draagt de titel "We gaan naar alleen nog gesloten centra". In dit interview zegt u, ik citeer: "De opvangplaatsen voor asielzoekers zullen evolueren naar gesloten centra...Desnoods in een vakantiecentrum met een muur errond". Ik nodig de groenen uit om goed te luisteren naar het standpunt van de coalitiepartner. Over de gesloten centra zegt de heer Coveliers, ik citeer opnieuw: "Je kan die mensen niet laten proeven van onze maatschappij. Sommige sociale organisaties willen dat absoluut wel doen en zitten volgens mij fout. Juist omdat je er zeker van bent dat je 90% van de asielzoekers terug moet sturen, moet je hen opvangen in een gesloten centrum - in

uiteeraard optimale omstandigheden - waar binnen de maand duidelijkheid komt over hun situatie. Dat zal een ontradend effect hebben".

Mijnheer Coveliers, u verwoordt op perfecte wijze het programma van het Vlaams Blok. Ik heb uw standpunt opgenomen in mijn amendement. Daarom nodig ik u van harte uit het amendement te steunen. Het Vlaams Blok kijkt met belangstelling uit naar het stemgedrag van de VLD.

02.12 **Hugo Coveliers** (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het betoog van de heer Leterme heeft mij aangezet om hier het woord te nemen. Ik denk dat collega Leterme zich vergist in de geschiedenis van dit dossier. Hij zei dat het een goede beslissing was om geen geld meer te geven aan kandidaat-asielzoekers. De beslissing om in een aantal opvangcentra te voorzien, vond hij een slechte beslissing.

Collega Leterme, de meest nefaste beslissing in het hele asielbeleid dateert reeds uit de periode dat mevrouw Smet kost wat kost haar spreidingsbeleid wou doordrukken. Dit spreidingsbeleid was, ten eerste, nefast omdat daardoor de asielproblematiek bij iedereen terecht kwam, wat tevens zorgde voor een bredere verspreiding van Vlaams Blok-propaganda. Ten tweede, was er door het spreidingsbeleid geen overzicht meer op de asielproblematiek. Men dacht toen dat er geen probleem meer was omdat de asielzoekers versholpen leefden in een aantal steden. Zo dropten bijvoorbeeld 521 gemeenten vreemdelingen in Antwerpen. De problemen bestonden nog, maar men zag ze niet meer. Het is de verdienste van de huidige regering dat de problemen weer zichtbaar worden.

Ik weet dat het soms lang duurt om een foute beslissing recht te zetten. De eerste zet om dat te doen, was aan te kondigen dat er geen financiële steun meer zou worden gegeven. Echter, wanneer men geen financiële steun meer geeft aan kandidaat-politieke vluchtelingen, is de keerzijde van de medaille dat men moet zorgen voor menswaardige opvang. Daarom is er in dit stadium van de evolutie precies noodzaak aan opvangcentra.

Uit de cijfers blijkt dat iets minder dan 10% van het totale aantal asielzoekers uiteindelijk wordt erkend als politiek vluchteling. Ieder rechtgeaard democraat moet de mogelijkheid op politiek asiel dus openhouden. Zij die ten onrechte van deze mogelijkheid gebruik proberen te maken, moet

men echter uit de procedure halen. Dit is belangrijk. Dankzij de maatregel om geen financiële steun meer te geven aan kandidaat-politieke vluchtelingen is het aantal in februari 2001 al gedaald tot 1.750. Laten wij hopen dat dit aantal nog verder daalt, zodat we tot het normale Europese gemiddelde komen.

De regering wijst op dit ogenblik wel degelijk een aantal uitgeprocedeerden uit, hoewel moet worden toegegeven dat nog steeds een aantal problemen bestaan. Zodra de asielpcedure echter onder controle is, en zodra men kan garanderen dat de kandidaat-politieke vluchtelingen in één maand tijd volledig beoordeeld kunnen worden, is het beter dat het systeem strikt wordt toegepast. Dat heb ik gezegd in het interview met de Gazet van Antwerpen, namelijk dat men kandidaat-politieke vluchtelingen in een opvangcentrum moet houden in plaats van ze te laten verdwijnen in de vrije natuur of in de steden. Na een maand zijn ze ofwel erkend als politiek vluchteling en mogen ze overal in Europa verblijven, ofwel worden ze niet erkend als politiek vluchteling. In dat laatste geval hebben zij eigenlijk misbruik gemaakt van het systeem en dan moet men deze mensen terugwijzen. Ik blijf daarbij.

Op dit ogenblik zijn er reeds een aantal opvangcentra. Ik denk dat we er ook aan moeten denken het uitwijzingsbevel uitvoerbaar te maken. Wij verklaren allemaal dat het zinloos is om uitgeprocedeerden een papiertje te geven met het bevel binnen de vijf dagen het land te verlaten.

Wij zullen ervoor moeten zorgen dat wij deze mensen begeleiden bij het uitvoeren van deze maatregel. Nu zijn er mensen die deze papiertjes eenvoudigweg verzamelen. Dit brengt ook normvervaging met zich. Daarom zijn in de vorige twee maanden historische maatregelen genomen om de fouten uit het verleden recht te zetten.

Zo heeft men beslist om, ten eerste, geen geld meer te geven en, ten tweede, mogelijkheden te creëren door het verwerven van centra – dat kan nu eenmaal niet anders – opdat deze mensen niet langer in de steden verdwijnen. Een volgende stap is naar mijn gevoel dat het verblijf in deze centra 's nachts wordt verplicht. Het gaat immers niet op in een asielcentrum te zijn ingeschreven en elke nacht zonder verklaring weg te zijn. Om het leven in deze centra voor iedereen aangenamer te maken, moeten we zorgen voor duidelijke orde. Jarenlang is er geknoeid; pas het laatste half jaar is men begonnen een en ander recht te trekken. De beleidslieden doen dat mijns inziens zeer goed en uiteindelijk zal men de gehele procedure onder

controle hebben. Dan zal men kunnen overgaan tot wat in de bewuste krant correct is geciteerd. Deze krant citeert mij trouwens altijd juist en bovendien heb ik het voordeel dat ik na het interview nog in de partij kan blijven, wat niet voor iedereen geldt.

Mijnheer de minister, u hebt ook de cijferdans van de heer Pinxten gehoord en u zal er ongetwijfeld op reageren. Dat is des te belangrijker omdat een gedeelte van deze centra wordt verworven van sociale organisaties. Daardoor is bij de bevolking de indruk ontstaan dat deze onroerende goederen zijn aangekocht met gelden die van de bevolking. Via allerlei subsidies en toelagen heeft men in de sociale zekerheid een gigantisch onroerend patrimonium gecreëerd. Het lijkt wel een echtscheiding, waar iemand voor de tweede maal zijn eigen huis moet betalen omdat de andere partner recht heeft op de helft ervan. Daarover moet duidelijkheid worden gecreëerd. Ik hoop ook dat deze verwerving tijdelijk is en dat wij binnen afzienbare tijd de hele procedure onder controle zullen hebben, waardoor de behoefte aan dergelijke centra zal afnemen.

02.13 **Pieter De Crem** (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik herinner mij levendig de plenaire vergadering van de laatste donderdag van december 2000, toen de toorn Gods op uw dienaar viel, omdat hij de minister van Begroting en Maatschappelijke Integratie had laten weten dat het een schande was dat hij in Westende en Houthalen vakantiecentra had aangekocht om er asielzoekers in onder te brengen. Wij hebben toen ook de selectieve reacties gezien van het politiek correcte deel van dit land. Eigenlijk gingen zij er ook wel mee akkoord dat dit eigenlijk niet kon. Ik vraag mij af wat zij hadden gedaan als het een CVP-minister was geweest die deze beslissing had genomen.

In veel van deze zaken is heel wat verkeerd gelopen. Ten eerste, heeft men fouten gemaakt tegen de zorgvuldigheidsplicht. Ik denk dat een regering zich moet houden aan de zorgvuldigheidsplicht. Dat heeft zij niet gedaan. Samen met de heer Verherstraeten, houd ik zorgvuldig het dossier bij. Wij zijn begonnen bij Arendonk.

U weet hoe het in Arendonk is gegaan. De poetsvrouw heeft na de openingsuren telefoon gekregen in het politiekantoor van Arendonk met de melding dat er een opvangcentrum voor asielzoekers kwam. In Eeklo is de burgemeester zelf niet verwittigd, maar is de medewerkster van de burgemeester verwittigd. Er is daar een groot

probleem met de zonering, maar dat had men net over het hoofd gezien. Plots was er door een falend beleid een dringende nood. Men kon de toestroom niet meer kanaliseren. Plots moesten in een aantal vakantiecentra asielzoekers geplaatst worden. Westende en Houthalen waren de voorstellen die het meest in het oog sprongen. Dat is een echte schande en getuigt van een verkeerd beleid. Het is een totaal verkeerd signaal om asielzoekers in vakantiecentra onder te brengen. Daar blijven we bij en daar blijft de meerderheid van de bevolking ook bij. Op dat moment heeft de regering het failliet van haar asielbeleid getekend. Zoiets kan niet.

Dan was er nog het principe van NIMBO, "Not In My Backyard in Oostende". Dat was het geval. Minister Vande Lanotte had in de dagen voorafgaand aan de beslissing in de Ministerraad het voorstel gekregen van de Franstalige socialistische ziekenfondsen om een centrum dat volledig conform was op het grondgebied van Oostende te kunnen aanwenden om een tijdelijke opvang van asielzoekers te verzekeren. Hij heeft dat dossier bewust niet willen behandelen. Alle adviezen, zelfs van de inspectie van Financiën, waren positief. Wij vinden dat zeer eigenaardig.

Dit is een dossier dat in het Belgisch Blunderboek moet worden opgenomen. Als de regering enig zelfrespect heeft, maakt ze die maatregelen ongedaan. Ik vind, collega Pinxten, dat we niet moeten wachten op de hele procedure en het visum van het Rekenhof. Ik vind dat de regering een stap moet ondernemen tegenover diegenen die deze centra hebben willen vervreemden. De liefde komt natuurlijk van twee kanten. Het is zeer duidelijk dat die centra aangeboden zijn. De regering was op zoek naar centra. Bij een andere gelegenheid zullen we de logica daarachter zoeken.

In elk geval is het een zaak die niet door de beugel kan. Collega Pinxten heeft het aangehaald. Dit is schandalig voor de financiën van dit land. Er wordt meer betaald dan in een schattingsverslag vastgelegd wordt. Dit kan dus niet.

Thans staan Westende en Hengelhof leeg. Daar gebeurt niets. Er was een ongelooflijke nood om deze centra te bevolken. Wat ziet de bevolking in Westende en Houthalen? Er gebeurt niets. Wat is de opportuniteit van deze beslissing? Die is er niet. Deze beslissingen zijn en blijven een echte schande. Het is het beste bewijs van een falend regeringsbeleid.

Ik heb gezien dat collega Coveliers de zaal

verlaten heeft. Hij komt wel terug. Het aantal asielzoekers is inderdaad gedaald. Ik wil toch even zeggen dat we in relatieve cijfers in verhouding tot de totale bevolking nog altijd het hoogste aantal asielzoekers van de Schengenlanden hebben. Dat beleid blijft een mislukking. Het is een grote vorm van oogverblinding.

Ten slotte is dit een onderdeel van een falend regeringsbeleid. De minister van Binnenlandse Zaken heeft daarnet gezegd dat de regularisatie op 1 juli geregeld zal zijn. Alle andere berichten van leden van de regularisatiecommissies die lieten uitschijnen dat dat niet het geval zal zijn, zijn niet juist. Wij begrijpen het allemaal verkeerd. Wij hebben slechte intenties en willen niets anders dan de zaken verdraaien. Alle leden van de regularisatiecommissies zeggen dat het niet gaat. De minister zegt dat hij op 1 juli klaar zal zijn. De fractieleider van de VLD heeft gezegd dat men in twee maanden niet kan rechtekken wat de voorbije jaren fout gegroeid is. Ik wacht al bijna twee jaar geduldig op een nieuwe asielprocedure. Ik zie ze nog steeds niet komen. Ze schijnt bij de Raad van State aanhangig te zijn omwille van gigantische bezwaren. Heren ministers, waar blijft de nieuwe asielprocedure? Dat is toch een zaak die u niet verder voor zich kan blijven uitschuiven.

In het dossier is heel vaak het woord "onverantwoord" gevallen. Ik meen dat de regering heel duidelijk onverantwoorde maatregelen heeft genomen in verband met Westende en Hengelhof. Wij hebben daar in elk geval het einde nog niet van gezien. Wij zullen het dossier namelijk volgen. De heren Pinxten en Leterme hebben de weg al aangegeven. Wij zullen het uitvlooien vanaf de eerste contacten en de wijze waarop die tot stand zijn gekomen tot de onderlinge afspraken over de aankoop van de vakantiecentra voor asielzoekers. Al degenen die zeggen dat het een onverantwoorde stap van een onverantwoord politicus is, hebben reden om beducht te zijn. Ik denk namelijk dat in het dossier nog heel wat onverantwoorde acties naar voren zullen komen. Degenen die dachten dat zij mij of onze partij daarmee in een slecht daglicht konden stellen, geef ik rendez-vous bij de definitieve afwikkeling van het dossier.

02.14 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, als parlementariër uit de desbetreffende streek moeten mij een aantal zaken van het hart. Ik richt mij specifiek tot mijn collega's van de CVP-fractie om in eerste orde mijn ontroering uit te spreken over het défilé van CVP-parlementsleden dat we hier vanmiddag met

betrekking tot dit thema hebben gezien. De heer Leterme mocht namens het ACW komen spreken, de heer Pinxten namens de Boerenbond en de heer De Crem moest waarschijnlijk de schijn ophouden dat bij de CVP zelfs centrum-rechts af en toe iets mag zeggen. Ik wil de collega's van de CVP echter tot enige bescheidenheid aanmanen. Het zou intellectueel wat eerlijker zijn als zij zouden erkennen dat een onderdeel van de christelijke zuil, met name het ACW, toch maar bereid was twee vakantiecentra, namelijk Zon en Zee en Hengelhof, te verkopen. In die zin was het heel interessant om de erg theoretische uitleg van de heer Pinxten te horen. Blijkbaar heeft hij het dossier-Hotton ten gronde uitgespit. Hij zwijgt echter zedig over de dossiers Zon en Zee en Hengelhof.

02.15 Karel Pinxten (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik vraag het woord voor een persoonlijk feit. Mijn misprijzen even terzijde leggend, vraag ik onze collega om zich wat beter te informeren. Ik kan hem geruststellen dat ik tot geen enkele zuil behoor. Hij heeft bovendien niet goed geluisterd of niet goed willen luisteren. Ik ben mijn betoog begonnen met het schetsen van de globale problematiek. Ik heb eerst een overzicht gegeven van de schattingen van het aankoopcomité en van de effectief betaalde prijzen. Het is dus niet zo dat ik één of ander asielcentrum om welke reden dan ook over het hoofd heb gezien. Mijnheer Bultinck, ik nodig u uit om uw dossier precies te bekijken en u te houden aan de objectieve gegevens. Dan luisteren wij heel graag naar uw interessante informatie.

02.16 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Dat is geen probleem, mijnheer Pinxten. Wij zullen daarmee uiteraard rekening houden, maar het feit dat u op dit thema reageert, bewijst dat de zuilendiscussie in de CVP brandend actueel en gevoelig blijft.

Collega's, ik wil op dit thema nog even doorgaan. Het ACW ontvangt immers regelmatig kwade brieven van mensen die hun sociale vakantie niet langer in Westende of Hengelhof kunnen doorbrengen. Gisteren kruiste ik met de heer Leterme reeds de degens over dit thema. Voor de geschiedschrijving wil ik toch even citeren wat de heer Theo Rombouts van het ACW schrijft naar de mensen die met de beslissing van het ACW niet gelukkig zijn. Ik citeer: "Wij hopen dat u begrip zult hebben voor deze beslissing die wij blijven verdedigen omdat wij ervan overtuigd zijn dat zij thans de enige mogelijke was en omdat de bestemming beantwoordt aan onze roeping van een christelijke en sociale beweging. Deze

infrastructuur kan thans immers als opvang dienen voor buitenlandse gezinnen die op zoek zijn naar een menswaardiger bestaan. Zij hebben het zeer moeilijk. Soms zijn ze het slachtoffer van mensenhandelaars, vaak voeren zij een strijd om te kunnen overleven."

Collega's van de CVP, ik wil u tot bescheidenheid aanmanen. Men kan niet beide willen: oppositie voeren – die trouwens van een goede evolutie getuigt – en dergelijke verklaringen door de heer Rombouts laten rondsturen. Dat getuigt van dubbelzinnigheid.

Mijnheer de voorzitter, ik sluit af. Het thema van het sociaal toerisme, waardoor minder gegoeden op vakantie kunnen gaan, is voor ons zeer essentieel. In dit dossier hebben wij een probleem met het feit dat dit mede door het ACW een stuk moeilijker werd gemaakt. Dat is voor ons een blijvende reden om dit project niet goed te keuren.

02.17 Minister Didier Reynders: Mijnheer de voorzitter, ik spreek namens de hele regering. Collega's, ik wil terugkomen op een viertal punten.

Ten eerste, het gaat hier over een wetsontwerp voor de aanpassing van de begroting van 2000. Op 15 december 2000 heeft de regering een beslissing genomen voor een bedrag van 2,45 miljard frank. 2,4 miljard frank moet naar opvangplaatsen voor asielzoekers gaan. Gelet op de wijziging van artikel 57ter van de organieke OCMW-wet, moet in nieuwe opvangplaatsen voor asielzoekers worden voorzien. Er bestaat dus geen discussie over onze doelstellingen of over het hoogdringend karakter van de beslissing. Er moet wel worden gesproken over de procedure en de kostprijs.

Je voudrais, monsieur le président, revenir en deuxième lieu justement sur ces deux éléments. J'ai déjà eu l'occasion, comme mes collègues, de les évoquer dans les commissions qui se sont penchées sur ce sujet.

Il s'agit évidemment là, par essence, de débats d'opportunité. Les renseignements doivent être fournis. J'ai, pour ma part, fourni, on l'a rappelé tout à l'heure, l'ensemble des renseignements venant des comités d'acquisition et je rappellerai qu'il est évidemment tout à fait logique que les renseignements venant de la Régie des bâtiments soient également communiqués en réponse à la demande de M. Poncelet. Il est évident que la liste des biens doit être fournie par la Régie des bâtiments et par le ministre qui assure la tutelle sur cette Régie.

En ce qui concerne la procédure elle-même, on peut se poser des questions à l'infini sur sa lenteur par rapport à ce qui aurait pu intervenir dans une expropriation en extrême urgence, sur les coûts qui pouvaient y être liés. Je le répète, c'est un choix d'opportunité. Les membres du gouvernement, responsables de décisions précises d'acquisitions ont finalement considéré que le choix retenu était plus efficace et aboutirait probablement à un coût plus acceptable. Pourquoi un coût plus acceptable? Probablement parce qu'il faut tenir compte d'autres critères que ceux reposant simplement sur les évaluations des comités d'acquisitions. Les comités d'acquisition eux-mêmes précisent qu'en raison de l'urgence, une marge d'erreur de l'ordre de 20% peut intervenir dans leurs évaluations. On peut se dire qu'à côté de cette évaluation se trouve le caractère d'urgence, bien entendu, mais se trouve aussi la nécessité de répartir sur le territoire un certain nombre de centres et la nécessité de tenir compte de la situation des administrations locales, des autorités communales, qui ont à donner, également, une appréciation en la matière.

Je crois qu'il appartient au ministre en charge des dossiers, et au gouvernement ensuite, d'apprécier l'opportunité des décisions qui ont été prises. Il va appartenir au parlement d'apprécier cette opportunité également, mais on peut en débattre à perte de vue. Quelle était la procédure la plus rapide? Quel était le coût le plus approprié? Il est assez difficile de porter un jugement en ayant un élément de comparaison qui est le prix finalement payé.

Pour ce qui concerne la Cour des comptes, elle aura bien entendu à remettre son rapport sur cette activité comme sur tout le reste, dans les procédures classiques qui la concernent. Je ne pense pas qu'à propos de chaque dossier soumis au parlement, il faille imaginer une procédure exceptionnelle. La Cour doit rendre son appréciation dans les procédures classiques.

Je voudrais revenir, alors, sur deux éléments qui ont été évoqués également, et peut-être en réponse, déjà évoquer un amendement car je crois qu'on est directement dans le débat.

Ik wil even ingaan op het amendement van de heer Tastenhoye. Dit amendement is vanzelfsprekend onaanvaardbaar en het is geenszins in overeenstemming met het regeringsbeleid terzake zoals dit werd goedgekeurd door de regering op 17 oktober 2000 en door de eerste minister ten aanzien van het

Parlement werd aangekondigd naar aanleiding van de opening van het nieuwe parlementaire jaar. Dit neemt uiteraard niet weg dat ook in gesloten centra zal worden voorzien. De budgettaire middelen voor deze gesloten centra zullen worden opgenomen in de begroting naar aanleiding van de begrotingscontrole 2001.

Mijnheer Tastenhoye schijnt te vergeten dat de kostprijs van het nieuwe beleid op korte termijn goedkoper zal zijn dan het voortzetten van een ongewijzigd beleid door het verlenen van financiële steun.

Pour terminer, je voudrais soulever une remarque. Au départ du dossier, si l'on se pose des questions d'opportunité en matière de procédure ou de coût, l'on a un peu dérivé mais je trouve cela assez logique en ce qui concerne la politique générale en matière d'asile.

J'ai entendu un certain nombre de commentaires sur la réalité de l'efficacité et sur l'évolution éventuelle de la situation.

J'ai bien compris les différentes questions ponctuelles posées par plusieurs membres mais je n'ai pas toujours compris le lien direct entre les remarques formulées et le dossier précis de coût et de procédure.

Je voudrais rajouter un élément d'information.

Ik wil ook de heer De Crem van antwoord dienen. Het is misschien wel een voorbeeld van slecht beleid. Het is misschien geen voorbeeld van ons nieuw beleid. Er waren 5.000 asielaanvragen gedurende de maand oktober 2000. Er waren 1.700 asielaanvragen tijdens de maand februari 2001.

Je crois que l'on peut juger les effets d'une nouvelle politique d'octroi d'une aide matérielle plutôt qu'une aide en espèces à travers un certain nombre d'effets de manches, semaine après semaine, à la tribune. C'est une possibilité. On peut aussi juger ces effets sur base de chiffres. Je répète: 5.000 demandes d'asile en octobre 2000, 1.700 demandes d'asile en février 2001 avec un coût qui en baisse.

Sur base du rapport de la Cour des comptes, il faudra vérifier si le coût ponctuel d'acquisition des centres est effectivement plus élevé que ce que l'on aurait pu faire selon une autre procédure. On peut toujours en discuter. Mais il faut bien constater que ce coût, en une seule fois, permet, dans l'urgence et moyennant la modification de politique engagée par le gouvernement et

approuvée par le Parlement, de constater une diminution sensible du nombre de demandes d'asile et probablement la concentration des demandes sur de véritables cas d'asile politique.

C'est un élément d'information qu'il est utile de verser au dossier: un coût ponctuel au moment de l'acquisition des centres, l'évolution du nombre de demandes entre octobre de l'année dernière et février de cette année.

Mais, bien entendu, monsieur le président, sur base du rapport de la Cour des comptes et de ses remarques éventuelles, l'on pourra revenir en détail sur les évaluations qui ont été effectuées.

02.18 Yves Leterme (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik beaam de gevolgen van de vervanging van financiële steun door materiële steun. Deze kunnen niet alleen vanop deze tribune maar ook uit de cijfers vastgesteld worden. Ik herhaal dus wat ik zo-even bij mijn uiteenzetting heb gezegd. Dat brengt ons echter tot de vraag die de bewoners van die gemeenten waar de asielcentra zouden worden gevestigd, bezighoudt. Ik verwijs naar de uitspraak van de minister van Begroting en Maatschappelijke Integratie in de commissievergadering. Door het verminderen van de instroom waren er enkele weken geleden reeds 2000 vacante plaatsen in de bestaande voorzieningen. Is er dan nog nood aan extra voorzieningen via het verwerven van onder andere vakantiecentra? Ik wil het belang van de beslissing die morgen door de Kamerleden zal worden genomen, beklemtonen. Morgen hebben wij in de Kamer de laatste kans om deze nefaste beslissing terug te schroeven. Als inspiratie voor onze beslissing stel ik de volgende vraag aan de heer minister: binnen welke termijn zullen deze extra voorzieningen, die via die centra worden verworven, noodzakelijk worden?

02.19 Jean-Pol Poncelet (PSC): Monsieur le président, je suis surpris d'entendre les répliques avant que le ministre ait terminé!

Le **président:** M. Leterme voulait interrompre le Ministre. Il est évident qu'il ne répliquera plus après. Ce ne serait pas très sérieux.

02.20 Didier Reynders, ministre: Monsieur le président, comme vous l'aurez constaté, je suis à la disposition du parlement, en plénière, en commission, ou vous voulez!

Le **président:** Il ne manquerait plus que cela!

02.21 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK):

Mijnheer de voorzitter, de minister heeft mijn amendement onaanvaardbaar genoemd. Ik begrijp dat niet goed. Mijn amendement strekt ertoe het bijkomend krediet aan te wenden voor de bouw of de inrichting van gesloten centra. Mijnheer de minister, u noemt dat onaanvaardbaar en stelt daartegen te zijn. Even later zegt u dan zelf – dit is belangrijk, want nieuw – dat u zult voorzien in financiële middelen voor gesloten centra bij de begrotingscontrole voor 2001. U spreekt uzelf dus tegen. Eerst noemt u een amendement dat pleit voor gesloten centra onaanvaardbaar, om dan even later te zeggen dat u nu zelf gesloten centra zult oprichten. Dat is totaal onbegrijpelijk! In ieder geval, ik feliciteer u alvast met uw beslissing om in de toekomst gesloten centra op te richten: eindelijk wordt het Vlaams Blok hierin gevolgd!

02.22 Minister Didier Reynders: Mijnheer Tastenhoye, er is een verschil tussen uw amendement en de te nemen nieuwe beslissing bij de begrotingscontrole 2001. Dat ziet u toch in. Er is nu een beslissing in verband met de begroting voor 2000 en we zullen een nieuwe beslissing moeten nemen in het kader van de begroting voor 2001. Er is dus een klein verschil: uw amendement slaat op de begroting 2000 en mijn antwoord op de begroting 2001. Het verschil is miniem, maar dat begrijpt u toch.

Misschien is het beleid – ik richt mij nu tot de heer Leterme - te snel en te efficiënt? Hij gaf zelf toe dat de asielaanvragen dalen. Misschien sorteren de maatregelen te snel effect en zijn ze te efficiënt. In ieder geval voeren we een nieuw beleid ten aanzien van asielzoekers.

Pour le budget 2001, en ce qui concerne le nombre de places, si la nouvelle politique mise en oeuvre permet réellement de limiter les demandes d'asile à des cas de réels problèmes de persécution politique dans un pays d'origine, nous pourrions probablement reconsidérer les moyens consacrés à la création du centre. Le ministre chargé de l'intégration sociale est tout à fait ouvert pour mener cet examen en collaboration avec le parlement.

Mais nous venons de prendre une décision dans le cadre du budget 2000. Nous aurons un débat lors du contrôle budgétaire 2001. Si la politique nouvelle entraîne des effets efficaces plus rapidement que ce que nous avons estimé au départ, il faudra limiter les moyens consacrés à cette démarche. Cela est vrai dans tous les domaines. Je n'ose pas prétendre, à l'opposé de vous, que le gouvernement mène une politique

tellement efficace qu'il doit limiter les budgets qui y sont consacrés. Nous sommes plus prudents. Nous avons pris une décision budgétaire, nous y reviendrons si vous avez raison. Effectivement, si la politique de mon collègue de l'intégration sociale est plus efficace que nous ne l'avions prévu nous corrigerons le tir.

Le **président**: Nous passons aux répliques.

02.23 Jean-Pol Poncelet (PSC): Monsieur le président, je remercie M. le ministre pour l'engagement qu'il a pris au nom de son collègue de nous transmettre la petite information qu'il avait promise. Très habilement, M. le ministre nous rappelle que la discussion doit être centrée sur l'opportunité. Je n'ai jamais parlé de remettre en cause la procédure d'accueil des réfugiés que le gouvernement avait lancée. Je n'ai pas remis en cause la nécessité d'avoir des places d'accueil. J'ai parlé de la procédure.

J'ai parlé de la procédure.

Je suis revenu, monsieur le ministre, sur le problème de l'expropriation. Comme l'a très bien illustré notre collègue, la loi vous donne un outil qui vous permet d'aller vite. La vitesse était l'argument avancé par votre collègue du Budget. Vous vouliez aller vite en passant par un gré à gré. Or, la loi, ainsi qu'on l'a rappelé vous donnait les outils vous permettant d'aller au moins aussi vite.

L'Etat dispose, par votre intermédiaire, d'un outil d'appréciation dont la loi a précisé les compétences et vous ne l'avez pas utilisé.

Nous avons rappelé qu'il existait des précédents où cette procédure d'expropriation, qui a l'avantage d'être rapide et avantageuse pour la collectivité, avait été utilisée. C'est là que se situe le fond du problème, monsieur le ministre. La question est donc de savoir si la fin justifie les moyens. Pour ma part, j'estime que non.

Je voudrais encore ajouter qu'il a été fait appel à la procédure d'urgence et que le gré à gré a été retenu dans le cas que j'ai évoqué, pour "aller vite", disait-on. Nous sommes aujourd'hui le 14 mars, trois mois presque jour pour jour après la transaction et nous ne savons toujours pas combien vont coûter les travaux de réhabilitation du site de Hotton que nous avons acquis pour 60 millions de plus que sa valeur. Nous ne savons toujours pas quand ces travaux débiteront et nous n'avons pas encore vu le premier candidat réfugié sur le site.

Je répète donc ma question. La fin justifie-t-elle les moyens? En tout cas, invoquer l'urgence n'était pas un bon argument.

02.24 Karel Pinxten (CVP): Mijnheer de voorzitter, eerst en vooral dank ik de minister van Financiën, niet alleen voor zijn antwoord in deze plenaire vergadering, maar ook voor de correcte informatie die hij de voorbije weken verstrekke in de commissie voor de Financiën, wat trouwens door elkeen werd gewaardeerd.

Ook na uw antwoord, mijnheer de minister, blijft er nog steeds een probleem bestaan omtrent de raming van het aankoopcomité. U merkte fijntjes op dat die ramingen een marge van 20% inhouden. Daarnet deed ik de moeite om de schattingsverslagen snel door te nemen. Welnu, geen enkel schattingsverslag maakt melding van een speling a rato van welke percentage dan ook, dus evenmin van 20%. Bovendien is het een gouden regel en een absolute verplichting voor alle openbare besturen in dit land om, wanneer zij goederen aankopen, de schattingsprijs van het aankoopcomité of desgevallend van de ontvanger van de registratie niet te overschrijden. Alle collega's, actief in de regionale politiek, weten dat de schattingsprijzen van de aankoopcomités en van de ontvangers van de registratie voor alle openbare besturen absolute maximumprijzen zijn.

Ook het argument van de wederbeleggingsvergoeding a rato van 16% in het geval van Hotton en alle andere dossiers, snijdt geen hout. Immers, dat is slechts verplicht in geval van onteigening. Thans is er evenwel geen onteigeningsprocedure aan de gang, maar wel een onderhandelingsprocedure in der minne waarbij – ook volgens de constante rechtspraak – de regel geldt dat er geen extra wederbeleggingsvergoeding wordt uitgekeerd.

Stel dat er toch enige marge van toepassing zou zijn op de prijzen van de aankoopcomités, zoals de minister daarnet suggereerde – quod non –, dan nog kom ik tot de vaststelling dat voor het dossier Hotton de meerprijs 46% bedraagt, voor het dossier van Westende plus 54% en voor het dossier Manhay plus 72%. Nergens wordt de betaling van dergelijke meerprijs verantwoord en evenmin is het duidelijk waarom de regering in een partijtje paniekvoetbal voor de aankoop van de zeven asielcentra meer dan 275 miljoen extra betaalde.

Mijnheer de voorzitter, ik herhaal het dringend verzoek van onze fractie om een beroep te doen op het injunctierecht en aan het Rekenhof een

bijkomend onderzoek te vragen naar de aankoop van deze zeven asielcentra. Tevens moet aan het Rekenhof de concrete vraag worden gesteld of deze werkwijze inderdaad kan worden bestempeld als een daad van onbehoorlijk bestuur, met andere woorden, of er gelden van de belastingbetaler werden verspild en of er inderdaad problemen zijn met betrekking tot het doelmatig aanwenden van overheidsmiddelen en dus van belastinggeld.

Voorts, mijnheer de voorzitter, en gelet op de opzettelijk gedetailleerde gegevens die ik u verstrekte, kan ik mij niet voorstellen dat u en de Kamer, met het akkoord van de regering, niet zouden instemmen met het richten van een verzoek tot het Rekenhof, ertoe strekkend een bijkomend onderzoek in te stellen.

In mijn hele betoog en in mijn repliek ben ik zeer genuanceerd geweest. Er is in dit dossier alleszins sprake van onbehoorlijk bestuur. Dat is zeer duidelijk. De overheid heeft minstens 275 miljoen frank en misschien nog een stuk meer te veel betaald voor de aankoop van die zeven asielcentra. Ik wil niet meer suggereren dan dat en ik wens mij aan de feiten en de cijfers te houden, maar onze fractie kan niet aanvaarden dat deze assemblee onder druk van de regering zou weigeren een beroep te doen op het injunctierecht om een bijkomend onderzoek van het Rekenhof te vragen. Als dat het geval mocht zijn, dan zouden bij ons andere gedachten opkomen.

02.25 **Pieter De Crem** (CVP): Mijnheer de voorzitter, de minister goochelt met het cijfer van de 1.700 geregistreerde asielzoekers in de loop van de maand februari. Het zullen er wellicht meer zijn op het einde van de maand maart, maar daar gaan we nu geen discussies over voeren. Men doet dit cijfer af als een groot wereldwonder. Ik wil erop wijzen dat we nog altijd het hoogste percentage asielzoekers per capita van de Schengenlanden hebben, ondanks deze daling naar 1.700 asielzoekers.

Indien het aantal asielzoekers werkelijk daalt en u eigenlijk tussen de lijnen laat begrijpen dat men de centra niet echt meer nodig heeft, wat zal u dan met deze centra doen? Overweegt u opnieuw te onderhandelen – via een heel eigenaardige procedure – met diegenen van wie u de centra op bedenkelijke wijze hebt aangekocht, of zal u deze centra opnieuw op de markt brengen? U hebt ondertussen goede collega's; u beschikt over een aantal richtprijzen, enzovoort. U kunt in elk geval heel veel vragen, want u moet geen rekening houden met de adviezen die de aankoopcomités

maken. Daar zijn de mensen mee bezig, mijnheer de minister.

U brengt vandaag de boodschap dat de asielzoekers in aantal verminderen, dus eigenlijk hebben we de vakantiecentra niet meer nodig. U weet dat het verkeerd is om asielzoekers in vakantiecentra onder te brengen en eigenlijk wilt u er nu van af. Dat is de boodschap die u vandaag in het debat moet brengen.

Gaat u deze centra opnieuw vervreemden? Zegt u vandaag aan de bevolking van Westende en Houthalen dat u de centra opnieuw gaat vervreemden en dat ze hun oorspronkelijke bestemming terugkrijgen? Dat wil ik van u weten.

02.26 **Guido Tastenhoye** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, de heer Pinxten heeft mij daarnet misschien niet gehoord toen ik mijn betoog hield. Hij was waarschijnlijk naar een commissie.

Het Rekenhof, mijnheer Pinxten, is reeds gevat door een brief van mij, waarin ik een onderzoek vraag. De vraag aan de voorzitter is of de voltallige Kamer nog een onderzoek aan het Rekenhof moet vragen als reeds een individueel lid een dergelijke vraag heeft gesteld.

De **voorzitter**: De beperkte algemene bespreking is gesloten.

La discussion générale limitée est close.

Bespreking van de artikelen **Discussion des articles**

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4) **(1077/1 en 3 – verslag met door de commissie aangenomen amendementen)**

Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(1077/1 et 3 – rapport avec amendements adoptés par la commission)**

Het wetsontwerp telt 4 artikelen.
Le projet de loi compte 4 articles.

Ingediend amendement:
Amendement déposé:

Art. 2 met bijgevoegde tabel/avec tableau annexé
- 3: Guido Tastenhoye (1077/4)

*De stemming over het amendement, het artikel 2 en de tabel in bijlage wordt aangehouden.
Le vote sur l'amendement, l'article 2 et le tableau annexé est réservé.*

*De artikelen 1, 3 en 4 worden artikel per artikel aangenomen.
Les articles 1, 3 et 4 sont adoptés article par article.*

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het aangehouden amendement, het aangehouden artikel 2 en de aangehouden tabel en over het geheel zal later plaatsvinden.
La discussion des articles est close. Le vote sur l'amendement, l'article 2 et le tableau réservés ainsi que sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

03 Wetsvoorstel van de heren Fred Erdman, Hugo Coveliers, Thierry Giet en Vincent Decroly en de dames Fauzaya Talhaoui en Jacqueline Herzet inzake het federaal parket (897/1 tot 15)
03 Proposition de loi de MM. Fred Erdman, Hugo Coveliers, Thierry Giet et Vincent Decroly et Mmes Fauzaya Talhaoui et Jacqueline Herzet concernant le parquet fédéral (897/1 à 15)

Algemene bespreking **Discussion générale**

De algemene bespreking is geopend.
La discussion générale est ouverte.

03.01 **Guy Hove**, rapporteur: Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, de commissie voor de Justitie heeft 9 vergaderingen gewijd aan de bespreking van het wetsvoorstel inzake het federaal parket. Teneinde de leden van de commissie in staat te stellen met kennis van zaken te beslissen over de invoering van het federaal parket werden hoorzittingen georganiseerd onder meer met de heer Schins, procureur-generaal bij het hof van beroep en voorzitter van het college van procureurs-generaal en met de heer Dejemeppe. De heer Brammertz en mevrouw Coninckx, nationaal magistraten, werden eveneens uitgenodigd. De stemming over het voorstel en het verslag had plaats op dinsdag 6 maart.

Dit voorstel is een uitvloeisel van de verschillende parlementaire onderzoekscommissies die telkens een gebrekkige coördinatie vaststelden bij de behandeling van complexe dossiers of bij dossiers met een grensoverschrijdend karakter. Uit de conclusies van deze onderzoekscommissies bleek dat er nood was aan een centraal niveau voor de behandeling van bepaalde strafzaken. Concreet

werd gedacht aan de bestrijding van terroristische acties, diefstal van nucleair materiaal, mensenhandel, internationale wapenhandel en misdaden tegen de menselijkheid. Belangrijk en nieuw is dat de federale procureur in deze dossiers zelf kan overgaan tot de uitoefening van de strafvordering. Deze bevoegdheid is evenwel subsidiair aan de bevoegdheid van het gewone parket. Dit betekent dat de federale procureur alleen de strafvordering kan uitoefenen als dit een meerwaarde is voor het dossier.

De federale procureur staat eveneens in voor de coördinatie van de uitvoering van de strafvordering, het vergemakkelijken van de internationale samenwerking en de uitoefening van het toezicht op de federale politie. Belangrijk is te vermelden dat dit voorstel een verdere uitwerking is van de zogenaamde octopuswet waarin de oprichting van een federaal parket was opgenomen.

Voor de vervulling van zijn opdracht wordt de federale procureur bijgestaan door 18 federale magistraten en 40 administratieve krachten. Bovendien kan de federale procureur - als hij het nodig acht - voor een welbepaald onderzoek beroep doen op lokale parketmagistraten. Lokale parketmagistraten die een specifieke kennis bezitten inzake een onderzoek, kunnen gedetacheerd worden naar het federaal parket. Deze delegatie gebeurt altijd in overleg met de korpsoverste. De lokale parketmagistraat komt voor de duur van zijn opdracht onder leiding te staan van de federale procureur. Bovendien wordt een pool van lokale parketmagistraten opgericht waarop de federale procureur bij voorrang een beroep kan doen.

De federale procureur staat rechtstreeks onder het gezag van de minister van Justitie. Een algemeen toezicht wordt uitgeoefend door het college van procureurs-generaal. Dit college zal de federale procureur jaarlijks evalueren. Bovendien is de federale procureur gebonden door de beleidsbeslissingen van het college. Dat de federale procureur onder het rechtstreeks gezag van de minister van Justitie staat, betekent geenszins dat de minister een negatief injunctierecht kan uitoefenen.

Aan de bespreking van het wetsvoorstel namen heel wat leden deel. Zonder de pretentie te willen hebben volledig te zijn, wil ik een summier overzicht geven van de betogen. De heer Jean-Jacques Viseur vertolkte het standpunt van de PSC. Hij wees op het probleem van de concurrentie bevoegdheden. Hij vroeg zich af of

het niet opportuun was het college van procureurs-generaal een soort scheidsrechtersrol toe te kennen. Hij had eveneens vragen over de controle op het federaal parket.

De voorzitter repliceerde hierop dat niet was voorzien in enige vorm van arbitrage, omdat men vreesde dat de procedure anders te log werd en te lang zou aanslepen. Een van de beweegredenen voor de oprichting van een federaal parket is net het voorzien in een snelle procedure.

Het Vlaams Blok had een aantal vragen voor de minister over de timing en de middelen die voor het federale parket uitgetrokken zijn. Tevens formuleerde het een aantal bedenkingen over eventuele bevoegdheidsconflicten. De PS merkte op dat haar partij de bestrijding van de georganiseerde misdaad als een prioriteit beschouwt. Het toekomstige federale parket leek de heer Gillet hiervoor dan ook een geschikt instrument. Wel wenste hij te wijzen op het gevaar van te grote bevoegdheden voor het federale parket. Hij pleitte voor een duidelijke omschrijving van die bevoegdheden. De heer Van Parys vond de oprichting van een federaal parket een absolute noodzaak. Hij was evenwel van oordeel dat er ook nog andere initiatieven genomen moesten worden. Hij vreesde vooral voor de te machtige positie van de toekomstige federale procureur en voor eventuele misbruiken die daaruit kunnen voortvloeien. De federale procureur moet in staat zijn om zelf de strafvordering te voeren, maar hierop moet een degelijke controle mogelijk zijn. Die ontbrak, volgens dezelfde spreker.

Vervolgens had de heer Van Parys een aantal vragen over de positie van de federale procureur bij het Openbaar Ministerie. Zo pleitte hij ervoor om aan de federale procureur dezelfde bevoegdheden te geven als aan de procureurs van eerste aanleg, maar een opsomming te geven van een aantal bevoegdheden die bij voorrang aan de federale procureur zouden toebehoren. Namens de VU&ID-fractie beklemtoonde de heer Van Hoorebeke de noodzaak van een federaal parket. Toch had ook hij vragen over de rechtstreekse strafvordering die de federale procureur kan instellen. Hij vreesde immers voor bevoegdheidsconflicten met andere parketten. Tot slot pleitte hij voor een eensluidende controle, en hij zag hierin een rol weggelegd voor het Parlement.

De heer Erdman, mede-indiener van het wetsvoorstel, zei naar aanleiding van de vele vragen en opmerkingen dat alle normen en regels

van de rechtspleging uiteraard ook van toepassing zijn op de federale procureur. In het bijzonder wenste hij aan te stippen dat het nieuwe artikel 144ter van het Gerechtelijk Wetboek samen met artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering moest worden gelezen. Daarin staat dat elke overheid die kennis krijgt van een welbepaald misdrijf dit dadelijk moet melden aan de procureur des Konings. Dit geldt uiteraard ook voor de federale procureur. Beide overleggen dan wie de strafvordering zal instellen.

Mevrouw Herzet van de PRL wees op de noodzaak van de oprichting van een federaal parket, een noodzaak die duidelijk aan bod gekomen was in de conclusies van diverse parlementaire onderzoekscommissies en die tevens vervat zit in de wet van 22 december 1998 betreffende de verticale integratie van het Openbaar Ministerie, het federale parket en de raad van procureurs des Konings. Deze wet werd tijdens de vorige legislatuur goedgekeurd, en het huidige wetsvoorstel is niet meer dan een verdere verfijning ervan, aldus mevrouw Herzet. Toch vond de spreekster dat het wetsvoorstel nog voor een aantal verbeteringen vatbaar was. Zo vond zij dat het wetsvoorstel geen sluitende regeling bevatte voor mogelijke misbruiken door een minister van Justitie. In het voorstel werd ook geen regeling uitgewerkt voor de betrekkingen tussen de federale procureur en het college van procureurs-generaal.

Ik zal het standpunt van de VLD hier niet herhalen. Daarvoor verwijs ik naar het betoog straks van collega Coveliers. De minister repliceerde erop dat met betrekking op het institutionele profiel van de toekomstige federale procureur reeds tijdens de besprekingen tussen de toenmalige eerste minister en het college van procureurs-generaal geopperd werd de federale procureur onder het rechtstreekse gezag van de minister van Justitie te plaatsen. Het huidige wetsvoorstel heeft dit idee gewoon overgenomen. Bovendien wees de minister erop dat er helemaal geen sprake kon zijn van een negatief injunctierecht voor de minister van Justitie. Hij verduidelijkte ook dat de minister van Justitie niet zomaar een welbepaalde zaak kan toewijzen aan de federale procureur indien hij van oordeel is dat deze ervoor meer bevoegd zou zijn dan een procureur des Konings van een welbepaald parket.

Wat de bevoegdheid betreft, wees de minister op de belangrijkste wijziging, met name het feit dat de federale procureur zelf de strafvordering kan instellen. De overige bevoegdheden zijn de bevoegdheden die door de nationale magistraten

tot vandaag worden uitgeoefend, namelijk de coördinatie van de vervolgingen en de internationale samenwerking.

Vele leden hadden vragen bij de afbakening van de bevoegdheden van de federale procureur en uitten de vrees voor het ontstaan van bevoegdheidsconflicten tussen de lokale parketten en het federale parket. De minister wees op het bestaan van de wederzijdse informatieplicht tussen die parketten. De procureur des Konings is er dus toe gehouden de federale procureur in te lichten indien hij op de hoogte wordt gesteld van een misdrijf dat tot de bevoegdheden van het federale parket behoort. Op zijn beurt is de federale procureur verplicht de procureur des Konings in te lichten, indien dat noodzakelijk is voor de strafvordering.

Wat de middelen betreft, werd verwezen naar de bespreking van de begroting voor 2000. De middelen werden berekend voor een periode van acht maanden, daar men ervan uitgaat dat het federale parket operationeel is vanaf 1 april 2001.

Vorige week heeft de commissie voor de Justitie met negen stemmen voor en zes onthoudingen het wetsvoorstel aangenomen.

03.02 Tony Van Parys (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de CVP-fractie is om diverse redenen vragende partij voor het dringend oprichten van een federaal parket dat zo snel mogelijk operationeel kan worden. De eerste reden is dat een federaal parket noodzakelijk is als wij een efficiënte aanpak van de georganiseerde criminaliteit mogelijk willen maken. Ik verwijs terzake trouwens naar de aanbevelingen van de parlementaire onderzoekscommissie Bende-bis. Naar aanleiding van de enorme coördinatieproblemen die werden vastgesteld in dit dossier werd het voorstel geformuleerd om een federaal parket op te richten. Ik meen dat wij terzake zelfs auteursrecht kunnen opeisen. Voorts verwijs ik naar de conclusies en de aanbevelingen van de onderzoekscommissie-Dutroux en vele dossiers die we hebben gezien in verband met hormonencriminaliteit en georganiseerde misdaad. Telkens opnieuw werd de noodzaak gevoeld van een grensoverschrijdende aanpak van de georganiseerde criminaliteit.

Een tweede reden waarom een federaal parket dringend nodig is, ligt in het feit dat wij met het federaal parket een tegenwicht moeten installeren ten opzichte van de federale politie die stilaan operationeel wordt. Dat geldt des te meer omdat

wij vaststellen dat het Parlement eigenlijk buitenspel staat met betrekking tot de werking van de federale politie. Wij hebben geen controle op de aanwending van de middelen vermits de meerderheid naar aanleiding van de begrotingsbespreking een volmacht heeft gegeven aan de regering om te beschikken over de middelen voor de federale politie. Het Parlement heeft hier evenmin enig zicht op omdat de externe controle van het Comité P dreigt teloor te gaan. In de ontwerpbesluiten die betrekking hebben op de inspectie-generaal van de federale politie gaat men zich in de plaats stellen van het Comité P. De berichten die ik daaromtrent hoor zijn bijzonder verontrustend. Er is dus geen of slechts een afgezwakte controle van het Comité-P op de federale politie. Ik kom daar straks op terug. Er is evenmin controle op de capaciteit, de mensen die ter beschikking zullen worden gesteld van de federale politie en het federaal parket. Er is dus niet alleen nood aan parlementaire controle maar ook aan toezicht op de federale politie door de magistratuur. Dat was trouwens het Leitmotiv van de aanbevelingen van de commissie-Dutroux waarin wij stelden dat de federale politie onder het gezag van de magistratuur moet komen. Dat is de enige oplossing. Het federaal parket moet de tegenspeler zijn van de federale politie.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, onze fractie heeft om deze redenen van bij het begin een zeer constructieve houding aangenomen, ondanks het feit dat men ons niet betrokken had bij het opstellen en indienen van dit voorstel. Wij hebben een snelle behandeling mogelijk gemaakt, ondanks de uitsluiting waarvan onze fractie het slachtoffer was. Wij hebben heel concreet op bepaalde momenten voor het quorum gezorgd toen we vaststelden dat een aantal mede-indieners nauwelijks geïnteresseerd was in deze discussie. Ik kijk dan vooral in de richting van de vertegenwoordigers van Agalev en Ecolo.

Wat we wel gedaan hebben, is bij de bespreking de meerderheid en de minister geconfronteerd met een aantal fundamentele discussiepunten op basis waarvan naar ons aanvoelen het federaal parket, zoals het thans door de meerderheid voorgesteld wordt, eigenlijk enorme risico's inhoudt. Ik zal daar even dieper op ingaan.

Het eerste probleem is het probleem van de almacht van het federaal parket en de federale procureur. De federale procureur monopoliseert eigenlijk kennis en macht. Hij heeft immers het monopolie over de informatie en heeft als enige initiatiefrecht in de delicate en belangrijke dossiers omtrent criminaliteit en georganiseerde

criminaliteit in ons land. Die almacht, collega's, slaat op heel belangrijke bevoegdheden. De federale procureur beslist over de uitoefening van de strafvordering en heeft een exclusieve positie inzake gerechtelijk informatiebeheer. Hij wordt namelijk voorzitter van het controleorgaan inzake het informatiebeheer en zal toezicht houden op dat informatiebeheer. Bovendien bekleedt hij een sleutelpositie in de internationale samenwerking en in de internationale informatie-uitwisseling. Ten slotte heeft hij een sleutelpositie in het toezicht op de federale politie. Hij zit trouwens het orgaan voor, dat toezicht houdt op de algemene directie van de gerechtelijke politie.

Tegenover die aanzienlijke bevoegdheden en almacht - kennis en macht worden gecentraliseerd bij een persoon - staat een bijzonder groot gebrek aan controle en toezicht. Op de federale procureur is geen toezicht van het College van procureurs-generaal, althans niet wat individuele dossiers betreft, omdat het College alleen a posteriori toezicht zal uitoefenen op basis van het jaarverslag, de informatie van de federale procureur zelf.

De enige die toezicht kan uitoefenen op de federale procureur, is de minister van Justitie. Die federale procureur staat namelijk onder rechtstreeks gezag en leiding van de minister van Justitie. Het is evident dat het toezicht van de minister van Justitie niet reikt tot individuele dossiers, omdat de minister van Justitie zich gelet op de scheiding van de machten niet in te laten heeft met individuele dossiers. Met andere woorden, inzake individuele dossiers zal niemand controle en toezicht uitoefenen op het federaal parket en de federale procureur.

Dat is een heel opvallende vaststelling, die verschillende risico's inhoudt. Ik zal daar in mijn uiteenzetting even op ingaan. Er is inderdaad een dubbel risico in een van de belangrijkste fases van een onderzoek, met name wanneer de federale procureur beslist wat hij zal aanvangen met de informatie waarover hij beschikt vooraleer het opsporingsonderzoek of het gerechtelijk onderzoek van start gaat. In die fase bestaat er geen controle en toezicht. Op dat ogenblik is de federale procureur heer en meester. Ik durf zeer formeel te stellen dat men nooit zal kunnen achterhalen of de federale procureur met bepaalde informatie desgevallend niets ondernomen heeft. Niemand zal daar enig zicht op hebben en er dus evenmin vat op hebben.

Daartegenover staat wel dat de federale procureur bijzonder eenzaam is, dat hij alleen staat. Dat

bleek ook uit de hoorzitting met de nationale magistraten: de federale procureur heeft inzake belangrijke informatie in een delicaat dossier niet de mogelijkheid om deze informatie noch zijn verantwoordelijkheid met iemand te delen. In delicate dossiers is het belangrijk om af en toe een klankbord te hebben, om te weten in welke richting men terzake moet gaan.

Er is nog een risico dat als gevolg van het uitsluitend gezag van de minister van Justitie ontstaat: onze machteloosheid in het geval van collusie, onze machteloosheid in het geval van een negatieve injunctie door de minister van Justitie. Iedereen is het erover eens dat een negatief injunctierecht door de minister van Justitie niet aanvaardbaar is.

Ik durf onomwonden te zeggen dat de huidige structuur van het federaal parket het toelaat dat er, onder bepaalde omstandigheden, nooit een Augusta-dossier komt. Ik zal daar straks, naar aanleiding van een concreet dossier, dieper op ingaan.

Mijnheer de minster, ik geloof dat het uitsluitend en direct gezag van de minister van Justitie ook risico's voor de minister zelf inhoudt omdat deze direct politiek verantwoordelijk zal zijn. Hij zal niet meer naar het College van procureurs-generaal of de individuele procureurs kunnen verwijzen zoals nu het geval is wanneer hij over specifieke of delicate dossiers wordt ondervraagd. Ik geef een concrete voorbeeld dat perfect illustreert in welke onmogelijke positie de minister van Justitie zou kunnen terechtkomen. Vorige week konden wij in de pers vernemen dat er inzake het dossier Lernout en Hauspie onvoldoende gespecialiseerde mensen voor de bestrijding van de financiële criminaliteit beschikbaar zijn. Wanneer de vaststelling door de onderzoeksrechter wordt gedaan dat men niet over voldoende specialisten beschikt om het dossier behoorlijk te laten verlopen, zal men in deze onvermijdelijk de federale procureur consulteren om na te gaan hoe het capaciteitsprobleem kan worden opgelost. Dat zou nu reeds het geval moeten zijn voor de magistratuur die toezicht heeft op de politiediensten. Dat zal ook voor de toekomstige federale procureur het geval zijn. In het geval dat de federale procureur geen oplossing voor het probleem vindt omwille van een tekort aan personeel, bevoegd inzake financiële criminaliteit, zal de verantwoordelijkheid van de minister van Justitie onmiddellijk ter sprake komen. De minister van Justitie zal bij een interpellatie niet meer naar het College van procureurs-generaal of de procureur kunnen

verwijzen.

Wanneer hij hierover wordt geïnterpelleerd, zal de minister van Justitie niet meer kunnen zeggen dat het College of de procureur-generaal, die hij daaromtrent heeft ondervraagd, hem het volgende heeft meegedeeld. Hij zal niet meer kunnen verwijzen naar de beslissing van de tussenpersoon. Daarom zal de minister van Justitie zelf met nieuwe problemen worden geconfronteerd.

03.03 **Hugo Coveliers** (VLD): Mijnheer de voorzitter, dat verandert toch niets aan de deontologie of de politieke aansprakelijkheid van de minister. Hij zal kunnen zeggen dat hij daarover de federale procureur heeft ondervraagd, terwijl hij nu zegt dat hij het College van procureurs-generaal heeft ondervraagd. Het is niet omdat zij met zijn vijven zijn, dat zij meer waard zijn. Dat blijft dus net hetzelfde.

03.04 **Tony Van Parys** (CVP): Mijnheer Coveliers, het grote verschil is het volgende: in het huidige, klassieke systeem kan de procureur des Konings in een gerechtelijk onderzoek of in een opsporingsonderzoek zich bij een of ander probleem bijvoorbeeld inzake capaciteit tot het College of tot de procureurs-generaal wenden. In de nieuwe regeling is de tusseninstantie van het College niet meer aanwezig, want de federale procureur, geconfronteerd met een probleem van capaciteit – hij oefent zelf de strafvordering uit – zal niet meer kunnen terugvallen op de procureurs-generaal of op het College.

Ik verduidelijk dat even aan de hand van een actueel voorbeeld. Er zijn op het ogenblik te weinig financiële specialisten om en het onderzoeksteam-Lernout & Hauspie te bemannen en andere grote financiële gerechtelijke onderzoeken te doen, zoals het dossier-KBLux. Welnu, zodra er een probleem van gebrek aan capaciteit rijst, komt de minister in een bijzonder moeilijk parket – het woord parket is hier wel op zijn plaats. Hij zal immers op een bepaald ogenblik moeten kiezen waar de mankracht prioritair moet worden ingezet. Eigenlijk mengt hij zich rechtstreeks in een individueel dossier. Men zal hem dan kunnen verwijten waarom voorrang werd gegeven hetzij aan het dossier-KBLux, hetzij aan het dossier-Lernout & Hauspie. Dat is de situatie waarin men dreigt terecht te komen, omdat er geen tussenfase bestaat tussen de federale procureur en de minister van Justitie.

03.05 **Hugo Coveliers** (VLD): Mijnheer Van Parys, er werden hier in de Kamer toch al heel wat

vragen aan de minister gesteld waarom het ene of het andere onderzoek niet vooruitging. Er is dus geen enkel verschil. Tot nu toe nam het College van procureurs-generaal de beslissingen en werd de minister daarover toch ook aangesproken!

03.06 **Tony Van Parys** (CVP): Mijnheer Coveliers, u kent de situatie perfect. Wanneer wij nu de minister van Justitie ondervragen over een of ander lopend onderzoek, gaat het om een onderzoek dat geleid wordt door de procureur des Konings of de onderzoeksrechter in geval van een gerechtelijk onderzoek. Op dat ogenblik heeft de minister van Justitie de mogelijkheid om eenvoudig te verwijzen naar de tusseninstantie tussen de procureur des Konings en de minister van Justitie, met name de procureur-generaal. Hij kan ons meedelen wat de procureur-generaal hem heeft meegedeeld. Hij kan ook zeggen dat de procureur-generaal daaromtrent een standpunt heeft ingenomen en dat hij daarover niet veel meer kan zeggen, omdat het behoort tot het geheim van het onderzoek of omdat de scheiding der machten moet worden gerespecteerd. Indien de federale procureur echter een delicaat dossier behandelt, zal de minister van Justitie geen beroep meer kunnen doen op die tusseninstantie, want dat bestaat niet meer. Hij zal in geval van moeilijkheden in het onderzoek hierover een standpunt moeten innemen en minstens rechtstreeks aansprakelijk kunnen worden gesteld.

Het grote probleem is dat er geen tussenschot meer bestaat tussen diegene die de verantwoordelijkheid draagt voor het onderzoek, enerzijds, en de minister van Justitie, anderzijds. Het ontbreken van dit tussenschot in de vorm van het College van procureurs-generaal of de procureurs-generaal individueel is volgens mij een belangrijk hiaat. Men heeft hiervoor trouwens gewaarschuwd en precies daarom hebben wij terzake een amendement ingediend. Wij waren tijdens het octopusoverleg oorspronkelijk ook van mening dat er een rechtstreeks gezag moest bestaan van de minister van Justitie. Alle adviezen die terzake werden verstrekt – het College van procureurs-generaal, de Raad van de procureurs, de nationale magistraten, de Raad van State en de Hoge Raad voor de Justitie – hebben ons duidelijk gemaakt welk risico er bestaat op het vlak van de mogelijke politieke beïnvloeding van de belangrijkste en meest delicate dossiers.

Collega's, de bezwaren die wij hebben, werden versterkt door de tijdelijke aanduiding van de magistraat die belast is met het toezicht op de algemene directie van de gerechtelijke politie van

de federale politie. Hij is als het ware de rechtsvoorganger van de federale procureur. De wijze waarop dit is gebeurd, toont aan dat onze bezwaren in de realiteit reeds bestaan. De puur politieke benoeming van deze magistraat door de Ministerraad en niet door de minister van Justitie – de benoeming moest een uiting zijn van een politieke consensus –, buiten de Hoge Raad voor de Justitie om – niettegenstaande het feit dat alle benoemingen ondertussen alleen kunnen gebeuren op voordracht van die Hoge Raad – en tegen het profiel in dat de Hoge Raad voor de Justitie had opgesteld, heeft ons duidelijk gemaakt dat er in deze zaak meer aan de hand was. Deze man moest en zal de federale procureur worden.

Ik heb mij in de loop van het debat nooit van de indruk kunnen ontdoen dat dit een schijn debat is omdat alles eigenlijk reeds was beslist. De teerling was geworpen en ik kan u het bewijs leveren van mijn thesis. Ik heb in de tweede parlementaire onderzoekscommissie naar de Bende van Nijvel uit de mond van de heer Giet mogen vernemen dat de Parti Socialiste een fundamentele tegenstander was van het federaal parket. De fundamentele bezwaren hadden te maken met de machtsconcentratie, de dreiging van een gebrek aan toezicht en de bevoegdheden van deze federale procureur. Al deze bezwaren zijn evenwel weggefallen op het ogenblik dat men wist wie de federale procureur zou worden. Wij hebben vervolgens kunnen vaststellen van welke politieke signatuur deze federale procureur was.

Mijnheer de voorzitter, collega's, het bewijs van mijn stelling ligt ook in de totale afwezigheid van de PS in dit debat. Het interesseert hen niet omdat zij de buit binnen hebben. Zij hebben de juiste man op de juiste plaats. In specifieke omstandigheden zal men in de mogelijkheid verkeren om op een bepaald ogenblik invloed uit te oefenen op belangrijke en delicate dossiers.

Ik verwijt op dit ogenblik de minister van Justitie niets. Hij heeft wat dat betreft mijn volledig vertrouwen. Er kunnen in deze structuur echter problemen ontstaan wanneer de minister van Justitie en de federale procureur onder één hoedje spelen. Men zal delicate gerechtelijke dossiers, waarin nog geen gerechtelijk onderzoek plaatsvond, politiek kunnen beïnvloeden, dit alles zonder dat wij maar enige mogelijkheid hebben om te weten te komen wat er echt aan de hand is. Het systeem draagt in zich de kiem van een ongelooflijke perversiteit ten aanzien van het objectief verloop van een gerechtelijk onderzoek.

Mijn volgende bezwaar vloeit voort uit de

vaststelling dat men op dit ogenblik niet over voldoende gekwalificeerd politiepersoneel beschikt om dit federaal parket behoorlijk te laten functioneren. In het kader van de octopuswetten, de nieuwe wetten op de geïntegreerde politie, hadden wij vanuit onze vaststellingen uit het verleden, toen dikwijls gekwalificeerde mensen ontbraken voor gerechtelijke opdrachten, besloten dat er bij wet jaarlijks zou worden bepaald hoeveel mensen beschikbaar zijn voor de gerechtelijke opdrachten. Dit was eigenlijk onze garantie dat een gereserveerd deel van de federale politie beschikbaar was voor belangrijke gerechtelijke dossiers. Dit wordt bepaald door artikel 106 van de wet op de geïntegreerde politie. In deze wet staat er dat dit vanaf 1 januari 2000 bij wet dient vastgelegd te worden.

Wij stellen vast dat tot op vandaag, maart 2001, geen wet bestaat waarbij het minimale deel, de reserve van de federale politie, wordt vastgelegd zodanig dat er zekerheid bestaat over een voldoende capaciteit. Dit kunnen wij niet aanvaarden. Deze wet is hier goedgekeurd met een kamerbrede meerderheid en in de praktijk komt er niets van terecht. Men heeft helemaal niet de garantie willen geven van een afdoende capaciteit voor gerechtelijke opdrachten, bij gebrek aan invulling van de wetgeving die we hier goedgekeurd hebben. Ik verwijs naar artikel 106 van de wet op de geïntegreerde politie.

03.07 **Hugo Coveliers** (VLD): Mijnheer de voorzitter, wat collega Van Parys zegt klopt natuurlijk. Het is noodzakelijk te bepalen welke capaciteit men aan de recherche gaat geven. Men weet dan ook automatisch welke capaciteit er voor de rest aanwezig is. Het probleem is dat men dit momenteel niet kan bepalen zolang de verschillende politieraden en politiecolleges op lokaal gebied die recherchebehoefte niet hebben ingevuld. Ik neem aan dat men niet louter uit het oogpunt van de federale politie alleen een recherchecapaciteit zal bepalen. Het is natuurlijk ook zo dat men eens duidelijk moet maken wat men verstaat onder deze recherchecapaciteit. Er zijn een aantal wetenschappelijke functies en een aantal logistieke functies; bij de federale politie is er de opleiding die men er niet bij kan rekenen. U hebt gelijk en ik zal niet ontkennen dat een bepaling van deze capaciteit noodzakelijk is. Ik wil enkel aantonen dat er een hele resem factoren is die momenteel niet voldoende zijn ingevuld om die capaciteit te bepalen.

03.08 **Fred Erdman** (SP): Mijnheer de voorzitter, het is juist dat in artikel 106 was bepaald dat deze capaciteit per 1 januari 2000 diende vastgelegd te

worden. Dit toont eens te meer aan dat men in wetten data dient te relativiseren in het kader waarin ze uitgewerkt worden. Het was de bedoeling dat ook het federaal parket op 1 januari 2000 van start zou gaan. Wat heeft het nu voor zin, behalve voor wat ik zou noemen de intellectuele benadering van het probleem? Het heeft mogelijk psychologische effecten binnen het korps. Indien men vandaag aangeeft hoeveel mensen er zullen ter beschikking staan van een momenteel onbestaand parket, veroorzaakt men onmiddellijk onrust binnen een korps dat nu pas in opbouw is.

Waar ligt de fout? Ik geef het u grif toe. De fout is dat wij een datum hebben gekleefd op artikel 106 en wel 1 januari 2000.

Ik kom tot mijn tweede opmerking. De heer Van Parys weet zeer goed wat ik ook in de commissie heb onderstreept. Indien wij deze wetgeving kunnen afronden, na goedkeuring door de Senaat, na publicatie en met inbegrip van de daaraan gekoppelde uitvoeringsbesluiten, na de profielen die de Hoge Raad moet uittekenen, na de procedure voor kandidaatstelling en voordrachten, dan zijn wij op zijn minst negen maanden verder. Persoonlijk ben ik ertoe bereid eventueel na te denken over een formulering die stelt dat, eens de wet is goedgekeurd maar daadwerkelijk nog moet worden uitgevoerd, eventueel artikel 106 zou worden geamendeerd. De dag dat de federale procureur wordt benoemd, zou er bij wet moeten worden bepaald welke politierecherche ter beschikking moet worden gesteld. Daarin zit logica. Vandaag zit men eigenlijk tussen schip en kaai. U heeft gelijk door een formele analyse te maken van artikel 106, maar u heeft ongelijk in de praktijk omdat daaraan natuurlijk een finaliteit was gekoppeld, te weten het opstarten van het federale parket met een capaciteit die noodzakelijk was om de doelstelling te bereiken.

03.09 Tony Van Parys (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik ga even in op dit interessante debat. Ik ben het namelijk helemaal niet eens met de heren Coveliers en Erdman. Men doet hier alsof deze capaciteit enkel nodig zou zijn in het kader van het tot stand komen van het federale parket. Deze capaciteit is echter ook vandaag nodig, op een ogenblik dat er nog helemaal geen federaal parket is. Ook vandaag is er behoefte aan voldoende capaciteit voor gerechtelijke opdrachten. Men geeft hier de indruk in een overgangsfase te zitten, zonder belangrijke gerechtelijke dossiers, zonder delicate gerechtelijke opdrachten. Men meent dat eenmaal het federale parket er is, men dan over die capaciteit moet beschikken. De realiteit is anders,

mijnheer Erdman.

Mijnheer Coveliers, ik geef u een concreet voorbeeld met name de georganiseerde criminaliteit vanuit Oost-Europa. Stel dat men zich bewust is van de enorme risico's die ontstaan doordat de georganiseerde criminaliteit in dit land welig tiert en ingebed is in een aantal sleutelfuncties in onze samenleving in het economisch leven. Wat stellen wij nu vast inzake capaciteit? De cel die zich in Brussel moet bezighouden met de georganiseerde criminaliteit uit Oost-Europa bestaat uit welgeteld twee mensen: een ex-GPP'er die thans ziek is doordat hij zo dikwijls heeft aangedrongen op bijkomende middelen zonder die te krijgen, en een ex-BOB'er die wij enkele keren hebben ontmoet in de commissie-Dutroux, mijnheer Decroly, een zekere René Michaux. Dit is de cel in Brussel, mijnheer Coveliers, die zich bezighoudt met de georganiseerde criminaliteit vanuit Oost-Europa. Dan gaat u hier zeggen dat wij nog rustig even kunnen wachten tot het federale parket er is, om dan te zien op welke wijze wij de capaciteit organiseren. Deze stelling is een lichtzinnige stelling.

Immers, artikel 106 bestond niet alleen ten behoeve van het federaal parket, maar met de bedoeling het reserveren van een minimaal deel van de capaciteit van de federale politie, zodra deze gerechtelijke opdrachten zou uitvoeren. En, geloof mij, er bestaan tal van gerechtelijke opdrachten waarvoor capaciteit noodzakelijk is.

03.10 Hugo Coveliers (VLD): Mijnheer de voorzitter, ter vrijwaring van de historische correctheid en opdat geen verkeerde gevolgen zouden worden getrokken wens ik het volgende te zeggen.

Mijnheer Van Parys, dat de cel ter bestrijding van de Russische georganiseerde misdaad in Brussel inderdaad slechts zeer matig is bemand is te wijten aan het bestaan van een bijzonder goed functionerende en degelijke cel bij de gedeconcentreerde diensten van de federale politie, die overigens uitstekend wordt bestuurd door een procureur die u bijzonder goed kent, met name de heer Van Lysebeth die schitterend verricht in Antwerpen.

03.11 Tony Van Parys (CVP): Ja, in Antwerpen!

03.12 Hugo Coveliers (VLD): Precies daar situeert zich het probleem, en ik kom er toe.

Wat voor zin heeft het momenteel de capaciteit

van de federale recherche te bepalen, terwijl men niet eens weet waar de verschillende cellen zich bevinden? Dat is waar het op aankomt.

03.13 Tony Van Parys (CVP): Daar situeert zich inderdaad het probleem.

Momenteel werden de beschikbare personen ter beschikking gesteld van het onderzoek dat loopt naar aanleiding van een aantal concrete gegevens in Antwerpen. Dat houdt evenwel in dat voor alle andere initiatieven die moeten worden genomen ter bestrijding van de georganiseerde criminaliteit vanuit Oost-Europa, men over welgeteld twee personen beschikt, waarvan er een ziek is. De dienstcapaciteiten van de andere konden wij beoordelen naar aanleiding van de onderzoekscommissie-Dutroux. Thans, mevrouw Herzet, staat de cel georganiseerde criminaliteit te Brussel onder de leiding van René Michaux. Dat is de conclusie van het verhaal dat wij samen schreven, maar waarvoor wij in deze de verantwoordelijkheid niet willen dragen.

Ik komt thans tot mijn conclusie. De CVP-fractie zal zich onthouden bij de stemming over het voorstel houdende oprichting van een federaal parket. Enerzijds zijn wij ervan overtuigd dat het federaal parket inderdaad dringend moet worden opgericht om de georganiseerde criminaliteit efficiënt te kunnen aanpakken, maar anderzijds hebben wij een aantal fundamentele bezwaren omtrent de oprichting ervan. In dat verband herhaal ik dat het federaal parket immense risico's inhoudt, omwille van de concentratie van kennis en macht in één hand, ingevolge het gebrek aan controle en toezicht en ingevolge het rechtstreeks gezag van de minister van Justitie. Het gevolg hiervan is dat structurele politieke beïnvloeding in de uitoefening van de strafvordering in delicate dossiers oncontroleerbaar en dus mogelijk wordt. Om die reden zullen wij dit wetsvoorstel niet goedkeuren.

03.14 Joëlle Milquet (PSC): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, je voudrais exprimer aujourd'hui la déception du PSC par rapport à l'adoption du projet de loi sur le parquet fédéral.

Déception parce que, comme vous le savez, nous avons participé activement au groupe Octopus et que, comme l'a dit mon collègue du CVP, et comme vous, nous souhaitions et souhaitons toujours la mise sur pied d'un parquet fédéral. Selon nous, c'était le seul moyen de décroquer les différents parquets aux fins de faire face à une criminalité de plus en plus organisée en dehors de

nos frontières, à une criminalité globale face à laquelle les différents parquets devenaient de plus en plus inopérants vu leur compartimentage.

Nous sommes d'abord déçus quant à la méthode. En effet, nous n'avons jamais décrété quitter l'Octopus en matière de justice. Nous aurions apprécié être au moins associés aux négociations et aux discussions sur les choix opérés pour parvenir à ce projet de loi. En amont, nous aurions peut-être pu faire valoir plus efficacement nos différentes objections, assez proches de celles qui viennent d'être exprimées par mon collègue du CVP.

Cette déception sur la méthode et sur le résultat est basée sur cinq raisons majeures:

- la problématique de la toute-puissance du procureur fédéral;
- la problématique de la dépendance du procureur fédéral, sur certains points, par rapport à l'exécutif, notamment au ministre de la Justice;
- le risque de pillage des parquets d'instance, en matière de moyens ou de personnes sollicitées pour accompagner ce parquet fédéral;
- la faible avancée globale en ce qui concerne soit une absence de juridiction d'instruction au niveau fédéral, soit une absence de moyens pour obtenir une meilleure cohésion au niveau d'un début d'instruction fédérale;
- enfin, les différentes implications relatives à la police fédérale.

Ce sont les cinq objections majeures au projet.

Tout d'abord, en ce qui concerne la toute-puissance du procureur fédéral, sans paraphraser ce qui déjà été dit, nous partageons les mêmes inquiétudes quand nous constatons sa compétence en matière de gestion de l'information, sa compétence –sujette à caution, d'après nous– de droit d'initiative en matière d'action publique, son rôle important vis-à-vis des très grands dossiers à coordination internationale.

Notamment en ce qui concernera les dossiers individuels, nous ne pouvons que déplorer l'absence de tout contrôle de ce procureur fédéral qui deviendra une personnalité omnipotente dans notre pays, ce qui ne correspond pas à notre idée d'un Etat de droit ni à notre idée d'une démocratie, où les pouvoirs ont besoin d'être indépendants les uns des autres, mais contrôlés les uns par les autres.

Outre l'évolution du Comité P, je déplore entre autres le rejet de notre projet de commission spéciale police. A plusieurs reprises, nous avons

demandé, comme le prévoyait l'accord Octopus - et M. Van Outryve l'a bien rappelé récemment dans un exposé magistral donné dans une université-, la création d'une commission spéciale police au niveau de la Chambre; l'idée n'a jamais été acceptée. Pourtant, cette commission pourrait devenir l'un des moyens les plus précis de suivi de la réforme de la police, sans compartimenter constamment les implications judiciaires et les implications de l'Intérieur, exclusivement traitées au niveau de la commission de l'Intérieur.

Nous regrettons notamment que tous les amendements que nous avons déposés pour faire en sorte que ce procureur fédéral se trouve, d'une manière ou d'une autre, sous le contrôle du collège des procureurs généraux - à défaut d'un contrôle judiciaire spécialisé - aient été rejetés. Ces amendements étaient modérés et souscrivaient à un meilleur Etat de droit. Nous les estimons donc opportuns, raison pour laquelle nous les déposerons à nouveau.

Parallèlement à cette absence de contrôle et au risque d'omnipotence d'une personnalité qui, si sa nomination est politisée, risque de perturber profondément nos mécanismes démocratiques, nous déplorons également le risque de dépendance du procureur fédéral dans d'autres types de secteurs. Je pense à ce que M. Van Parys a évoqué en matière de risque de confusion d'intérêts. On sait par expérience que cela peut arriver assez souvent. Nous regrettons qu'il y ait un risque de dépendance de ce procureur fédéral vis-à-vis de l'exécutif et, plus précisément vis-à-vis du ministre de la Justice, qu'il agisse en tant que représentant de l'exécutif ou à titre personnel. Ce n'est pas sain du tout et, là aussi, nous aurions dû obtenir un meilleur contrôle pour permettre un écran entre l'exécutif et le judiciaire. Il n'est pas non plus sain pour le ministre de la Justice lui-même de ne pas avoir mieux pensé à ce contrôle et à un interface entre le rôle de l'exécutif, du ministre de la Justice et du procureur fédéral.

Par ailleurs, en ce qui concerne toujours cette problématique de contrôle et d'omnipotence, nous persistons à penser qu'il n'était pas heureux ni opportun de donner aussi vite un pouvoir aussi important à ce parquet fédéral, notamment en ce qui concerne la manière d'exercer l'action publique de façon autonome. Nous avons déposé des amendements également modérés pour demander qu'il y ait au moins une évaluation de la mise en œuvre du parquet fédéral, de son fonctionnement et, après conclusion, d'envisager d'augmenter sa compétence de manière substantielle et majeure. On aurait aimé disposer

d'un laps de temps d'évaluation de 5 ans, voire de 3 ans. Une fois encore, les différents amendements que nous avons déposés ont été rejetés. De manière un peu trop facile et précipitée, on gonfle le pouvoir d'un procureur qui n'a pas encore pris ses fonctions et dont on ignore encore la manière dont il les exercera. On ne pourra pas encore évaluer les risques d'omnipotence par rapport à d'autres missions fortement substantielles.

Le troisième point que nous reprochons à ce projet de loi est le risque du "pillage" ou de la manière dont certains parquets d'instance pourraient être vidés, soit de leurs hommes, soit de leurs affaires de manière générale. En ce qui concerne les affaires, il est à craindre, eu égard au manque de précisions des hypothèses dans lesquelles le parquet fédéral exerce l'instruction publique, que ce dernier choisisse de s'octroyer les plus beaux dossiers, les plus importants et qu'il laisse les miettes aux parquets d'instance. Il me semble qu'un tel comportement du parquet fédéral risque de conduire à une démotivation qui n'est jamais très propice à l'efficacité des différents parquets d'instance. Il suscite une méfiance entre les différents types de parquets. Si on a voulu régler la guerre entre polices, je ne voudrais pas que, par ceci, on organise une nouvelle guerre entre différents parquets. C'est un risque non négligeable et il ne serait pas sain d'arriver à ce cas de figure.

Il est un autre point que nous déplorons dans ce projet de loi: au niveau des principes, nous regrettons que le parquet fédéral reste en mesure de définir lui-même et sans un contrôle objectif, ses propres compétences.

Il n'y a pas d'arbitrage en cas de conflit. Il n'y a aucune autorité qui pourra, en dehors de lui-même, déterminer ses propres compétences. Or, au cours de mes études de droit, j'ai toujours appris qu'il n'était pas sain qu'une autorité définisse seule et sans contrôle ses propres compétences.

03.15 **Hugo Coveliers** (VLD): Collega Milquet, ik denk dat er een foute nuance in uw uitspraak is geslopen.

U zegt dat hij zijn eigen bevoegdheden kan bepalen. Ik denk dat dat fout is. Indien u had gezegd dat de federale procureur eigen prioriteiten kan leggen, dan zou ik u gedeeltelijk gelijk geven, want hij kan dat overeenkomstig zijn taak en op grond van het strafbeleid dat mede door de procureurs-generaal wordt bepaald. Hij moet dat

beleid ook volgen, want hij zal daar jaarlijks door die bewuste procureurs-generaal op worden gecontroleerd. Denkt u niet dat uw uitspraak over een eigen bevoegdheid eigenlijk niet juist is?

03.16 Joëlle Milquet (PSC): In fine, c'est tout de même lui qui a le dernier mot sur la manière dont il décide de lancer son initiative en matière d'action publique.

03.17 Hugo Coveliers (VLD): Daarmee bepaalt hij niet zijn bevoegdheid. Hij bepaalt hoogstens een prioriteit, die hij tijdelijk kan leggen. U mag niet vergeten dat tegelijkertijd de lokale procureur zal kunnen voortwerken aan een aantal zaken waar de federale procureur niet aan komt. Daardoor zal die tegenstelling niet zo sterk zijn als u nu vooropstelt, althans met de meeste procureurs. Er zijn altijd uitzonderingen. Die zullen we – waarschijnlijk niet zo ver van hier – ook weer zien.

03.18 Joëlle Milquet (PSC): Je me rends compte que la frontière reste confuse et que, même en décidant des priorités, c'est immanquablement une manière indirecte de définir son plan d'action. Je pense que le risque reste tout à fait réel en la matière.

En ce qui concerne la problématique des ressources humaines, on déplore qu'aucune limite ne soit fixée au pouvoir du parquet fédéral de venir puiser dans les effectifs des parquets d'instance. Nous avons proposé de prévoir un quota de maximum 25%. Cela n'a pas été accepté. Pourtant, c'est une piste vers laquelle il faudra peut-être devoir aller plus tard, lorsqu'on se sera rendu compte que nous avons raison et qu'il sera sans doute opportun de prévoir des limites. Il est dommage que cela n'ait pas été prévu dans le texte car on risque, d'une manière un peu larvée, de vider les parquets d'instance de leurs effectifs. C'est in fine le procureur fédéral qui aura le dernier mot en la matière. C'est un risque que nous regrettons. Nous avons proposé des pistes qui n'étaient pas excessives mais elles n'ont pas été suivies.

Nous avons à présent une police fédérale et bientôt nous aurons un parquet fédéral. Il eût été logique – sans doute dans un certain délai car il n'aurait pas été opportun de le faire directement puisque cela coûte cher; des remarques ont d'ailleurs déjà été émises à ce sujet – que le texte prévoie une certaine "fédéralisation" de l'instruction. Il aurait fallu trouver les moyens de permettre au parquet fédéral de trouver des interlocuteurs parmi les magistrats d'instruction

des différentes instances. Malgré nos amendements, nous n'avons pas trouvé dans le texte un début de piste à cet égard. Si notre amendement avait été accepté, nous aurions pu permettre aux différents présidents d'établir une liste de magistrats d'instruction auxquels le procureur fédéral aurait pu s'adresser. Cela a été fait pour les membres des parquets mais pas pour les juges d'instruction.

Dernière objection, et M. Van Parys l'a très bien exprimée, il est évident que l'omnipotence de la fonction du procureur fédéral et l'absence de contrôle à son sujet auront inmanquablement un lien avec le contrôle de la police fédérale. Nous avons demandé en son temps qu'un contrôle suffisant soit exercé sur le pouvoir judiciaire. Mais, selon le texte, c'est le procureur fédéral qui aura à la fois les pouvoirs en matière de gestion de l'information et le contrôle en ce qui concerne toutes les fonctions judiciaires de la police fédérale. Les critiques que nous avons déjà émises pourront se répercuter sur la manière dont la police fédérale va évoluer. Nous déplorons que, sur ce point, il n'ait pas été prévu de garde-fou suffisant.

Le **président**: Madame Milquet, si vous le permettez, M. Erdman souhaiterait intervenir.

03.19 Fred Erdman (SP): Madame, si ma mémoire me sert, nous avons voté, vous et moi, la loi du 22 décembre 1998, qui prévoyait déjà que le procureur fédéral allait contrôler cette police. Et à ce moment, il était clairement prévu qu'il se trouvait sous l'autorité du ministre de la Justice. Personne n'a réagi alors en demandant des garde-fous, éventuellement une structure intermédiaire, pour préserver le ministre de la Justice de réactions intempestives. A l'époque, nous avons accepté à l'unanimité cette structure qu'aujourd'hui, vous mettez en doute.

03.20 Joëlle Milquet (PSC): Non, nous ne la mettons pas en doute! Certes, nous étions tous d'accord et la demande visait précisément un renforcement du contrôle judiciaire sur la police. Les accords Octopus n'ont pas été discutés examinés en profondeur, mais ce texte a quand même été décidé par la suite. Notre principe était d'asseoir une personne au pouvoir mais qui soit néanmoins contrôlée.

03.21 Fred Erdman (SP): La loi du 22 décembre 1998 prévoyait clairement qui se trouvait sous l'autorité du ministre de la Justice et qui exerçait le contrôle des services de police. Donc, la structure telle qu'elle est présentée aujourd'hui et qui est

effectivement un affinement et une détermination bien plus précise des compétences, éventuellement de l'ordre opérationnel, ne change rien aux principes fixés à cette date.

03.22 Joëlle Milquet (PSC): Mais la clarté n'était pas faite en ce qui concerne, par exemple, les relations avec le collège des procureurs généraux. Donc, lorsqu'il est précisé que "le collège des procureurs généraux prend des directives qui lui sont applicables", pour nous, il allait de soi que le collège des procureurs généraux avait son mot à dire, mais nous n'en avons pas vraiment discuté de manière approfondie à l'époque.

Donc, il ne s'agit pas d'une attente de changement de philosophie, parce qu'une phrase ne signifiait pas nécessairement que le procureur fédéral allait se retrouver avec un tel pouvoir et à ce point sans aucun lien de contrôle direct ou indirect avec le collège des procureurs généraux. C'est ainsi que, dans notre esprit, nous l'avions entendu. De plus, aucune des phrases du texte n'empêchait qu'il se trouve à un moment sous un contrôle direct ou indirect du collège des procureurs généraux.

C'est pour ces cinq raisons majeures que nous participons à l'objectif. Autant nous sommes convaincus qu'il faut mettre le plus rapidement possible ce parquet fédéral sur pied, autant nous pensons que la manière dont nous avons procédé nous déçoit. Dès lors, nous ne pourrions apporter notre soutien au texte tel qu'il est rédigé. Par contre, nous apporterons notre soutien à l'objectif tel que nous l'avions initialement formulé.

03.23 Fred Erdman (SP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, bij het beluisteren van de bijzonder interessante betogen van mevrouw Milquet en de heer Van Parys heb ik moeten terugdenken aan de geschiedenis. In het Frans zegt men het als volgt: "une réforme appelle toujours une contre-réforme".

Als men over vernieuwing spreekt inzake Justitie krijgt men onmiddellijk een bundeling van krachten. Iedereen bidt, smeekt en eist wel veranderingen en vernieuwing maar niet op zijn terrein! In het licht van de vernieuwing van het huis Justitie zou het goed zijn dat dit adagium en deze houding worden aangepast.

J'y ai pensé, madame Milquet, lorsqu'à un certain moment, vous avez utilisé le terme de "pillage" que le parquet fédéral pourrait exercer à l'égard des parquets. Vous ne l'avez pas dit expressément en ces termes, mais je suis persuadé que vous pensiez à de belles affaires

qui passeraient au parquet fédéral, alors que les pauvres petits parquets ne s'amuseraient qu'avec des brouilles.

Excusez-moi, mais je ne connais pour ma part que des affaires qui doivent être élucidées dans le meilleur délai. Et je n'ai que faire des belles affaires et des bonnes affaires. Ce qui m'importe, c'est l'efficacité.

03.24 Joëlle Milquet (PSC): C'est aussi la définition que je donne des affaires judiciaires. Pour moi, il n'y a pas de priorité selon l'importance médiatique ou autre. Par contre, ce n'est pas nécessairement le raisonnement de tout un chacun.

Si vous deveniez procureur fédéral, j'aurais tous mes apaisements, monsieur Erdman. Mais je crains qu'hélas, ce ne soit pas quelqu'un de la même envergure que vous qui sera choisi in fine et que, dès lors, le risque soit réel.

03.25 Fred Erdman (SP): Compte tenu du profil que le Conseil supérieur a dessiné, je ne corresponds plus aux critères.

Collega Van Parys, ik ben getuige geweest van uw constructieve houding tijdens de bespreking van het wetsvoorstel. U weet dat ik een schuchtere poging heb ondernomen om het voorstel niet te beperken tot de meerderheid. De meerderheid heeft een standpunt in een voorstel gegoten. Uw standpunt komt niet volledig overeen met ons voorstel. Ik kom hierop later terug.

Mijnheer Van Parys, u bent zo eerlijk te zeggen dat de christen-democraten, alhoewel zij na de verschillende onderzoekscommissies hebben meegewerkt aan de totstandkoming van de octopuswet van 22 december 1998, op dit ogenblik een correctief willen invoeren aan de principes die werden vastgelegd in de wet van 22 december 1998 en een tussenschot van controle wensen in te voeren. Deze controle werd niet opgenomen in de wet van 22 december. Daar zijn we het over eens.

We wilden in geen geval – dit punt werd duidelijk onderhandeld in de octopusbesprekingen – een zesde procureur-generaal aanstellen. We wilden evenmin een 28ste procureur des Konings benoemen. Daarom moest een sui generis-constructie worden uitgewerkt die een beetje storend is voor degenen die zich inkapselen in de bestaande structuur van het openbaar ministerie. Hamvraag is welke de plaats is van het federaal parket in de structuur van het openbaar ministerie.

That's all.

De rest is een technische kwestie, ook het al dan niet aanvaarden van bijkomende bevoegdheden.

Collega Van Parys, uw reactie over de almacht van het openbaar ministerie verbaast me eerlijk gezegd. Het gaat wellicht om een lapsus in uw denken. Wij zijn het toch eens dat alle andere aspecten waar we het over hadden, en waarvoor zelfs amendementen werden ingediend, technische aspecten zijn? Essentiëler dan dit alles is wat de plaats is van het parket-generaal in de hele structuur.

Collega Van Parys, de almacht, een begrip dat u telkens opnieuw naar voren brengt als een afschrikkingbeeld, doet uitschijnen dat de federale procureur zonder enige controlemogelijkheid initiatieven of beslissingen kan nemen. Dit is toch een negatie van de structuur van de procedurele aanpak. Ik kan u nog gedeeltelijk volgen indien u zegt dat de federale procureur bij het opstarten van een onderzoek veel beslissingsmacht heeft. Ik durf echter mijn hand niet in het vuur te steken voor de selectie die door de huidige parketten gebeurt tussen het al dan niet opstarten van een bepaald onderzoek. Dag aan dag worden wij geconfronteerd met processen-verbaal die geen verder gevolg krijgen, misschien omdat men er geen prioriteit aan geeft, of misschien bij gebrek aan capaciteiten, of misschien om enige andere reden. Ik kan u nog enigszins volgen indien u zegt dat niemand toezicht houdt op het initiatiefrecht van de procureur in individuele dossiers. De conformiteit met het algemeen beleid wordt daarentegen voldoende gegarandeerd door artikel 143bis, door de richtlijnen van het College van procureur-generaal en door de evaluatie van de toepassing ervan die gebeurt door dit college.

Collega Van Parys, u kunt toch niet tegenspreken dat belanghebbende partijen, de slachtoffers bijvoorbeeld, vandaag reeds initiatieven kunnen nemen die de federale procureur uit een eventuele inertie kunnen trekken. Iedereen kan, zelfs voor materies die onder de bevoegdheid van de procureur-generaal vallen, initiatieven nemen door zich burgerlijke partij te stellen in een zaak en het onderzoek te doen opstarten. Iedere benadeelde partij kan nu reeds, zelfs in de fase van het vooronderzoek, navraag doen naar de stand van zaken. Iedereen heeft het recht op informatie. De wet-Franchimont bevat daarvoor de garanties. Informatie krijgen kan, los van de verdere procedurele aanpak, vanaf het ogenblik dat enige maatregel de inmenging van een onderzoeksrechter vereist. Vanaf dat moment is

er een controlemogelijkheid van de betrokken onderzoeksrechter, en ipso facto is er een controlemogelijkheid van de Kamer van Inbeschuldigingstelling op alle onderzoeksdaaden die er verder uit voortvloeien, en dit nog onverminderd de controle van alle latere handelingen van het openbaar ministerie die door de zetel wordt uitgeoefend. Ik zou bijna zeggen dat al deze handelingen ten overvloede getoetst worden op eventuele nietigheden.

Overdrijf dus niet, collega Van Parys. Misschien is uw gevolgtrekking over de almacht en de mogelijke oriëntatie van een onderzoek geïnspireerd door de vernieuwende aanpak van het optreden van het openbaar ministerie?

03.26 Tony Van Parys (CVP): Mijnheer de voorzitter, het probleem rijst in de fase die aan het opsporingsonderzoek of het gerechtelijk onderzoek voorafgaat. Dat is immers het ogenblik waarop de federale procureur een richting moet bepalen voor de informatie waarover hij beschikt. In tegenstelling tot de gewone parketten, gaat het hier om de meest delicate dossiers die gerechtelijk en politiek zeer verregaande consequenties kunnen hebben.

Mijnheer de voorzitter van de Commissie, we kunnen van mening verschillen over het tussenschot van het College van procureurs-generaal. Wat ik echter niet begrijp, ook niet vanuit de visie van de meerderheid, is dat men niet aanvaardt dat het toezicht van het college niet alleen is gebaseerd op het jaarverslag van de federale procureur, dat slechts a posteriori is. Daarom hebben wij een amendement ingediend, opdat dat tussenschot van het College niet wordt ingelast. Wat filosofie en visie betreft, zitten we dan nog steeds op uw lijn, maar zo bestaat er toch een mogelijkheid voor het College om een daadwerkelijk en effectief toezicht te organiseren. Als dat enkel geschiedt op basis van het jaarverslag van de federale procureur, houdt men toezicht op basis van de informatie van de persoon die men net moet controleren. Dit begrijp ik niet. Op deze manier neemt u onverantwoorde risico's in delicate dossiers.

In de fase van het opsporingsonderzoek en het gerechtelijk onderzoek, beschikken wij over de klassieke instrumenten van controle, zoals onder andere de raadkamer. De voorafgaande fase is evenwel veel deliquer. Ik geef toe dat het systeem in het verleden ook niet risicovrij was, maar het is noodzakelijk dat wij in deze delicate dossiers alle mogelijke garanties inbouwen. Dat hebben we echter niet gedaan.

03.27 Fred Erdman (SP): Mijnheer de voorzitter, dit is inderdaad het punt waarin we van mening verschillen. Nu wordt als toezicht het rechtstreeks gezag van de minister van Justitie ingebouwd. Dit is ontegensprekelijk de verantwoordelijkheid van de minister van Justitie ten overstaan van de beleidsmatige benadering van het gehele probleem.

Ik geef u één voorbeeld, maar ik wens de discussie over de beschikbare politiekrachten niet te openen. Stel dat de federale procureur in botsing komt met de minister omdat hij niet voldoende recherchecapaciteiten krijgt. Moet de minister dat niet beleidsmatig en budgettair benaderen en moet dat dan niet in deze Kamer ter sprake komen? Welk verschil is er dan met de huidige positie van de minister van Justitie?

U herinnert zich mijn vraag aan procureur-generaal Schins over de oorsprong van de gekozen formule. Wij hebben dit immers niet zomaar neergeschreven. Wij hebben dit gekopieerd van wat vandaag bestaat met betrekking tot de relatie tussen de minister van Justitie en de procureur-generaal. Toen was het antwoord van de heer Schins dat we hier handelen ten overstaan van de procureur-generaal die in tweede instantie in beroepszaken oordeelt.

U spreekt over delicate dossiers en u hebt gerefereerd aan een zeer specifiek en delicaat dossier. Dit was echter een voorrang van rechtsmacht en als voorbeeld is het dus niet geldig als argument, terwijl het het meest cruciale is waarover ook de procureur-generaal in eerste instantie over oordeelt.

03.28 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer Erdman, u verwijst hier naar de positie van de procureurs-generaal. Als u in een vergelijkbare situatie wilt werken, waarom heeft u dan de mogelijkheid niet ingebouwd dat de federale procureur op een of andere manier deel van het college zou uitmaken? Nu coupeert men hem daarvan. Men zorgt voor een breuk. De procureurs-generaal klagen nu terecht dat een heel belangrijk deel van de misdaadbestrijding – wat in de toekomst nog aan belang zal winnen – aan hun aandacht ontsnapt. Ze hebben er geen enkele greep meer op. Het was toch veel logischer geweest om die federale procureur een andere titel te geven, zoals bijvoorbeeld federale procureur-generaal. Die zou dan wel deel uitmaken van het college.

03.29 Fred Erdman (SP): Het is een groot nadeel wanneer men slechts luistert naar wat men wil horen. Ik heb u van in het begin gezegd dat men geen zesde procureur-generaal wilde. Voor mij niet gelaten. Ik heb er destijds voor gepleit. Men wilde geen zesde procureur-generaal omdat ook de vijf procureurs-generaal geen zesde wilden. Ze willen wel met vijf de schoonmoeder spelen over die nieuwe structuur. Dat is de contradictie van het geheel. Dat is het gebrek aan vernieuwing ten overstaan van de – en daar noteer ik trouwens de uitspraken, zowel van de heer Van Parys als van mevrouw Milquet en van iedereen die zich in de commissie heeft uitgesproken – noodzaak van het uitbouwen van een structuur die het hoofd kan bieden aan transnationale, internationaal georganiseerde grote criminaliteit. Die structuren kunnen door parketten in de huidige stand van zaken onmogelijk beheerst worden, ondanks alle toezichten en opleidingen die door de parketten gedaan worden.

Mijn conclusie, mijnheer de voorzitter, is een logische conclusie. De heer Van Parys heeft niet nagelaten dat in de discussies telkens te onderstrepen. Zowel mijn partij, mijn fractie als ikzelf hebben deze structuur zoals die hier is neergeschreven telkens consequent verdedigd. Ik voel me zeer goed bij deze door mij ingediende tekst. Wel ben ik er vast van overtuigd dat hij moet kunnen werken.

Ik herhaal wat ik steeds zeg ten overstaan van elke nieuwe structuur die we in het leven roepen. Men kan het mooi uittekenen, maar indien er duistere krachten optreden om dit a priori te negeren of te ondermijnen, wanneer er bepaalde mensen zullen trachten, uit welk belang ook, die nieuwe structuren te negeren en de finaliteit van deze structuur niet willen inzien, dan past ook de wetgever in zijn benadering. De finaliteit van de wetgever is te beantwoorden aan hetgeen wij allen als noodzaak ondergaan en tegelijkertijd onderschrijven. De benadering van de operationaliteit van deze nieuwe instelling lijkt mij echter zeer duidelijk. Daarom zal mijn fractie dit voorstel steunen.

03.30 Jacqueline Herzet (PRL FDF MCC): Monsieur le président, monsieur le ministre, mes chers collègues, la volonté politique de créer et d'organiser un parquet fédéral s'est manifestée de manière très claire durant les travaux des diverses commissions d'enquête parlementaire. Je songe à la commission des sectes, à la commission des tueurs du Brabant et aussi à la commission d'enquête sur les enfants disparus.

Nous avons déjà indiqué très clairement qu'une institution telle que le parquet fédéral était une nécessité et en définissions déjà les principales caractéristiques.

Je rappelle à Mme Milquet, avec toute ma sympathie, que la loi du 22 décembre 1998 sur l'intégration verticale du ministère public, le parquet fédéral et le conseil des procureurs du Roi, s'inscrivait dans le cadre de la mise en œuvre des lignes de force de la réforme de notre organisation judiciaire, dégagées lors des accords Octopus en 1998. Octopus signifie que huit partis y ont participé, y compris donc le PSC et le CVP.

A l'occasion des travaux des commissions d'enquête parlementaire, nous avons tous dû constater – nous, le monde politique et la population – de manière évidente le manque d'efficacité de l'organisation judiciaire dans la lutte contre le crime organisé. Le souci d'efficacité exige que l'on mette en place une instance qui génère assurant un traitement judiciaire coordonné, centralisé et intégral d'affaires complexes, impliquant plusieurs entités territoriales et nécessitant une vue globale. En d'autres mots, les affaires devant être traitées à un autre niveau pour avoir une vue d'ensemble.

A l'appui de ce que vient de dire M. Van Parys, et à titre d'exemple, je rappellerai que la commission d'enquête Dutroux, dans son rapport, recommandait ce qui suit: "des enquêtes qui, du fait qu'elles dépassent le cadre d'un arrondissement ou qu'elles présentent d'autres caractéristiques spécifiques, requièrent des moyens ou des capacités plus importantes que ceux dont disposent les magistrats locaux chargés des recherches, doivent pouvoir être instruites au niveau fédéral. Cela suppose un parquet fédéral structuré, dirigé par un procureur général fédéral, placé non pas sous l'autorité du collège des procureurs généraux, mais sur un pied d'égalité avec ceux-ci au sein du collège des procureurs généraux."

La proposition de loi que nous nous apprêtons à voter demain ne fait que confirmer et affiner les principes définis dans l'accord octopartite. Comme le précisait à l'époque – c'est-à-dire en 1998 - le ministre de la Justice, cette loi est une loi-cadre posant les principes fondamentaux de la réforme qu'elle initie. La concrétisation des principes nécessite l'adoption de plusieurs lois d'exécution, dont celle visant à définir de manière plus précise la composition et les tâches de ce parquet fédéral.

Il est donc un organe destiné, dans un contexte d'urgence, à optimiser l'efficacité d'actions judiciaires dans le cadre de dossiers complexes et aux ramifications dépassant les frontières d'un arrondissement ou d'un ressort judiciaire. Ce parquet fédéral, nous l'avons tous voulu afin de rencontrer un souci et une exigence d'efficacité auxquels nous avons accordé une importance pluraliste pendant tous nos travaux et qui ont nécessité bien entendu de poser des choix. Chaque fois que l'on parle de choix, se posent une série de questions qui ont abouti, il est vrai, à des décisions incluses dans la proposition de loi. Cette proposition de loi a suscité de longs et animés débats en commission, M. Van Parys s'en rappellera, et à la suite de différents avis rendus par d'autres instances, des inquiétudes se sont fait jour et des questions étaient légitimement posées par les uns et les autres au ministre de la Justice.

Monsieur le ministre, deux remarques que j'avais relayées en commission parce que je les partageais, n'ont pas encore tout à fait trouvé de réponse satisfaisante, en tout cas à mon niveau. La première, c'est que je regrette toujours qu'il n'y ait pas une définition claire des critères de circonstances exceptionnelles qui éviterait que par voie de délégation, de détachement, le parquet fédéral soustraie les meilleurs éléments des parquets locaux. Je suis toujours très sceptique en la matière. La seconde hypothèse, et je partage aussi ce qu'a dit Mme Milquet peut-être plus modérément que moi, est que le parquet fédéral, par un processus d'aspiration par le haut, et nous le craignons tous, s'empare uniquement des belles affaires médiatisées pour s'en débarrasser ensuite.

Tout le monde n'a pas l'éthique professionnelle de M. Erdman, je le regrette. La méfiance existe de part et d'autre et dès lors, je pense qu'il faut tenir compte de ce que sont les hommes, tout simplement. Je suis certaine, monsieur le ministre, que vous allez me convaincre que j'ai tort sur ces deux points-là.

A part cela, j'estime que la proposition de loi apportera les précisions indispensables:

1. à la position du procureur fédéral dans la structure du ministère public;
2. aux tâches du parquet fédéral, à sa composition, à la délimitation des compétences entre parquet fédéral et parquets locaux ou encore aux implications statutaires de la création du parquet fédéral.

La position du procureur fédéral dans la structure

des ministères publics a fait l'objet d'une attention particulière lors de la discussion du texte que nous examinons aujourd'hui. La proposition de loi reprenant le principe posé par la loi du 22 décembre précise les relations entre le parquet fédéral, le collège des procureurs généraux et le ministre de la Justice.

Le procureur fédéral se trouve exclusivement et directement sous l'autorité du ministre de la Justice et est lié par les décisions relatives à la politique criminelle prise par le collège des procureurs généraux. Le contrôle du collège des procureurs généraux sur le procureur fédéral est général et se limite à la manière dont le procureur fédéral exécute les directives de politique criminelle.

Afin d'assurer les synergies optimales entre le collège des procureurs généraux et le parquet fédéral, les auteurs de la proposition ont prévu, à charge du collège, une obligation d'information systématique du procureur fédéral et une obligation de transmission directe des notes et rapports de réunions. Je rappelle et j'insiste sur le fait que ces principes repris par la proposition de loi ne sont, en fait, que la traduction fidèle des négociations de l'accord Octopus qui a opté pour la création d'une fonction de procureur fédéral qui ne pouvait être ni un procureur général ni un procureur du Roi.

D'aucuns ont nourri de vives inquiétudes quant à l'autorité directe du ministre sur le procureur fédéral et sa place dans la structure du ministère public. L'indépendance de fait du procureur fédéral ne serait donc pas assurée par la proposition de loi que nous avons déposée. Dans les faits, le rapport direct entre le procureur fédéral et le ministre de la Justice et le colloque singulier qui pourrait s'instaurer entre eux concernant l'opportunité des poursuites individuelles, contiendraient donc en germe les risques d'une atteinte considérable au principe d'indépendance.

Certains sont allés jusqu'à poser la question de la constitutionnalité des pouvoirs et de la position du procureur fédéral au regard de l'article 151 de la Constitution. D'autres encore ont soutenu que la proposition de loi est de nature à fragiliser la position du ministre de la Justice par l'absence d'une réglementation suffisante de la surveillance et du contrôle du parquet fédéral.

A ce stade de la réflexion, je voudrais faire quelques observations. Avant la création du collège des procureurs généraux, qui est assez récent, il n'existait pas d'instance tampon entre le

procureur général et le ministre de la Justice. Dans le système actuel, les procureurs généraux ont également la possibilité d'orienter certains dossiers et la position du ministre de la Justice par rapport à chaque procureur général, pris individuellement, est tout aussi vulnérable.

Avant la création du collège des procureurs généraux, la possibilité du colloque singulier entre le procureur général et le ministre a existé et continue d'exister pour les dossiers individuels et ce depuis 1830, cela vous a été dit en commission, et sans que le CVP s'en soit soucié jusqu'à présent.

Par ailleurs, il est très clair que l'article 143 du Code judiciaire doit être compris à la lumière de l'article 150 de la Constitution. Il est exclu que le ministre de la Justice puisse formuler des injonctions négatives – il est vrai que nous avons soulevé le débat en commission – que ce soit de manière générale ou dans des dossiers individuels. Le parquet fédéral oeuvrant dans un contexte d'urgence, il importe que le procureur fédéral soit indépendant de toute autre autorité de tutelle que celle du ministre de la Justice.

Le principe de la concertation prévu dans la proposition de loi est destiné à éviter de perdre du temps en termes de procédure. Les auteurs ont renoncé à toute forme d'arbitrage afin de pouvoir agir dans l'urgence. En prévoyant le système de concertation et de décision finale du procureur fédéral, la proposition respecte et se conforme au principe d'unité du ministère public.

Tant les procureurs généraux que le procureur du Roi sont sous l'autorité du ministre de la Justice. La formule utilisée dans la proposition de loi ne fait que traduire le principe classique de la relation d'autorité directe du ministre de la Justice sur les chefs de corps du ministère public et n'entraîne pas de modification fondamentale du système actuel.

En outre, en ce qui concerne la question du statut du ministère public et plus particulièrement une immixtion éventuelle du ministre de la Justice dans des dossiers – la question méritait d'être posée –, le nouvel article 151 de la Constitution est très clair et détermine la marge de manœuvre du ministre de la Justice. L'injonction négative est donc bien exclue.

Pour ce qui est de l'injonction positive, on peut renvoyer à l'article 274 du Code d'instruction criminelle qui dispose que "Le procureur général, soit d'office soit par les ordres du ministre de la

Justice, charge le procureur du Roi de poursuivre les délits dont il a connaissance".

Enfin, l'article 151 de la Constitution règle définitivement la question du statut du ministère public. Le ministère public relève du pouvoir exécutif. Il est sous l'autorité du pouvoir exécutif et une certaine indépendance lui est néanmoins reconnue dans l'exercice des poursuites, dans la mesure où aucune injonction négative ne peut être formulée par le ministre de la Justice. La politique criminelle ressort de la responsabilité du pouvoir exécutif avec, à ses côtés, le collège des procureurs généraux.

D'autres encore ont remis en question les compétences confiées au procureur fédéral, notamment l'exercice de l'action publique par le procureur fédéral. Permettez-moi une nouvelle fois de m'étonner ici de voir certains de mes collègues critiquer une option qu'ils ont votée en 1998.

Je vous rappelle que dans le cadre de la mise en œuvre de la réforme de l'organisation judiciaire issue des accords octopartites, la loi du 22 décembre 1998 – je vais essayer de répondre en partie à Mme Milquet – précisait très clairement les compétences du parquet fédéral:

1. faciliter la coopération internationale;
2. exercer la surveillance sur le fonctionnement général et, en particulier, sur la police fédérale;
3. veiller à la coordination de l'action publique et exercer l'action publique.

L'article 144ter du nouveau Code judiciaire définit les compétences, *ratione materiae*, du parquet fédéral pour ce qui concerne l'exercice de l'action publique. La proposition de loi indique un nombre de matières clairement définies pour lesquelles le parquet fédéral est compétent pour exercer cette action publique. Dans la mesure où la loi du 22 décembre 1998 pose comme principe la gestion intégrale des dossiers répressifs par le parquet d'instance, la compétence du parquet fédéral d'exercer lui-même l'action publique doit être considérée comme subsidiaire. L'intervention du parquet fédéral ne sera admise que si l'on constate que le traitement du dossier par ce dernier apporte une plus-value pour une bonne administration de la justice.

Si un conflit de compétence survient entre le parquet fédéral et un parquet d'instance, la proposition de loi prévoit un certain nombre de garanties ainsi qu'un mécanisme de concertation, visant à éviter les lenteurs d'une procédure d'arbitrage et à pouvoir agir dans un contexte

d'urgence. En effet, si à l'issue de la concertation, le conflit subsiste, c'est le procureur fédéral qui tranchera.

Le souci d'efficacité et d'opérationnalité de cette nouvelle instance exige que l'on évite tout blocage si aucun accord n'intervient à l'issue de la concertation ou de faire traîner les choses en confiant le litige à un organe arbitral. Il faut éviter tout retard et, par conséquent, opérer des choix politiques clairs. L'objectif a été rencontré par la proposition de loi que nous avons déposée.

Je terminerai par deux ou trois remarques. L'exercice de l'action publique est une compétence attribuée au parquet fédéral avec une orientation légale extrêmement bien déterminée. Il s'agit d'une compétence facultative, dans la mesure où l'action du procureur fédéral est conditionnée par la plus-value qu'il pourrait apporter. Et comme l'ont souligné les magistrats nationaux dans une audition réellement intéressante, cette compétence est bien la plus importante. Il convient de la replacer dans sa perspective, souci d'efficacité, de modalité et de plus-value, pour une meilleure administration de la justice.

Et enfin, en guise de conclusion, mes chers collègues, permettez-moi de dire que malgré les quelques rares imperfections, et je ne nie pas qu'il y en ait encore que l'on peut pointer ça et là dans le texte, la proposition de loi concernant le parquet fédéral mérite d'être votée, et d'être votée de toute urgence. Comme j'ai eu l'occasion de le souligner en commission de la Justice pendant nos débats, ces imprécisions qu'on souligne encore ne sont, tout compte fait, que des conséquences inévitables des attributions et compétences que toutes les parties prenantes, y compris le CVP et le PSC, aux accords Octopus, ont voulu donner au parquet fédéral.

Je termine par une philosophie que j'applique toujours, et vous le savez, monsieur le président, que ma foi en l'homme m'incite à penser que le bon fonctionnement et l'efficacité de ces nouvelles instances dépendront avant tout de la volonté des acteurs judiciaires de travailler en bonne intelligence et dans un réel souci de service public. Et comme dans toute institution, c'est la qualité, l'éthique de chacun, qui feront la différence. C'est donc un pari sur les hommes et un pari sur l'avenir. Bien entendu, mes chers collègues, le groupe PRL, cosignataire de la proposition de loi, la soutiendra et sera particulièrement attentif au respect des missions et au bon fonctionnement de cette nouvelle

instance qui doit veiller à une meilleure administration de la justice qu'est le parquet fédéral. Et j'en suis convaincue.

03.31 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het wetsvoorstel over het federaal parket heeft als oogmerk een efficiëntere bestrijding van de georganiseerde misdaad mogelijk te maken. Dat is natuurlijk belangrijk, maar de wijze waarop dat gebeurt, vertoont talrijke mankementen. Bovendien gaat de regeling gepaard met een zoveelste initiatief van de minister van Justitie om de uitvoering van de opgelegde straffen nog verder te bemoeilijken en aldus de werking van het parket en de rechtbanken in zeer grote mate aan banden te leggen. Dat konden we vanochtend in de kranten lezen. Bij wijze van inleiding wens ik daar vanzelfsprekend even op in te pikken. België heeft al het meest lakse vrijlatingsbeleid van heel Europa. De effectieve celstraf is nu al een van de meest minimale fracties die men zich kan inbeelden en u wilt dat nog verminderen door de bepaling dat minstens één derde van de uitgesproken straf effectief moet worden uitgezeten, te schrappen en de straffen van minder dan één jaar niet meer te laten uitvoeren. Waar gaan we naartoe? Wie neemt dat nog ernstig? U ridiculiseert hiermee meer dan ooit zowel het openbaar ministerie als de strafrechter. Wat zij ook vorderen en welke straf de strafrechters ook opleggen, het is allemaal boter aan de galg. Het is allemaal maar poppenkast. De echte straf wordt bedisseld achter gesloten deuren. Wie van de rechter een jaar "bak" krijgt, mag een brede grijns opzetten, want hij moet in werkelijkheid maximaal driehonderd uur uien gaan schillen in Zon en Zee of in het dierenasiel van Zevekote.

Mijnheer de minister, ik vind het bovendien zeer bedenkelijk dat u allerlei concrete plannen op de plank hebt, onder meer over de omzetting van effectieve straffen in alternatieve straffen. U zwijgt daar echter in alle talen over tijdens de commissiebesprekingen over de alternatieve straffen. Gisteren hebben we nog uitgebreid gediscussieerd over de kostprijs van die bestraffingswijze. U hebt met geen woord gerept over hetgeen u van plan was, terwijl dat op het terrein toch grote implicaties heeft. Uw voornemen is trouwens in grote mate tegenstrijdig met het voorstel dat gisteren besproken werd. Het heeft precies tot doel de mogelijkheden van de strafrechter te vergroten, terwijl u die rechter meer dan ooit aan banden wilt leggen.

Mijnheer Coveliers, ik weet dat mijn opmerkingen u irriteren, maar ik wou ze toch als inleiding te berde brengen.

03.32 Hugo Coveliers (VLD): Ten eerste heeft wat u zegt niets te maken met het onderwerp. Ten tweede raakt het kant nog wal. Ten derde leest u uw tekst af op een bijzonder zagheden toon.

03.33 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Collega Coveliers, ik dank u voor uw interpretatie. Mijn opmerkingen hebben wel met het onderwerp te maken, omdat ze slaan op de ondermijning van het parket en zijn werking. Ik meen dat we vandaag toch een paar woorden moeten zeggen over het parket in het algemeen, des te meer omdat hier een drastische wijziging van de structuur van het parket wordt voorgesteld.

Dit gezegd zijnde, spits ik mij toe op het federaal parket en de oprichting ervan, het onderwerp dat ons vandaag bezighoudt. Dat zal u zeker plezieren, collega Coveliers. Over uw soms zagheden toon zullen we het maar niet hebben.

De oprichting van een federaal parket is op zichzelf een verheugende beslissing, waar het Vlaams Blok trouwens allang om vraagt en waarvan men in de eerste plaats zal moeten erkennen dat ze veel te laat komt. Terwijl de misdadiger steeds gesofisticeerder te werk gaat en steeds meer internationaal werkt, wordt er in ons land voor complexe dossiers die op het hele land of op grote stukken van het land betrekking hebben, nog steeds met 27 arrondissementen met 27 keer een verschillende kijk en aanpak geploeterd. Er waren de rapporten van de commissie-Dutroux, de Bende-commissie en van de senaatscommissie over de georganiseerde misdaad nodig vooraleer het dossier eindelijk in een stroomversnelling kon raken.

Daarmee is nog niet gezegd dat dit een goed voorstel is.

Een van de belangrijkste kenmerken is dat de federale procureur rechtstreeks onder het gezag van de minister van Justitie wordt geplaatst en niet onder dat van de procureurs-generaal. Dit is een politieke beleidskeuze met vergaande en nefaste gevolgen.

Ten eerste, zijn er nefaste gevolgen voor de minister zelf. Ik weet niet of de huidige minister van Justitie weet wat hem boven het hoofd hangt. Door de federale procureur rechtstreeks onder zijn gezag te plaatsen, zal hij en vooral zijn opvolger voortdurend onder vuur komen te liggen en met

het federaal parket worden vereenzelvigd. Elke mislukking in het opsporings- en vervolgingsbeleid van dit parket zal de minister persoonlijk worden aangewreven.

Ten tweede, zijn er nefaste gevolgen voor de federale procureur zelf, die over geen enkele buffer meer beschikt. Hij wordt het rechtstreeks instrument van de minister van Justitie. Er staat geen ernstig controleorgaan boven hem en hij staat alleen voor zijn indrukwekkende taak. Ik weet niet of men ooit een echt geschikte kandidaat voor deze functie zal vinden, ook al heeft men reeds kandidaten voor ogen. Men vraagt immers een superman aan het hoofd van dit parket.

Mijnheer Coveliers, ik weet dat u zich superman waant, maar dat stemt weinig overeen met de realiteit.

Als men ziet welke functies, welke verantwoordelijkheid deze man of vrouw zal moeten dragen, is het bijzonder gevaarlijk zijn om deze persoon rechtstreeks onder de minister van Justitie te plaatsen. Te veel oncontroleerbare macht bij één persoon concentreren, is gevaarlijk voor de democratie en voor de betrokkenen. Daarin ben ik het eens met de heer Van Parys. De heer Erdman zal opnieuw zeggen dat het hier om een lapsus in ons denken gaat, maar ik laat hem in zijn grote wijsheid.

03.34 Tony Van Parys (CVP): Dat is een deuk in mijn geloofwaardigheid.

03.35 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Dat geloof ik graag, mijnheer Van Parys, maar daar heb ik veel plezier in.

Ten derde, voor de procureurs-generaal zijn de gevolgen natuurlijk ook groot. Zij zien een belangrijk deel van het strafrechtelijk beleid uit hun handen glippen, precies dat deel dat de volgende jaren zo belangrijk zal worden. Zij zien wat nu gebeurt terecht als een degradatie, als het fnuiken van hun macht en hun invloed.

De meerderheid heeft aanhoudend beklemtoond dat de federale procureur snel en kordaat moet kunnen optreden en dat een plaatsing onder het gezag van het College de logheid in de bureaucratie in de hand zou werken. Ik heb daar tot op heden nog geen overtuigende argumenten voor gehoord. Terecht zei procureur-generaal Schins tijdens de hoorzitting dat de nationale magistraten vandaag ook onder het gezag van het College staan. Dat heeft niet tot gevolg dat hun

werk wordt verlamd of dat het College zich dagelijks in de dossiers van de nationale magistraten mengt. De plaatsing van de federale procureur onder het gezag van het College was dus veel logischer geweest. Er was ook het minstens bestudeerbare alternatief van de professoren Fijnaut, van Daele en Parmentier, die in hun interessante boek "Een openbaar ministerie voor de 21ste eeuw" pleiten voor het plaatsen van de federale procureur onder het gezag van een zesde procureur-generaal die wel van het College deel uitmaakt en de federale procureur ook controleert. Het is bevreemdend dat de heer Erdman nu zegt dat de procureurs-generaal geen zesde procureur-generaal zouden willen. Wij zijn nochtans de wetgevers. Hier moeten de beslissingen worden genomen, niet in een of ander gremium dat niet door de bevolking is verkozen.

03.36 Hugo Coveliers (VLD): Mijnheer Laeremans, u komt hier de lof van het College zingen.

03.37 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Ik zing niet de lof van het College. Ik zeg alleen dat het een zeer incoherente maatregel is die een groot deel van de bevoegdheden en de invloed van het College afneemt. Ik zie daar op dit moment geen redenen toe.

Het is inderdaad tegenstrijdig dat men, enerzijds, er niet wenst tegenin te gaan en te gehoorzamen aan hun verlangen geen zesde procureur-generaal te hebben en, anderzijds hen een deel van hun macht ontnemt. Logisch is anders.

Ten vierde, de gevolgen van deze structuur zijn natuurlijk ook groot voor de eenheid binnen het openbaar ministerie. Vandaag is het openbaar ministerie één en ondeelbaar en hebben we een duidelijke hiërarchische structuur met aan de top het College van procureurs-generaal. Dit wordt drastisch gewijzigd. We krijgen een almachtige superprocureur, die in belangrijke mate losstaat van het College en die door de minister zelfs kan worden gebruikt tegen dit College. De tweedracht en de machtsstrijd binnen het openbaar ministerie wordt met dit voorstel van in het begin ingebakken. Heel terecht waarschuwt procureur-generaal Schins tegen de wig die met dit voorstel in het korps wordt gedreven. De procureurs-generaal zien met lede ogen toe hoe de federale procureur in belangrijke materies in feite hun plaats inneemt, waardoor de hiërarchie geheel wordt doorbroken. Zij vrezen – en hun vrees is realistisch – dat hun functie meer en meer zal worden herleid tot die van een veredeld

auditbureau. Verdeel en heers, dat lijkt het motto van de huidige meerderheidspartijen, kennelijk met de bedoeling de greep van de partijpolitiek op het openbaar ministerie sterk te doen toenemen.

Dat is immers het vijfde gevolg van dit voorstel. Meer dan ooit komt de onafhankelijkheid van het openbaar ministerie in het gedrang. Door de veel sterkere greep van de minister – en dus van de partijpolitiek – op het openbaar ministerie zal het opsporings- en strafvorderingsbeleid in dit land meer dan ooit door de bevolking worden vereenzelvigd en gepercipieerd als partijpolitiek. Op die manier institutionaliseert men bij de bevolking het wantrouwen in het gerecht. Vroeger, tot dertig of twintig jaar geleden, was het openbaar ministerie gekend als de behoeder van de wet, als de rots in de branding waarop de samenleving – elke burger en in het bijzonder de slachtoffers – kon rekenen om de rechtsnorm te doen respecteren. Vandaag heeft de bevolking een bijzonder diffuus beeld van het openbaar ministerie gekregen. Vroeger was het een bondgenoot van de burger in de strijd tegen de criminaliteit; vandaag zien de man en de vrouw in de straat dat deze parketten zich meer en meer moeten neerleggen bij de politieke prioriteiten. Zij zien vooral inertie en onvermogen. Wie klacht indient, krijgt van politieagenten te horen dat de parketmagistraten hun werk niet aankunnen en daarom genoodzaakt zijn gigantisch veel strafdossiers te seponeren.

Zo belanden wij bij het tweede hoofdstuk, de problematiek van het openbaar ministerie als geheel. Ik had gehoopt dat de invoering van het federaal parket voor de minister van Justitie de gelegenheid zou zijn om voor de dag te komen met een reddingsplan voor de parketten. Het opstarten van het federaal parket zou de locomotief moeten zijn om het openbaar ministerie uit het moeras te trekken. Onze hoop bleek echter ijdel. Het is zoals bij de spoorwegen: er wordt een hogesnelheidstrein op de rails gezet, maar het binnenlandse treinverkeer blijft verweesd achter. Zo vergaat het ook het openbaar ministerie.

Mijnheer de minister, gedurende decennia werden de parketten schromelijk verwaarloosd en bleven zij hangen in het tijdperk van de ganzenveer. Nog steeds hoort men klachten van de parketmagistraten. 70% tot 80% van hun tijd zijn zij bezig met puur administratief werk. De parketten kreunen onder het werk. Zij zijn vandaag absoluut onvoldoende gewapend en geschoold om kort op de bal te spelen en om de criminaliteit en de snel wisselende tactieken en technieken van de criminelen bij te houden. Ze

slagen er zelfs niet in een hedendaagse communicatie te voeren met de politiediensten. In de grote steden, vooral in Antwerpen en Brussel, is het beroep van parketmagistraat zo onaantrekkelijk geworden dat een kwart van de betrekkingen openstaat en niet meer opgevuld geraakt. Deze minister van Justitie is, net als zijn voorganger, niet bereid voor een echte ommekeer te zorgen. Dit kan alleen door middel van een drastische injectie van mensen en middelen. Een bescheiden verhoging van de premies, zoals gisteren werd besproken in de commissie, is niet meer dan een druppel op een hete plaat.

Als men daar tegenover een goed uitgerust en ondersteund federaal parket plaatst dat alle interessante zaakjes naar zich toe kan trekken, kan de ontmoediging en de demotivatatie alleen maar toenemen. Het openbaar ministerie is het zenuwcentrum van de misdaadbestrijding in een land. Een veiligheidsbeleid staat of valt met een goed uitgebouwd openbaar ministerie.

Tijdens het debat over het zogenaamde veiligheidsplan heb ik dan ook aangeklaagd dat daarin helemaal niets was terug te vinden in verband met de ondersteuning van het openbaar ministerie. Dit plan was nauwelijks meer dan een turf pulp over preventie en een zachte aanpak van de criminaliteit. Ik heb toen gezegd dat het openbaar ministerie de grote blinde vlek was voor deze regering. Steeds meer ben ik er echter van overtuigd dat het een zeer bewuste politiek is om de parketten zo veel mogelijk in het moeras te laten zitten want hoe meer vervolging, hoe meer straffen en hoe meer kosten. Meer repressie past nu eenmaal niet in het plaatje van deze roodgroene regering.

Als derde en laatste luik in mijn betoog wens ik ook nog even het communautaire aspect van dit wetsvoorstel onder de loep te nemen. Net zoals bij de Hoge Raad voor Justitie moet worden vastgesteld dat voor dit nieuwe unitaire orgaan andermaal een paritaire samenstelling wordt voorzien. Sterker nog, de federale procureur wordt hiervan uitgezonderd zodat dit parket in meerderheid francofoon zal zijn wanneer ook de procureur een Franstalige is.

03.38 Hugo Coveliers (VLD): ... en is natuurlijk perfect communautair en paritair.

03.39 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer Coveliers, in die redenering kan u ook met een verhouding 80/20 in het voordeel van de Franstaligen werken. U moet rekening houden met de bevolkingsaantallen in dit land. Het beleid

van het federaal parket hangt samen met de perceptie in de verschillende delen van dit land. Wanneer u de Vlaamse bevolking terugdringt tot 50% dan laat u 10% van de Vlamingen niet aanwezig zijn. Verhoudingsgewijze is het dan ook een stuk moeilijker voor een Nederlandstalige parketmagistraat om door te dringen tot dit federaal parket. Ook dat is een discriminatie. Dit alles terwijl de Vlamingen 60% van de bevolking uitmaken.

In zijn openingsrede voor de Mechelse balie hield professor M. Storme hierover een interessante beschouwing.

03.40 **Hugo Coveliers** (VLD): Over welke Storme heeft u het precies.

03.41 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): Mijnheer Coveliers, ik heb het wel degelijk over M. Storme, de zoon. Door sommigen – ik denk onder meer aan Bert Anciaux – wordt die man een gevaar voor de democratie genoemd. Ik wens hem toch even te citeren.

Collega Coveliers, ik stel vast dat u heel onrustig bent vandaag. Is dit te wijten aan het feit dat ik voor uw partij een aantal pijnlijke dingen heb gezegd?

Ik ga verder met mijn citaat: "In de voorbije twee jaar werd heel in het bijzonder op het gebied van Justitie een centralistische recuperatie uitgevoerd die culmineerde in een reeks paritair samengestelde en dus de Vlamingen discriminerende centrale organen betreffende het gerecht en de magistratuur. Het installeren van de pariteit in plaats van de normale spelregels van de representatieve democratie veronderstelt noodzakelijk dat men ervan uitgaat dat er twee groepen zijn die op het gebied van de desbetreffende instellingen dusdanig verschillen dat er een breuklijn is tussen hen en dat de leden van de ene groep nooit de andere mee kunnen vertegenwoordigen. De pariteit bewijst dat een normale democratische besluitvorming niet mogelijk is omdat er geen voldoende graad van maatschappelijke homogeniteit is waarbinnen mensen eerst op een democratische manier van mening kunnen verschillen".

Professor Storme komt aan het einde van zijn betoog tot de conclusie dat de Belgische Justitie geen toekomst meer heeft en noodzakelijkerwijze opgesplitst moet worden. Het spreekt vanzelf dat wij het daarmee eens zijn.

Ik wens nog een laatste vraag in communautair

verband te stellen. Kloppen de aanhoudende geruchten, en deze werden door collega Van Parys vandaag nog enigszins aangewakkerd, dat de eerste federale procureur volgens een akkoord in de meerderheid een Franstalige zal zijn? Zullen ook Vlaamse magistraten, bijvoorbeeld Van Lysenbeth, vandaag al mogen meedingen naar het ambt van federaal procureur?

03.42 **Hugo Coveliers** (VLD): U had deze vraag moeten richten aan mevrouw Milquet, want het is door een amendement van mevrouw Milquet in de Senaat in 1998, dat inderdaad de federale procureur een Franstalige zou zijn. Dit amendement van de vorige regering heeft zowat alles aan alles gekoppeld in Brussel.

03.43 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): Men heeft ten opzichte van het vorige ontwerp in verband met het federale parket het een en ander gewijzigd, nietwaar? Men had het toen nog over een federaal procureur-generaal. Nu is dit verandert. Nu is dit een federaal procureur.

03.44 **Hugo Coveliers** (VLD): Indien u van de mogelijkheden die wij hebben om mevrouw Milquet te ontmoeten had gebruikt gemaakt dan had u dat zo-even kunnen vragen.

03.45 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): Graag had ik toch uitsluitel over deze zaak gehad. Dit zou dan betekenen dat bijvoorbeeld procureur Van Lysenbeth niet meer in de mogelijkheid verkeert om te solliciteren voor de positie van federaal procureur. Dat zou toch wel vrij verregaand zijn.

03.46 **Vincent Decroly** (ECOLO-AGALEV): Monsieur le président, monsieur le ministre, mesdames, messieurs, voici quelques semaines, le procureur de Genève, monsieur Bertossa, en marge d'une récente réunion des ministres de la Justice et des Affaires Intérieures à Bruxelles, secouait à nouveau le cocotier, si j'ose dire, et ce au nom de l'Appel de Genève à propos de la difficulté – disait-il – du politique à assumer sa part de responsabilité dans l'élaboration de législations, de mécanismes et de dispositifs propres à faciliter la lutte contre la criminalité organisée, en particulier contre la criminalité économique et financière au plan international.

Il réinvoquait les facilités nouvelles créées par la libre circulation des capitaux, la problématique des nouvelles technologies, autoroutes de l'information et autres, les déficiences aussi de nos législations quant à la collaboration internationale, les quelques trous laissés béants par ces législations et les manques de moyens

pour les mettre en œuvre.

Tout cela, soulignait-il, fait le lit de cette criminalité organisée et il faut y remédier en traçant les pistes de la création d'un véritable parquet européen.

Je pense, mesdames et messieurs, que le projet de loi modifiant diverses dispositions en ce qui concerne le parquet fédéral évolue dans cette voie.

En effet, en plus d'autres fonctions attribuées au parquet fédéral, celle de catalyser cette coopération internationale figure en bonne place.

Les autres missions de ce parquet fédéral relèveront du contrôle de la police fédérale, non seulement la coordination de l'action publique mais même l'exercice sur le plan opérationnel de cette action publique, sur base de critères de compétence soit matériels, liés à une série d'infractions limitativement énumérées par la proposition, soit géographiques, en fonction de la portée, au-delà de certains arrondissements, voire au-delà de certains pays, de certains faits poursuivis.

Tout cela s'inscrit dans un cadre défini par les directives de politique criminelle élaborées au niveau du collège des procureurs généraux.

On se situe donc dans la ligne droite de cette perspective à long terme tracée par l'Appel de Genève mais aussi dans celle de recommandations déjà anciennes de plusieurs commissions d'enquête qui ont été conduites dans cette maison ou au Sénat.

Les critiques, relatives à cette proposition de loi, tournent généralement autour de problèmes d'organisation ou de concentration de pouvoirs. Par exemple, l'on nous dit qu'il faut craindre une forme d'interventionnisme du gouvernement ou du ministre de la Justice qui est jugé se situer dans un rapport de force beaucoup trop puissant vis-à-vis du procureur fédéral, vis-à-vis des magistrats du parquet fédéral.

Je pense que le fait que le parquet fédéral soit placé sous l'autorité du ministre de la Justice n'est pas synonyme de porte ouverte à l'interventionnisme que certains craignent particulièrement.

Bien entendu, ce parquet fédéral est mis sous l'autorité du ministre mais il faut rappeler que celui-ci n'est pas nommé par le ministre mais par le Conseil supérieur de la Justice en vertu d'un profil élaboré et qui sera ajusté par ce conseil. L'injonction négative qui a été très débattue en commission est constitutionnellement exclue des

risques éventuellement courus. La possibilité, pour le ministre, d'exercer son droit d'injonction positive est maintenue et confirmée mais selon un dispositif et une transposition terme pour terme de ce qui règle les relations actuelles du ministre de la Justice avec l'ensemble du ministère public, à savoir procureurs généraux et procureurs du Roi.

Quoi qu'il en soit aujourd'hui, en ce qui concerne la problématique du pouvoir du ministre de la Justice et de l'indépendance du ministère public, et dans ce cas de l'indépendance du procureur fédéral, force est de rappeler l'adoption de l'article 151 de la Constitution. Celle-ci a tranché, définitivement avons-nous souligné en commission, ce débat important en accentuant le positionnement du ministère public dans le camp, si je puis dire, de l'exécutif.

A côté de ces remarques et de ces craintes sur un possible interventionnisme du ministre, on met aussi en avant un peu paradoxalement – parmi les Cassandra qui se sont exprimés en commission – le risque que courrait un ministre de la Justice, cette fois beaucoup trop fragile et en état de grande vulnérabilité, vu son positionnement juste au-dessus du procureur fédéral.

Il me semble – et cela a été exprimé par d'autres en commission – qu'il n'est pas malsain mais même, probablement, intéressant et porteur sur le plan démocratique, que cette responsabilité politique soit réaffirmée et confirmée dans le cadre d'un projet comme celui-ci. Il s'agit d'une responsabilité fonctionnelle et jamais personnelle, en tout cas tant que les faits pénaux ne sont pas portés à charge du ministre.

Il est positif que cette responsabilité politique soit confirmée et en particulier sur un enjeu dont tout un chacun convient qu'il a un impact réel sur des dimensions importantes de l'évolution de notre société, sur le plan démocratique, sur le plan de la crédibilité de ses institutions et de la confiance que lui font les citoyens.

Troisième ordre de remarques ou de critiques, en ce qui concerne l'organisation des pouvoirs: l'omniprésence ou l'omnipotence du parquet fédéral. Dans ce domaine-ci comme dans d'autres, nous sommes appelés à faire un choix, qui est peut-être douloureux pour certains, entre une forme d'esthétique platonique et une imperfection pragmatique. Il me semble que lorsque l'enjeu est de l'ordre de la criminalité organisée, qui se profile au plan international et qu'une série d'acteurs nous somme de progresser vers des formes plus volontaristes d'action contre cette criminalité organisée, le choix posé par la

proposition de loi dont nous débattons, est le bon.

Ce parquet fédéral est-il trop puissant vis-à-vis d'une criminalité organisée que nous ne considérerions pas, elle aussi, comme particulièrement puissante?

N'y a-t-il pas un équilibre et une prise en considération de différents aspects à prendre en compte par notre assemblée?

Je crois que c'est le cas et que, sur le plan des compétences et de la répartition des dossiers entre parquet fédéral et parquet d'instance – autre enjeu qui a fait l'objet de beaucoup de discussions – la réponse donnée par la proposition de loi ou les précisions apportées à l'issue du débat, permettent de répondre que le choix opéré est un choix correct. Il existe, en effet, un principe de concertation entre le procureur fédéral et le parquet d'instance dans le cas où un dossier est l'objet d'une demande de traitement par le parquet fédéral. Il est vrai que c'est au procureur fédéral, lui-même, que revient le dernier mot.

Les conditions particulières dans lesquelles le ministère public est amené à exercer sa mission vis-à-vis de ce type de dossiers, le fait que, dans bon nombre de cas, la rapidité fait partie des critères premiers d'évaluation de la qualité de son action, me font pencher en faveur de ce principe de concertation et d'arbitrage final par le procureur fédéral lui-même, dans la mesure où d'autres types de modèles, par exemple une procédure réglementée en plusieurs étapes permettant d'attribuer le dossier à l'un ou à l'autre, ne permettent probablement pas, dans la plupart des cas, de répondre à l'exigence de rapidité dans un certain nombre de situations d'urgence.

De toute façon – et là on peut aussi se plaindre car, esthétiquement, l'option décidée n'est sans doute pas la plus élégante –, il y a une garantie qu'en tout cas il n'y aura pas de nullité de poursuite, suite à ce type de problème de compétences. Si des dérapages dans la répartition des dossiers étaient néanmoins observés, il reste tout de même une possibilité d'intervention par voie disciplinaire, en plus de la responsabilité générale du ministre de la Justice que je décrivais plus haut.

Je voudrais encore signaler qu'en ce qui concerne cette problématique de la répartition des dossiers, le Conseil supérieur de la Justice, qui n'est pourtant pas tendre sur d'autres points de cette proposition, a estimé pouvoir évaluer favorablement notre proposition.

Il faudra peut-être être attentif à l'application saine et bien comprise du principe de subsidiarité en vérifiant que le parquet fédéral limite, dans les faits, son intervention à des situations où son action peut effectivement apporter un plus concret dans l'opérationnalisation des poursuites.

Je répète que, selon moi, il n'existe pas d'alternative qui ne soit pas procédurière, donc lente et lourde, à celle qui est proposée ici, même si, à maints égards, on pourrait, par souci d'élégance, avoir souhaité mieux.

Quant à la problématique de l'éventuel pillage, pour reprendre la formule de Mme Milquet, de dossiers par le procureur fédéral, je ne suis pas persuadé qu'on ne puisse voir ce risque que par ce bout de la lorgnette. Si ce procureur fédéral et son parquet – ses 18 magistrats – obtiennent des victoires, si des dossiers aboutissent, si des personnes sont condamnées à la suite d'une action de ce procureur fédéral et de ses magistrats, ce sera aussi un facteur de remotivation pour un certain nombre de magistrats qui ont parfois tendance aujourd'hui à laisser tomber les bras devant les difficultés concrètes matérielles et les problèmes de moyens qu'ils rencontrent. De ce point de vue, une relance de la machine, sur la base de facteurs de remotivation et d'émulation positive n'est pas à exclure.

Dans ce contexte, s'il y a effectivement saisine, par le parquet fédéral, d'un certain nombre de dossiers traités jusque-là par le parquet d'instance, l'impact n'est pas objet de frustration ou de démotivation comme certains peuvent le pronostiquer ici.

Enfin, un certain nombre de critiques ont également été émises en ce qui concerne la conduite de l'information par ce parquet fédéral car certains estiment que cette instance est dotée de trop larges pouvoirs.

Nous souhaitons, monsieur le président, monsieur le ministre, que ce parquet fédéral soit doté d'une véritable force de frappe. Comme je l'ai dit tout à l'heure, l'enjeu mérite un investissement sur le plan des dispositifs, des mécanismes légaux mis en place ainsi que sur celui des moyens. Mais cela n'empêche pas que ce procureur fédéral et ses magistrats du parquet fédéral n'échapperont pas aux règles modératrices applicables à tous les membres du ministère public. Je pense ici au contrôle par un juge d'instruction du nécessaire respect des droits de la défense.

Pour toutes ces raisons et donc pour toutes les réponses, que nous estimons raisonnables et fondées, aux différentes objections que nous avons pu écouter attentivement en commission, le groupe Ecolo-Agalev votera cette proposition de loi.

03.47 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, heel wat werd hierover reeds gezegd. Wij kregen trouwens de kans heel interessante hoorzittingen bij te wonen. Wie het verslag daarvan naleest, zal merken hoe zeer genuanceerd en zeer gedetailleerd soms de gehoorde magistraten ons een beeld hebben geschetst van wat het federale parket en de federale procureur moeten zijn en van de eventuele gevaren van het zogenaamde superparket. Ik zal de diverse discussies hierover niet hernemen.

De VU-fractie staat in elk geval positief tegenover het federale parket, omdat het kadert in het Octopus-akkoord dat onder de vorige regering werd gesloten. Bovendien was uit heel wat onderzoekscommissies gebleken dat wij nood hebben aan een federaal parket of aan een grotere parketinstantie die op gerechtelijk vlak een belangrijke rol te vervullen heeft. Ik denk dan aan de strijd tegen de georganiseerde en de grensoverschrijdende criminaliteit. De tijd dat die door plaatselijke parketten kon worden aangepakt, is voorbij. Ik ben ervan overtuigd dat met het federale parket wordt tegemoetgekomen aan de noden in een veranderde maatschappij, ook op het gebied van criminaliteit.

Ik meen vanuit mijn bezorgdheid om het politionele aspect dat de federale procureur ook een belangrijke rol moet spelen als controleur van de politie. Wij hebben de discussie daaromtrent reeds uitvoerig gevoerd naar aanleiding van de tijdelijke wet, die door het Parlement werd aangenomen. De Octopus-partijen hebben duidelijk gekozen, niet voor een eenheidspolitie, maar voor een politie op twee niveaus. Op het lokale niveau werd voldoende democratische controle ingevoerd via de commissie voor de politie. Die commissie werkt het veiligheidsplan uit, ziet toe op de uitvoering ervan en treedt op als controleorgaan voor de burgemeester die voor de daadwerkelijke uitvoering zorgt op politioneel vlak. Het is duidelijk dat, wanneer wij hebben geopteerd voor democratische controle op lokaal niveau, er ook controle moet zijn op federaal niveau. Het Parlement heeft daarin een taak te vervullen via de commissie voor de Binnenlandse Zaken. U herinnert zich de discussies terzake: wij hadden

liever een echte commissie voor de Politie gehad. Gelet op de drastische politiehervorming is er, mijns inziens, inderdaad een volwaardige commissie voor de Politie nodig om de democratische controle uit te oefenen. Vandaag is dat blijkbaar nog niet bespreekbaar.

Duidelijk is dat zeker de federale procureur de passende controle op de politie moet kunnen uitoefenen. De tijdelijke wet werd dan ook terecht aangenomen om, in afwachting van de oprichting van het federale parket en de inwerkingtreding ervan, de magistraten intussen de controle toe te vertrouwen.

Ik zal niet herhalen wat wij vroeger hebben gezegd, onder andere bij de bespreking van de tijdelijke wet. In ieder geval opteren wij ervoor, zoals ik in commissie heb onderstreept, dat de federale procureur onder de leiding en het toezicht van het College van procureurs-generaal wordt geplaatst.

Ik zal niet herhalen wat reeds werd gezegd bij de bespreking van de tijdelijke wet. U weet evenwel, mijnheer de minister, dat wij ervoor opteren de federale procureur te plaatsen onder de leiding en het toezicht van het college van procureurs-generaal. De meerderheid opteert voor een andere werkwijze.

Tot op heden zijn er geen elementen die aantonen dat het niet goed zou zijn mocht de federale procureur rechtstreeks ressorteren onder de bevoegdheid van de minister van Justitie, maar er zijn evenmin elementen voorhanden die het aantonen dat het niet goed zou zijn mocht hij ressorteren onder de leiding en het toezicht van het college van procureurs-generaal.

Als ik beide mogelijkheden tegenover elkaar afweeg, vraag ik mij af waarom zou moeten worden afgeweken, mijnheer Erdman, van een systeem dat vrij goed functioneert, met name toezicht uitgeoefend door het college van procureurs-generaal.

03.48 Fred Erdman (SP): Mijnheer Van Hoorebeke, wij zouden hiervan moeten afwijken omdat er een nieuwe structuur wordt uitgebouwd. Binnen het kader van een bestaande structuur is het niet mogelijk een steentje bij te dragen tot een constructie die niet beantwoordt aan de eisen die wij terzake stellen aan de federale procureur. Zo eenvoudig is het.

03.49 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Ik kan uw uitleg hieromtrent aanvaarden, mijnheer Erdman.

De meerderheid heeft dus duidelijk een optie genomen.

Er wordt een nieuwe structuur uitgewerkt en, liever dan deze te integreren in de bestaande structuur, verkiest u ze ernaast te plaatsen.

Wij opteerden voor het andere systeem en wij zullen ons standpunt handhaven. Dit is echter geen blijk van wantrouwen ten aanzien van de minister van Justitie, omdat ik van oordeel ben dat er voldoende parlementaire controle mogelijk is en dat aberraties op dat vlak kunnen en zullen worden vermeden.

In de huidige stand van zaken handhaven wij evenwel ons standpunt.

Ik hoop, mijnheer de minister, dat zodra wordt overgegaan tot de effectieve invulling van de mandaten op het vlak van het federaal parket, zulks op de meest objectieve manier zal gebeuren. In de commissie voor de Justitie zei u in dat verband dat er geen enkel probleem zal zijn, aangezien de Hoge Raad voor de Justitie het profiel zal ontwikkelen en zich zal bezighouden met de benoemingen. Welnu, ik ben bereid dit te aanvaarden, maar sta mij toe daaromtrent een zeker voorbehoud te formuleren, in die zin dat bij de aanduiding van de magistraten in het kader van een tijdelijk wet, bepaalde elementen erop wijzen dat niet meteen de meest objectieve criteria werden gehanteerd. Wij verzetten ons met klem tegen partijpolitieke benoemingen. De Hoge Raad voor de Justitie zal dit moeten hanteren naar best vermogen.

Tot slot nog dit. De oprichting van het federaal parket kan eigenlijk geen eindstap zijn in de hervorming van het openbaar ministerie. In dat verband wil ik het even hebben over de territoriale spreiding van de parketten en de gerechtelijke arrondissementen.

De volgende waarschuwing heb ik op diverse banken gehoord. Als ik de heer Decroly goed heb begrepen, heeft hij gewaarschuwd voor een te grote macht van het federaal parket. We mogen in elk geval geen superparket krijgen, dat de kleinere parketten binnen de gerechtelijke arrondissementen in de hoek drumt en enkel de kleine, plaatselijke criminaliteit aan de anderen overlaat. Daardoor zouden uiteraard frustraties ontstaan ten aanzien van dat superparket.

Ik neem altijd het voorbeeld uit de Verenigde Staten. Ik ken de situatie niet zo goed, maar ik weet dat niets zo frustrerend is dan dat bij een

gebeurtenis die een bepaalde dimensie krijgt, de lokale politie wordt weggedrukt door het FBI, die als bijna supermensen ter plaatse komen en alles dirigeren.

Dit mag het niet worden, mijnheer de minister. In de toekomst zal moeten worden bestudeerd in welke mate een herverkaveling van de verschillende parketten kan worden doorgevoerd. Het systeem van de gerechtelijke arrondissementen zal men moeten herbekijken.

Ik wil hier even aanbrengen dat in dat kader ook de splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde aan de orde zal moeten komen. Deze discussie woedt al geruime tijd. Velen van ons zijn er van overtuigd dat dit zou leiden tot een efficiëntere werking van het gerechtelijk apparaat van de Brusselse agglomeratie. Wij weten ook dat het hic et nunc om louter communautaire gronden niet bespreekbaar is. Herinner u de discussie die wij over de implementatie van de gedeconcentreerde diensten voor de politie in Brussel-Halle-Vilvoorde hebben gevoerd. Ik ga vandaag nog altijd niet akkoord met de oplossing die is uitgewerkt, hoewel de adjunct-directeur een volwaardige bevoegdheid krijgt en niet via zijn directeur moet werken. Hij kan rechtstreeks naar de procureur en de procureur-generaal stappen. In elk geval zal dit debat in de toekomst moeten worden gevoerd.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, wij staan positief tegenover dit wetsvoorstel, dat de meerderheidspartijen hebben ingediend omdat het beantwoordt aan een belangrijke noodzaak in het kader van het gerechtelijke en politionele landschap. Wij wensen dat dit federaal parket alle kansen krijgt om een volwaardig en efficiënt gerechtelijk en politioneel beleid te voeren en te controleren, maar aangezien wij dit liever onder het toezicht en de leiding van het college van procureurs-generaal hadden zien gebeuren, onthouden wij ons.

De **voorzitter**: Collega's, u weet dat de Conferentie van de Voorzitters op voorstel van de heer Tant beslist heeft geen afzonderlijke commissie op te richten met betrekking tot de politie. De commissie voor de Binnenlandse Zaken zal maandelijks een vergadering besteden aan de geïntegreerde politie op twee niveaus. Het is de tendens om niet te veel subcommissies op te richten.

03.50 Fred Erdman (SP): Mijnheer de voorzitter, ik wens een bemerking te maken op het betoog van de heer Van Hoorebeke. Het is, mijns inziens,

verbazingwekkend te moeten vaststellen dat in het debat over de politiehervorming niemand zich blijkbaar heeft bekommerd over de psychologische druk die kan ontstaan bij de lokale politie omdat de federale politie bepaalde taken overneemt. In dit debat is iedereen in de weer voor de lokale parketten die dreigen verdrongen te worden door de federale parketten. Eigenaardig!

03.51 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik wil geen polemieken openen. In het debat over de politiehervorming is deze problematiek wellicht wat op de achtergrond geraakt. Mijnheer Erdman, ik wijs erop dat ik in mijn betogen altijd voor dit gevaar gewaarschuwd heb. Deze vrees leeft bij de lokale politie. Elke hervorming moet worden getoetst op het terrein. Ik wens de oprichting van het federaal parket alle kansen te geven maar wens eveneens een evaluatie.

03.52 Hugo Coveliers (VLD): Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, in mijn betoog wil ik beklemtonen waarom de VLD-fractie het wetsvoorstel zal goedkeuren. Het debat was interessant. Ik ben mij ervan bewust dat andere fracties over een aantal opties die werden genomen andere standpunten innemen. Ik vind het goed dat men waarschuwt voor een aantal dingen. Later kan men hiernaar verwijzen en stellen dat er fouten werden gemaakt die moeten worden rechtgezet.

Dit voorstel heeft, mijns inziens en in alle bescheidenheid, al deze waarschuwingen getrotseerd en is overeind gebleven. Dit is een goed voorstel. De wijziging van de titel toont dit reeds aan. Aanvankelijk was de titel "Wetsvoorstel inzake het federaal parket". Dit was de auteursrechten forceren. In de wet van december 1998 was reeds sprake van het federaal parket. De titel werd gewijzigd in "Wetsvoorstel tot wijziging van verscheidene bepalingen inzake het federaal parket". We bouwen voort op de wet van december 1998. Meer zelfs, we bouwen voort op nog oudere elementen. De coördinatie van het openbaar ministerie werd reeds in 1990 aangekaart in het eerste verslag van de onderzoekscommissie naar de Bende van Nijvel. Dit punt werd niet opgenomen in het pinksterplan omdat een partij van de toenmalige meerderheid dacht dat deze coördinatie zou betekenen dat er een parket voor heel het land zou worden opgericht.

De andere partijen van de toenmalige meerderheid verzetten zich hiertegen. Zoals het wel meer gebeurt, heeft men toen gezegd: "Wij

zullen er maar niet over praten". De idee was echter duidelijk aanwezig. Die discussie is er geweest. Hier werd trouwens ook in de beleidsverklaring van 1997 over gesproken. De toenmalige minister van Justitie heeft gezegd dat daar eindelijk iets aan moest worden gedaan omdat het op die manier niet verder kon. Wij kennen uiteraard allemaal de parlementaire onderzoekscommissie die toen gewerkt hebben en die hier een elan aan gegeven hebben. Zij hebben iedereen doen inzien dat men tegenover een verschijnsel in de criminaliteit dat vroeger – ik spreek dan van de periode voor de jaren '70 – eigenlijk sterk gelokaliseerd was met veel minder bindingen, organisaties en contrastrategieën maar later op Europees vlak sterk georganiseerd werd buiten de grenzen van de arrondissementen en de landsgrenzen iets anders moest stellen. Dat is eigenlijk wat er bedoeld wordt met het federaal parket.

Ik heb nog nooit een operationeel magistratuur horen praten over de schone en de lelijke zaken. Ik kan aannemen dat sommige magistraten sommige zaken liever behandelen dan andere. Dat heeft dikwijls ook iets te maken met de instelling van de magistratuur en met de mediabelangstelling die bepaalde zaken krijgen. Dat geldt trouwens ook voor politiemensen en a fortiori voor politici. De structuur is echter dusdanig opgevat dat de federale procureur per definitie de zaken behandelt die hij in eerste instantie uit het buitenland aangereikt krijgt. Hij gaat ze dus niet zelf zoeken. Men stelt nu al vast dat de nationale magistraten meestal vanuit het buitenland zaken aangereikt krijgen die daar gecoördineerd worden.

Ik denk dan ook niet dat de problematiek van concurrentie inzake bevoegdheid zich sterk zal stellen. Ik denk bovendien nog veel minder dat de macht die daaruit zou kunnen voortvloeien zo groot zal zijn als het nogal eens wordt voorgesteld. Ik ben het ermee eens dat men macht nooit ongecontroleerd mag maken, dat men ze nooit te groot mag maken en zeker dat men ze niet bij één persoon of één groep mag concentreren. Ik heb er echter mijn twijfels over of die macht wel zo groot zal zijn. Men mag immers niet vergeten dat op hetzelfde hiërarchische niveau ook de lokale parketten werkzaam zijn. Op hetzelfde ogenblik waarop de lokale parketten en het federaal parket werken is ook het College van procureurs-generaal bezig. Daarin schuilt de begripsverwarring of het misverstand met betrekking tot het College van procureurs-generaal. Dat College werkt niet – zoals men hier gezegd heeft – als een veredeld auditbureau.

De heer Erdman heeft al gezegd dat er steeds mensen zijn die er problemen mee hebben als men iets verandert. De wrijving is een natuurlijk verschijnsel. Ik begrijp dat sommigen liever alles bij het oude laten en niet inzien waarom een aantal zaken zouden moeten worden veranderd. De perceptie van vijf eerbiedwaardige magistraten mag echter geen argument vormen om een structuur op te bouwen of te veranderen.

Het College van procureurs-generaal zal een meer beleidsondersteunende functie krijgen. Dat is ook de reden waarom het een aantal bijstandsmagistraten zullen krijgen, die waarschijnlijk ook nog een communautaire verdeling zullen kennen. Daar zal u wel weer over klagen, mijnheer Laeremans.

Het federaal parket is ook de aansturing van de federale politie. Na de volgende stap, de verticalisering van het openbaar ministerie, zal men komen tot de integratie van het parket-generaal en het lokale parket en op horizontaal niveau ook met de arbeidsauditoraten. Dan zal men ervoor kunnen zorgen dat één deel van die parketten-generaal naar de bijstandsmagistraten gaat; een tweede deel zal het specifieke werk moeten doen – er zal immers nog een heleboel strafvorderingswerk zijn bij de parketten-generaal – en een derde deel kan dan zorgen voor de kwaliteitszorg, voor de kwaliteitscontrole en voor een systeem van referentiemagistraten met het parket van eerste aanleg.

03.53 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, u bent natuurlijk veel beter geïnformeerd dan wij allen, of toch beter dan de leden van de oppositie. U zegt dat het zeker niet op hetzelfde ogenblik zal gebeuren. Hebt u dan enig idee hoeveel tijd er zal zijn tussen het tot stand komen van het federaal parket en de verticale integratie? Is dat een jaar later, is dat zes maanden later? Waarom kan het niet samen gebeuren? Ik zie daar geen probleem.

03.54 Hugo Coveliers (VLD): Ik heb niet gezegd dat het niet samen zal gebeuren. Ik heb gezegd dat het perfect los van elkaar kan functioneren. Het is een persoonlijk vermoeden dat, als gevolg van het feit dat het federale parket de procedure van de benoeming moet doorlopen, wat ongeveer negen maanden zal duren, die verticalisering ongeveer tegelijkertijd in werking zal treden. Dat is mogelijk. Op dit ogenblik is dat moeilijk te zeggen, maar het kan best.

Als we kijken naar de ons omringende landen,

zien we een soortgelijk systeem. Nederland heeft een Landelijk parket; Duitsland heeft Schwerpunktstatsanwaltschaften, waarbij als het ware zwaartepuntparketten worden gevormd; Frankrijk heeft een heel ander systeem, maar het Verenigd Koninkrijk heeft een National Crime Squad, dat bevoegd is voor het Engeland en Wales; Schotland heeft een ander systeem. Ik denk dus dat we in de juiste richting zitten.

Het verbaast mij dat niemand heeft gezegd dat de onderzoeksrechter hier past als een tang op een varken. Men zou zich moeten afvragen of het systeem van een onderzoeksrechter nog wel het meest gepaste systeem is voor het onderzoek naar belangrijke criminaliteit. Men kan zich ook afvragen of de garanties voor de rechter en de vrijheden die de onderzoeksrechter ongetwijfeld in het huidige systeem moet bieden, niet op een andere manier kunnen worden gegeven.

De posities van de procureurs-generaal en de federale procureur, al dan niet onder het College, hangen in zeer grote mate, zoniet volledig, af van de optie die men neemt.

De meerderheid – en we nodigen iedereen uit ons daarin te volgen – heeft dus duidelijk een optie genomen om geen hiërarchie verder in te bouwen, omdat die hiërarchie vaak contraproductief is. We zullen een functionaliteit inbouwen zoals die ook in de politie is ingebouwd. Bij de Octopus-besprekingen was er een grote discussie over de manier waarop de federale politie zich moet verhouden tot de lokale politie. Toen is er gesproken over de functionele band en de functionele hiërarchie. Later zal dat uitvloeien in Dirco en Dirjut. Dat is de vertaling van de functionele band. Men mag niet over hiërarchie spreken omdat ook de andere kant van de barrière niet hiërarchisch is ingesteld. Elke vorm van hiërarchie is hier eigenlijk contraproductief.

03.55 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer Coveliers, ik ben het met u eens dat men eens een andere structuur uitwerkt. Maar u kan dat toch moeilijk met de politie vergelijken. Hier wordt iets gecreëerd dat volledig buiten elke hiërarchie staat. De procureurs-generaal hebben er, op het jaarlijks controlerapport na, niets aan te zeggen.

03.56 Hugo Coveliers (VLD): Het is niet zomaar een controlerapport. Er is lang gediscussieerd over hoe men controle ging uitoefenen op de federale procureur. Dat hoeft niet omdat hij dingen zou doen die niet mogen, want dan moet de strafrechter optreden. Het gaat hem vooral om het

feit dat hij z'n bevoegdheid niet te veel naar zich zou toetrekken. Hij mag niet te veel zaken op zich nemen en ook niet te veel afstoten. Toen is gezegd dat men het niet zaak per zaak kon doen, omdat de zaken dan geblokkeerd werden. Het gaat vooral over internationale observaties of politietechnieken die internationaal moeten gebeuren. Dan kan men een zaak niet zomaar blokkeren. Daarom heeft men beslist dat jaarlijks post factum te doen. Er zijn twee sanctiemogelijkheden. Hij is voor vijf jaar aangesteld. Na een termijn kan hij een sanctie krijgen. Er is ook een disciplinaire sanctie mogelijk. Indien zou blijken dat de magistraat of het federaal parket fouten maken, dan heeft men de mogelijkheid tot sanctioneren.

Ik heb getracht naar de argumenten te luisteren. Ze overtuigen mij niet, omdat de belangrijkste reden is dat iedereen die een gerechtelijke beslissing neemt – al is het maar in eerste aanleg – dan moet gecontroleerd worden en een tussenschot moet ingebouwd worden. Dat is onnodig. De minister heeft een verantwoordelijkheid, maar die vermeerderd of vermindert niet als men een tussenschot inbouwt.

Ik wens ook van harte toe te juichen dat in de discussie over de vraag of het federaal parket de strafvordering moet doen of enkel coördinerend moet zijn – zoals de nationale magistraten nu – er duidelijk geopteerd is voor de operationaliteit. Het federaal parket moet de strafuitvoering ook kunnen doen. Ze mag ze ook overlaten aan de lokale parketten, maar moet ze kunnen uitvoeren. Dat is volgens mij belangrijk. Telkens men in een geding een overgang van de zaak heeft, verliest men een deel van de informatie. Die federale procureur moet ook weten over welke zaken het op het terrein gaat. Hij moet weten welke argumenten er worden opgeworpen en welke argumenten er tegenover de bewijsvoering opgeworpen worden. Op die manier kan hij ook een rechtspraak creëren waarbij hij deze zaken kan beheren.

Ik wil graag de voorzitter van de commissie bijtreden. Over deze tekst is constructief gediscussieerd; er bestaan meningsverschillen; er zijn waarschuwingen geformuleerd. Ik vind dat goed. Ik heb ze met de nodige ernst aanhoord. Ik ben blij dat we door de tekst geraakt zijn en dat we komen tot een operationeel systeem. Dat zal er hopelijk – samen met de andere hervormingen die nog moeten gebeuren – toe bijdragen dat wij wat meer zekerheid en veiligheid kunnen bieden. Dat moet toch de bedoeling van Justitie zijn. Zekerheid, rechtvaardigheid en vrijheid bieden.

Daarom zullen wij met volle overtuiging het voorstel goedkeuren.

03.57 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, in het debat van vandaag, dat in het verlengde van de besprekingen in de commissie voor de Justitie lag, werden nog eens een aantal belangrijke principes herinnerd.

De belangrijkste vaststelling die ik vandaag heb gemaakt, is dat niemand het federaal parket overbodig vindt of dat het er niet moet komen. Er werd wel enig voorbehoud geformuleerd, wat ik gedeeltelijk kan begrijpen en waarop ik even zal terugkomen.

Met onderhavig voorstel wordt enerzijds, tegemoetgekomen aan de aanbeveling van verschillende parlementaire onderzoekscommissies – de onderzoekscommissie Bende-bis was de eerste – om een federaal parket op te richten. Overigens, de aanbevelingen van zowel de onderzoekscommissie Bende-bis als van de onderzoekscommissies inzake de sekten of inzake de vermoorde en vermiste kinderen werden unaniem door het Parlement aangenomen. Anderzijds wordt hiermee de Octopus-resolutie die ten grondslag lag van de kaderwet inzake een aantal hervormingen in het openbaar ministerie, in de praktijk omgezet.

Mijnheer de voorzitter, ik was aanvankelijk geen voorstander van de hoorzittingen, maar zij hebben ons toch een en ander hebben geleerd. Zij brachten ons enerzijds, terug tot de principes van het Octopus-akkoord. Anderzijds konden wij van de magistraten de desiderata op het terrein vernemen. Een federaal parket moet in eerste instantie een operationeel parket zijn dat snel en soepel kan handelen. Het moet de strijd tegen de georganiseerde criminaliteit kunnen aangaan, die niet alleen grenzen van een gerechtelijk arrondissement overschrijdt, maar zelfs een internationale dimensie aanneemt. Het federaal parket heeft ook taken die men niet bij de huidige magistraten terugvindt, niet het minst de uitvoering van de strafvordering. Dat alles werd nog eens duidelijk tijdens de hoorzittingen gesteld. Het spreekt vanzelf dat het federaal parket ook moet worden gecontroleerd, maar daar kom ik straks op terug.

Mijnheer de voorzitter, ik zal kort ingaan op de zes thema's die de discussie van vandaag in hoofdzaak hebben bepaald. Er is de institutionele

inbedding van het federaal parket dat, mijn inziens, voor 100% aan de filosofie van het Octopus-akkoord beantwoordt. Vervolgens bespreek ik de rechtstreekse gezagsverhouding tussen de minister van Justitie en het federaal parket of de federale procureur. Ik ga ook in op het statuut van het openbaar ministerie. Vandaag ging het debat inderdaad over onder andere de plaats van het openbaar ministerie in het strafrechtelijk beleid en de uitvoering ervan. Daarna sta ik even stil bij de bevoegdheden, de politiecapaciteit die ter beschikking van het federaal parket wordt gesteld en last but not least, het budget.

Ten eerste, wat is de institutionele inbedding van de federale procureur? Die ligt volledig in de lijn van het Octopus-akkoord en van de wet van 22 december 1998. Ik verwijs terzake naar artikel 4 van die wet - ik citeer -: "De federale procureur voert in de gevallen en op de wijze bepaald door de wet onder het gezag van de minister van Justitie alle opdrachten van het openbaar ministerie in strafzaken uit bij de hoven van beroep, de hoven van assisen, de rechtbanken van eerste aanleg en de politierechtbanken". Daarmee heb ik het principe waarop de inbedding is gebaseerd, geschetst.

Ten tweede, de rechtstreekse gezagsverhouding tussen de minister van Justitie en de federale procureur stemt ook volledig overeen met de bestaande verhouding tussen de procureur-generaal en de minister van Justitie. Die verhouding blijft trouwens behouden wat betreft de bevoegdheidsdomeinen die werden toegewezen aan de procureur-generaal in het kader van de wet van 22 december 1998. Zij wordt eveneens en in dezelfde mate vastgelegd voor de procureur des Konings. Ik herinner u aan de twee belangrijke principes die deze materie regelen: volgens artikel 143, tweede lid, voert de procureur-generaal onder het gezag van de minister van Justitie - en dat wens ik te beklemtonen - alle opdrachten van het openbaar ministerie uit bij het hof van beroep, het arbeidshof, de hoven van assisen en de rechtbanken van zijn rechtsgebied; artikel 11 van dezelfde wet van 22 december 1998 plaatst de procureur des Konings, door de wijziging van artikel 150 van het gerechtelijk wetboek, rechtstreeks onder het gezag van de minister van Justitie. Met andere woorden, alle segmenten van het openbaar ministerie staan onder het gezag van de minister van Justitie. Er wordt dus ook een rechtstreekse gezagsband aangehouden in verschillende artikelen.

Je voudrais également revenir à un point qui a été

soulevé à plusieurs reprises, à savoir l'autorité directe entre le ministre de la Justice et le procureur fédéral, et surtout l'effet que le ministre de la Justice pourrait avoir dans des dossiers répressifs individuels: comme c'est le cas dorénavant, seule subsiste la possibilité de l'injonction positive, mais l'injonction négative est interdite.

La question de savoir quelle entité au sein du ministère public prend effectivement la décision sur l'action publique, à la lumière de la relation entre le procureur fédéral, le procureur général et le procureur ne me semble pas pertinente à cet égard et cela, parce que nous avons mis le statut du ministère public dans la Constitution. Ce qui veut dire que, si nous voulons changer cette clause dans le futur, cela nous amènera à déclarer que cet article 151 doit être soumis à révision et qu'une majorité spéciale est requise.

D'ailleurs, l'article 151 de la Constitution est bien clair: "Les juges sont indépendants dans l'exercice de leur compétence juridictionnelle, le ministère public est indépendant dans l'exercice des recherches et poursuites individuelles, sans préjudice du droit du ministre compétent d'ordonner des poursuites et d'arrêter des directives contraignantes de politique criminelle, y compris en matière politique de recherche et de poursuite".

Mais cela est immédiatement tempéré par le fait que "le ministre de la Justice ne peut intervenir que sur injonction positive". Je voulais souligner ce principe constitutionnel qui a été retenu.

Mijnheer de voorzitter, ik kom dan tot de uitoefening van de strafvordering die is toegekend aan de federale procureur. Volgens mij is dit de grootste vernieuwing, die bovendien beantwoordt aan de verzuchting van de twee nationale magistraten. Bij de hoorzittingen van de parlementaire onderzoekscommissies verwezen de nationale magistraten steevast naar het gebrek aan die mogelijkheid. Dit is niet de enige bevoegdheid die hun werd toegekend. We hebben eveneens bepaald dat zij moeten instaan voor de vergemakkelijking van de internationale samenwerking. Het gaat hier om een taak die de nationale magistraten nu reeds waarnemen. Daarnaast zijn er ook de toezichtstaken met betrekking tot de politie. Op dit vlak is het begrijpelijk dat het openbaar ministerie optreedt in zijn hoedanigheid van ambtenaar van het openbaar ministerie.

Mijnheer de voorzitter, ik wil het even hebben over

de vier aspecten van die bevoegdheid. Een aantal sprekers, onder meer mevrouw Herzet, hebben nogmaals verwezen naar die bevoegdheid en het kader van deze bevoegdheid. Laten wij in eerste instantie onderstrepen dat het om een toegewezen bevoegdheid gaat. Wij hebben bepaald in welke omstandigheden en onder welke wettelijke criteria een federaal procureur mag optreden. Daarnaast gaat het om een facultatieve en residuaire bevoegdheid waardoor het optreden van de federale procureur een meerwaarde moet inhouden.

Ik kan dan ook moeilijk leven met de kritiek die ik vandaag heb gehoord. Sommigen beweren dat de federale procureur in staat zal zijn een parket leeg te zuigen of de belangrijke zaken naar zich toe te trekken. Ik ben ervan overtuigd dat de wijze waarop dit parket zal werken, de samenwerking die noodzakelijk zal zijn tussen het parket van eerste aanleg en de federale procureur, voor beiden een meerwaarde zal inhouden. Ik zie hoegenaamd niet in welke demotivatie daaruit zal voortvloeien.

De federale procureur zal worden geëvalueerd door het College van de procureurs-generaal voor de uitvoering van het strafrechtelijk beleid. De belangrijkste controle die op die federale procureur zal worden uitgeoefend, bestaat erin dat alle zaken waarin die procureur zal optreden, zaken zijn waarin een gerechtelijk onderzoek wordt bevolen. Met andere woorden, er bestaat op dat ogenblik een drievoudige controle door de onderzoeksgerechten – raadkamer en kamer van inbeschuldigingstelling –, de bodemrechter en a posteriori het College van procureurs-generaal. Dit is een vertaling van principes die reeds werden goedgekeurd via de wet van 22 december 1998.

Mijnheer de voorzitter, tot slot heb ik nog een tweetal bedenkingen. Inzake de middelen die ter beschikking moeten worden gesteld van deze federale procureurs stel ik vast dat naast hun loon in een begrotingsruimte van 39 miljoen Belgische frank werd voorzien. Dit betekent dat zowat 75 miljoen frank ter beschikking zal moeten worden gesteld voor het goed functioneren van het federaal parket.

Ik kom dan tot een heel belangrijke opmerking van de heer Van Parys. Ik volg hem trouwens in zijn opmerking waar hij heeft gezegd dat deze federale procureur zijn werk pas kan uitvoeren wanneer hij ook de nodige capaciteit van de federale politiediensten ter beschikking heeft. Artikel 106 van de wet op de geïntegreerde politie heeft volgens de heer Van Parys eigenlijk nog niet

echt gestalte gekregen. Ik heb hem daarin gelijk gegeven, maar ik moet voor de volledigheid zeggen dat we nog met een klein probleem blijven zitten. Als ik de wet erop nakijk en dan vooral de artikelen 235, 248 en 250, stel ik vast dat daarin het volgende wordt bepaald: "De leden van de politiebrigades die naar de lokale politie overgaan, komen vanaf het ogenblik dat de lokale politiezones zijn ingesteld in aanmerking om meegerekend te worden in de rechnercapaciteit". Ik zal het geen probleem van uitvoering noemen, dit is een normale aangelegenheid. Voor mij is het jaar 2001 een overgangsjaar met een evolutief personeelsbestand dat niet onmiddellijk tastbaar is. Wij weten wel reeds hoeveel personen, komende van de gerechtelijke politie, komende van de BOB's, deel zullen uitmaken van de federale politie. Omtrent de rechnercapaciteit die er in de lokale politie zal komen, beschikken wij slechts over een percentage en dit zal ook moeten ingevuld worden. Ik ben het met u eens dat dit een operatie is die wij nauwkeurig in het oog zullen moeten houden, want zij zal bijdragen tot de operationaliteit van dit federaal parket. In deze omstandigheden heeft het wetsontwerp deze weg gevolgd omdat dit de gebruikelijke weg was binnen de octopusonderhandelingen en dit volledig voldoet aan de principes die werden afgesproken op 22 december 1998.

Ik kan slechts hopen dat we de aanbevelingen van die drie parlementaire onderzoekscommissies in de praktijk omgezet zien en dat we inderdaad kunnen spreken over de daadwerkelijke aanpak van een vorm van criminaliteit die ons vroeger maar al te zeer door de vingers glipte bij gebrek aan de juiste wettelijke instrumenten. Wij zullen dit op het ogenblik dat het allemaal operationeel wordt zeker met een kritische blik moeten benaderen.

De **voorzitter**: De algemene bespreking is gesloten.

La discussion générale est close.

Bespreking van de artikelen **Discussion des articles**

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4) **(897/13)**
Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(897/13)**

Het opschrift werd door de commissie gewijzigd in "wetsvoorstel tot wijziging van verscheidene

bepalingen inzake het federaal parket".

L'intitulé a été modifié par la commission en "proposition de loi modifiant diverses dispositions en ce qui concerne le parquet fédéral".

Het wetsvoorstel telt 68 artikelen.

La proposition de loi compte 68 articles.

Ingediende amendementen:

Amendements déposés:

Art. 4

- 8: Tony Van Parys, Servais Verherstraeten (897/5)

- 37: Bart Laeremans, Bert Schoofs (897/15)

Art. 5

- 9: Tony Van Parys, Servais Verherstraeten (897/5)

- 30: Joëlle Milquet (897/9)

Art. 6

- 10/A: Tony Van Parys, Servais Verherstraeten (897/5)

- 17: Joëlle Milquet (897/8)

Art. 7

- 18: Joëlle Milquet (897/8)

- 20₍₂₎: Joëlle Milquet (897/8)

Art. 9bis (n)

- 24: Joëlle Milquet (897/8)

Art. 57bis (n)

- 22: Joëlle Milquet (897/8)

Art. 62

- 27: Bart Laeremans, Bert Schoofs (897/9)

Art. 63

- 26: Bart Laeremans, Bert Schoofs (897/9)

Art. 67

- 36: Tony Van Parys, Servais Verherstraeten (897/15)

Vraagt iemand het woord?

Quelqu'un demande-t-il la parole?

03.58 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Ik heb nog een opmerking omtrent ons nieuw amendement nummer 37 op het artikel 4. Ik heb u dat zo-even overhandigd. Het is gelijkaardig aan hetgeen door de CVP-fractie in de commissie werd voorgesteld. De CVP-fractie wou de federale procureur onder het gezag van het College van procureurs-generaal plaatsen. Wij daarentegen stellen voor om een zesde procureur-generaal in te voeren die een landelijke functie zou krijgen en boven de federale procureur zou staan en die natuurlijk ook deel zou uitmaken van het federaal college van procureurs-generaal.

Op die manier zouden we vermijden dat er een al te grote wig ontstaat tussen, enerzijds, het werkterrein van dat federaal parket en, anderzijds,

het werkterrein van die vijf procureurs-generaal en dat college. Er wordt niet alleen gevreesd, dat bleek ook uit de hoorzittingen, dat die wig er komt in het openbaar ministerie, maar ook dat zij verstoken zullen blijven van heel wat informatie over een belangrijk terrein van de misdaad dat in de toekomst meer en meer aan belang zal winnen. De criminaliteit werkt in toenemende mate internationaal en heeft steeds complexere aspecten. Er wordt, terecht denk ik, gevreesd dat zij veel te weinig zicht zullen hebben op wat er zich op dat vlak afspeelt. Op deze manier zou ook het probleem aangepakt worden, dat daarnet zo krachtig door collega Van Parys werd geschetst, namelijk dat de buffer tussen de federale procureur en de minister van Justitie verdwenen is. Op die manier zou de federaal procureur veel minder alleen staan in het nemen van belangrijke beslissingen en zou er ook een betere, permanente controle op de federale procureur kunnen worden uitgevoerd zonder hem hierbij te hinderen.

De stemming over de amendementen en artikelen wordt aangehouden.

Le vote sur les amendements et les articles est réservé.

De artikelen 1 tot 3, 8 en 9, 10 tot 57, 58 tot 61, 64 tot 66 en 68 worden artikel per artikel aangenomen.

Les articles 1 à 3, 8 et 9, 10 à 57, 58 à 61, 64 à 66 et 68 sont adoptés article par article.

De **voorzitter**: De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over de aangehouden amendementen en artikelen en over het geheel zal later plaatsvinden.

La discussion des articles est close. Le vote sur les amendements et les articles réservés ainsi que sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

Je tiens à remercier les services de la Chambre. Il y a en effet un document 897/14 (texte coordonné). Notre demande porte peu à peu ses fruits. Je m'en réjouis.

04 Wetsontwerp tot wijziging van verscheidene wetsbepalingen inzake de voogdij over minderjarigen (geamendeerd door de Senaat) (576/14 tot 21)

- **Wetsontwerp tot wijziging van sommige bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot de voogdij over minderjarigen (geamendeerd door de Senaat) (789/2 en 3)**

04 Projet de loi modifiant diverses dispositions légales en matière de tutelle des mineurs (amendé par le Sénat) (576/14 à 21)

- Projet de loi modifiant certaines dispositions du Code judiciaire relatives à la tutelle des mineurs (amendé par le Sénat) (789/2 et 3)

Overeenkomstig artikel 68 van het Reglement wordt geen algemene bespreking in plenaire vergadering gewijd aan een wetsontwerp dat door de Senaat naar de Kamer is teruggestuurd, tenzij de Conferentie van voorzitters anders beslist. Conformément à l'article 68 du Règlement, les projets de loi renvoyés à la Chambre par le Sénat ne font plus l'objet d'une discussion générale en séance plénière, sauf si la Conférence des présidents en décide autrement.

04.01 **Jacqueline Herzet** (PRL FDF MCC), rapporteur: Monsieur le président, M. Verherstraeten et moi-même nous référons au rapport écrit.

Bespreking van de artikelen
Discussion des articles

Wij vatten de bespreking van de artikelen van het wetsontwerp nr. 576 aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4) **(576/21)**
Nous passons à la discussion des articles du projet de loi n° 576. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(576/21)**

Het wetsontwerp telt 90 artikelen.
Le projet de loi compte 90 articles.

Er werden geen amendementen ingediend.
Aucun amendement n'a été déposé.

De artikelen 1 tot 90 worden artikel per artikel aangenomen.
Les articles 1 à 90 sont adoptés article par article.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.
La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

Wij vatten de bespreking van de artikelen van het wetsontwerp nr. 789 aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4) **(789/2)**
Nous passons à la discussion des articles du projet de loi n° 789. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(789/2)**

Het wetsontwerp telt 6 artikelen.
Le projet de loi compte 6 articles.

Er werden geen amendementen ingediend.
Aucun amendement n'a été déposé.

De artikelen 1 tot 6 worden artikel per artikel aangenomen.
Les articles 1 à 6 sont adoptés article par article.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.
La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

04.02 **Fred Erdman** (SP): Moeten we ons niet afvragen of, wanneer een ontwerp terugkomt van de Senaat, de voorzitter zich zou kunnen beperken tot het voorlezen van de geamendeerde artikelen?

De **voorzitter**: Dat zegt u wel erg laat.
(*Glimlachjes*)

05 Wetsontwerp betreffende het pensioen van het personeel van de politiediensten en hun rechthebbenden (1112/1 tot 5)

05 Projet de loi relatif à la pension du personnel des services de police et de leurs ayants droit (1112/1 à 5)

Algemene bespreking
Discussion générale

De algemene bespreking is geopend.
La discussion générale est ouverte.

De heer Tony Smets, rapporteur, verwijst naar het schriftelijk verslag.
M. Tony Smets, rapporteur, se réfère à son rapport écrit.

05.01 **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega, dit wetsontwerp gaf in de commissie geen aanleiding tot enige discussie. Ook ik heb daarover het woord niet genomen. Ik neem aan dat dit ontwerp beantwoordt aan wat door het personeel wordt verwacht. Ongetwijfeld werd hierover onderhandeld met de vakbondsafgevaardigden. Ik weet hoe moeilijk het is geweest een evenwicht te vinden in dat moeilijke stelsel van de pensioenen, nog gezweven over de implementatie op de diverse politiecategorieën. U zult zich herinneren dat er op een bepaald ogenblik door de PRL-fractie een amendement werd ingediend om voor een bepaalde categorie de pensioenleeftijd van 54 op 56 jaar te brengen. Dat amendement werd aanvaard. Ik heb mij onthouden, maar het wetsontwerp werd met een heel grote

meerderheid goedgekeurd. Blijkbaar heeft dit amendement toch een zekere commotie doen ontstaan. Aangezien wij als volksvertegenwoordigers toch moeten meedelen wat er leeft bij het volk of bij een deel daarvan, moet ik dit toch ter sprake brengen. Ik zal een van de brieven voorlezen die ik daaromtrent heb ontvangen. Hij gaat voornamelijk uit van de brigadecommandanten. Ik lees dit even voor omwille van het verslag, zodat men weet dat daaraan voldoende aandacht werd besteed: "Met grote ontsteltenis vernemen we dat het wetsontwerp betreffende de pensioenen van het personeel van de politiediensten werd ingediend met een amendement dat ons rechtstreeks raakt. In de onderhandelingen was er overeengekomen dat de brigadecommandanten aan de leeftijd van 54 jaar op pensioen zouden kunnen gaan. Met het ingediende amendement wordt die leeftijd verhoogd naar 56. Wij zijn volmondig akkoord dat dit een nieuw voordeel is ten overstaan van vroeger. Dit wordt ook op die manier verantwoord. Dit was echter ook reeds geweten tijdens de onderhandelingen. Alleen dit aspect aanraken, is geen rekening houden met het geheel van het akkoord dat slaat op de brigadecommandanten". Dit vind ik toch een belangrijke passage. "Betreft onze vraag om pecuniair gelijkgeschakeld te worden met die politiecommissarissen die evenwaardig zijn als wij: daar is niets van in huis gekomen. Toch kon er een wankel evenwicht bekomen worden door ons tevreden te stellen met de mogelijkheid op 55 met pensioen te gaan. Dit onderdeel daar nu eenzijdig uitlichten, is het evenwicht gaan verstoren. Door iedereen is erkend dat de brigadecommandanten bij de spilfiguren horen die voor het welslagen van de integratie op lokaal vlak moeten zorgen. Deze ontgoocheling nu moeten verwerken, werkt zeker niet motiverend".

Wat is de teneur van deze brief? Men stelt dat er is onderhandeld, dat een aantal zaken werden aanvaard en dat daartegenover de pensioenleeftijd van 54 jaar stond. Door nu dat element daaruit te lichten en de leeftijd van 54 op 56 jaar te brengen, wordt het evenwicht doorbroken. Ik ben een civilist, in die zin dat een overeenkomst een overeenkomst is. Een overeenkomst bevat dikwijls verscheidene elementen en als men een element wijzigt, vervalt de overeenkomst. U zult daarop antwoorden, maar ik wilde dit aspect in het debat toch niet weglaten. Dit leeft immers bij een aantal mensen. Voorts zal ik geen tegenkanting meer verwoorden bij dit ontwerp.

05.02 **Antoine Duquesne**, ministre: Monsieur le

président, M. Van Hoorebeke fait bien de me signaler cette préoccupation exprimée par les adjudants-commandants de brigade. Cette intervention ne m'étonne pas et depuis le début des négociations syndicales, chacun a cherché à tirer un maximum d'avantages possibles de la négociation qui était en cours, en oubliant l'effort considérable qui a été consenti par le gouvernement en termes budgétaires pour l'ensemble des personnels: 8 milliards, ce n'est pas peu de chose. Les commandants de brigades vont en bénéficier comme les autres, comme d'ailleurs ils vont bénéficier d'autres avantages.

05.03 **Denis D'hondt** (PRL FDF MCC): Monsieur le ministre, je crois pouvoir dire que le CVP a même déclaré qu'on avait été trop loin dans l'acceptation des revendications du personnel.

05.04 **Antoine Duquesne**, ministre: Je crois que c'est tout à fait exact, monsieur D'hondt et je reçois d'ailleurs des hommages venant d'autres fonctionnaires de l'Etat ou des Communautés. Quand je rencontre des professeurs, ils me disent qu'il est dommage que je ne sois plus ministre de l'Enseignement.

Tout le monde a fait ses comptes et on me demande de convaincre mon collègue de la Défense nationale de faire des efforts comparables. Les choses sont incontestables. Ce qui est certain, c'est qu'en matière de pensions, on n'a pas voulu accorder des avantages nouveaux à des catégories de personnel. Par contre, on a voulu consacrer un certain nombre de droits acquis. D'ailleurs, si on devait suivre les commandants de brigade, on devrait parler aussi des commissaires de police.

L'amendement qui a été déposé vise simplement à bien préciser l'accord tel qu'il était intervenu. Il a pour objet d'assurer dans le nouveau statut le maintien à 56 ans de l'âge d'une mise à la pension des adjudants de gendarmerie et des adjudants-chefs de gendarmerie, commandants de brigade, comme c'était le cas dans leur ancien statut.

L'intégration des adjudants et des adjudants-chefs de gendarmerie a en effet pour conséquence qu'ils ont rang d'officier dans les services de police intégrée.

Offrir à certains adjudants et adjudants-chefs la possibilité de partir à la retraite à 54 ans créerait une discrimination interne à l'égard de leurs collègues qui, en raison de leur intégration dans le corps des officiers, ne peuvent eux être pensionnés qu'à l'âge de 56 ans.

Offrir cette possibilité reviendrait également à accorder un nouvel avantage et à aller à l'encontre de tous les accords qui prévoient de ne conserver que les avantages existants dont bénéficient les gendarmes.

En outre, on risquerait de créer, au sein de la police locale, une discrimination externe à l'égard des fonctionnaires provenant de la police communale, lesquels peuvent être admis à la retraite à l'âge de 54 ans.

L'octroi du congé préalable à la mise à la retraite, prévu par l'article 238 de la loi du 7 décembre 1998, dépend en effet entièrement de la bonne volonté de la commune concernée qui est tout à fait étrangère à la matière à l'examen. Il existe d'ailleurs des dispositions comparables pour la police judiciaire. Je tiens donc une nouvelle fois à confirmer que les mesures proposées visent simplement à maintenir les régimes existants pendant une période transitoire, jusqu'à ce que ceux-ci disparaissent au bout de cette période.

05.05 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn verduidelijking in dit minidebat. Het is belangrijk dat diegenen die hun bezorgdheid omtrent deze aangelegenheid uitten, weten dat hieraan voldoende aandacht wordt geschonken.

Ik aanvaard de gegeven uitleg en weet dat zulks deel uitmaakt van bijzonder moeilijke onderhandelingen en dat het niet evident was terzake tot een evenwicht te komen.

Merkwaardig was evenwel, mijnheer de voorzitter, dat het niet werd opgenomen in het oorspronkelijke wetsontwerp, maar dat het via een amendement van de PRL werd ingevoerd. Dat behoort uiteraard tot de parlementaire werkwijze en daarmee heb ik geen enkel probleem. Hoe dan ook, terzake speelde een verrassend element en mijn verwondering daaromtrent wou ik even uiten.

05.06 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, je comprends leur surprise. Je dois vous avouer, monsieur Van Hoorebeke, que moi-même, je l'ai été lorsque j'ai appris que la CGSP, notamment, avait déposé un préavis de grève imprécis et indéterminé pour des motifs peu clairs, alors que – je viens de l'indiquer – cette réforme va réellement valoriser le statut pécuniaire et administratif de tous ces agents. Je m'en réjouis d'ailleurs, car cela contribuera à la mise en œuvre de la réforme.

Je reconnais que nombre de ces agents exercent un métier difficile et comportant des risques et que cette valorisation nous permettra de nous montrer plus exigeants à leur égard, tant en ce qui concerne la formation que les prestations. Cependant, il y a une limite raisonnable à ne pas dépasser, même si je comprends que jusqu'au dernier moment, on essaie de tirer au maximum sur l'élastique.

De voorzitter: De algemene bespreking is gesloten.

La discussion générale est close.

Bespreking van de artikelen **Discussion des articles**

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4) **(1112/5)**

Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(1112/5)**

Het wetsontwerp telt 19 artikelen.

Le projet de loi compte 19 articles.

Er werden geen amendementen ingediend.

Aucun amendement n'a été déposé.

De artikelen 1 tot 19 worden artikel per artikel aangenomen.

Les articles 1 à 19 sont adoptés article par article.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.

La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

La séance est levée à 19.27 heures. Prochaine séance plénière jeudi 15 mars 2001 à 14.15 heures.

De vergadering wordt gesloten om 19.27 uur. Volgende plenaire vergadering donderdag 15 maart 2001 om 14.15 uur.

BIJLAGE**ANNEXE****PLENUMVERGADERING****SÉANCE PLÉNIÈRE****WOENSDAG 14 MAART 2001****MERCREDI 14 MARS 2001****INTERNE BESLUITEN****DECISIONS INTERNES****COMMISSIES****COMMISSIONS****Samenstelling****Composition**

Volgende wijziging en toevoeging werden door de PS-fractie voorgesteld:

Commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele instellingen, de Middenstand en de Landbouw

Effectieve leden

De heer Bruno Van Grootenbrulle vervangen door de heer Léon Campstein.

Commissie voor de Financiën en de Begroting

Plaatsvervangers

De heer Léon Campstein toevoegen.

La modification et l'ajout suivants ont été proposés par le groupe PS:

Commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture

Membres effectifs

Remplacer M. Bruno Van Grootenbrulle par M. Léon Campstein.

Commission des Finances et du Budget

Membres suppléants

Ajouter M. Léon Campstein.

Beslissingen**Décisions**

Overeenkomstig artikel 14, eerste lid, van de wet van 6 april 1995 houdende inrichting van de parlementaire overlegcommissie bedoeld in artikel 82 van de Grondwet en tot wijziging van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de parlementaire overlegcommissie in haar vergadering van 9 maart 2001 volgende beslissingen genomen:

- overeenkomstig artikel 12, § 2, van de vermelde wet en met toepassing van artikel 80 van de Grondwet, heeft de commissie de termijnen bepaald waarbinnen de Senaat zich moet uitspreken over de volgende wetsontwerpen, waarvoor de regering de spoedbehandeling heeft gevraagd:

a) voor het wetsontwerp betreffende het pensioen van het personeel van de politiediensten en hun rechthebbenden (nr. 1112/1-2000/2001): de commissie heeft beslist de evocatietermijn op 5 dagen en de onderzoekstermijn op 30 dagen vast te stellen;

Conformément à l'article 14, alinéa 1er, de la loi du 6 avril 1995 organisant la commission parlementaire de concertation prévue à l'article 82 de la Constitution et modifiant les lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, la commission parlementaire de concertation a pris les décisions suivantes en sa réunion du 9 mars 2001:

- conformément à l'article 12, § 2, de la loi précitée et en application de l'article 80 de la Constitution, la commission a déterminé les délais dans lesquels le Sénat aura à se prononcer sur les projets de loi suivants, pour lesquels le gouvernement a demandé l'urgence:

a) pour le projet de loi relatif à la pension du personnel des services de police et de leurs ayants droit (n° 1112/1-2000/2001): la commission a décidé de fixer le délai d'évocation à 5 jours et le délai d'examen à 30 jours;

b) voor het wetsontwerp tot wijziging van de wet op het politieambt, de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, en tot wijziging van overige wetten inzake de inplaatsstelling van de nieuwe politiestructuren (nr. 1126/1-2000/2001): de commissie heeft beslist de evocatietermijn op 5 dagen en de onderzoekstermijn op 30 dagen vast te stellen.

Ter kennisgeving

INTERPELLATIEVERZOEKEN

Ingekomen

1. de heer Dirk Van der Maelen tot de minister van Binnenlandse Zaken over "het Attac-congres in Gent over de Tobintaks en de Staatsveiligheid".

(nr. 728 – zonder voorwerp)

2. de heer Yves Leterme tot de minister van Landbouw en Middenstand over "de onbeschikbaarheid van de minister tijdens de week van 5 maart 2001".

(nr. 729 – verzonden naar de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw)

3. de heer Francis Van den Eynde tot de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties over "de gevolgen van de slechte financiële toestand van SAir voor Sabena".

(nr. 730 – verzonden naar de commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven)

4. de heer Luc Sevenhans tot de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de afschaffing van economische compensaties".

(nr. 731 – verzonden naar de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw)

5. de heer Hugo Coveliers tot de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de overname van Bass Breweries door Interbrew".

(nr. 732 – verzonden naar de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw)

b) pour le projet de loi modifiant la loi sur la fonction de police, la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, et d'autres lois relatives à la mise en place des nouvelles structures de police (n° 1126/1-2000/2001): la commission a décidé de fixer le délai d'évocation à 5 jours et le délai d'examen à 30 jours.

Pour information

DEMANDES D'INTERPELLATION

Demandes

1. M. Dirk Van der Maelen au ministre de l'Intérieur sur "l'organisation, à Gand, d'un congrès de l'association Attac sur la taxe Tobin et la Sûreté de l'Etat".

(n° 728 – sans objet)

2. M. Yves Leterme au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur "la non-disponibilité du ministre au cours de la semaine du 5 mars 2001".

(n° 729 – renvoi à la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture)

3. M. Francis Van den Eynde au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques sur "les conséquences des difficultés financières du groupe SAir pour la Sabena".

(n° 730 – renvoi à la commission de l'Infrastructure, des Communications et des Entreprises publiques)

4. M. Luc Sevenhans au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "la suppression des compensations économiques".

(n° 731 – renvoi à la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture)

5. M. Hugo Coveliers au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "la reprise de Bass Breweries par Interbrew".

(n° 732 – renvoi à la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture)

6. de heer Jean-Jacques Viseur tot de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de economische compensaties".

(nr. 733 – verzonden naar de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw)

7. de heer Stef Goris tot de minister van Landsverdediging over "de afschaffing van economische compensaties bij militaire bestellingen".

(nr. 734 – verzonden naar de commissie voor de Landsverdediging)

8. mevrouw Simonne Creyf tot de staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling, toegevoegd aan de minister van Mobiliteit en Vervoer, over "Electrabel en de nazorg van de nucleaire industrie".

(nr. 735 – omgewerkt in mondelinge vraag)

9. de heer Claude Eerdeken tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "het reglementeren van de rituele slachtingen ter gelegenheid van het islamitische offerfeest".

(nr. 736 – verzonden naar de commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de Maatschappelijke Hernieuwing)

10. de heer Ferdy Willems tot de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over "de aankoop van simulatieapparatuur door de Belgische luchtmacht".

(nr. 737 – omgewerkt in mondelinge vraag)

11. de heer Gerolf Annemans tot de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de overname van Bass Breweries door Interbrew".

(nr. 738 – verzonden naar de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw)

12. de heer Lode Vanoost tot de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties over "de mogelijke gevolgen voor Sabena van de evolutie van het SAir-dossier".

(nr. 739 – verzonden naar de commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven)

6. M. Jean-Jacques Viseur au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "les compensations économiques".

(n° 733 – renvoi à la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture)

7. M. Stef Goris au ministre de la Défense nationale sur "la suppression des compensations économiques dans le cadre de commandes militaires".

(n° 734 – renvoi à la commission de la Défense nationale)

8. Mme Simonne Creyf au secrétaire d'Etat à l'Energie en au Développement durable, adjoint à la ministre de la Mobilité et des Transports, sur "Electrabel et la gestion du passif nucléaire".

(n° 735 – transformée en question orale)

9. M. Claude Eerdeken à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "l'organisation des abattages rituels de la fête islamique du sacrifice".

(n° 736 – renvoi à la commission de la Santé publique, de l'Environnement et du Renouveau de la Société)

10. M. Ferdy Willems au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur "l'acquisition d'un simulateur par la Force aérienne belge".

(n° 737 – transformée en question orale)

11. M. Gerolf Annemans au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "la reprise de Bass Breweries par Interbrew".

(n° 738 – renvoi à la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture)

12. M. Lode Vanoost au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques sur "les conséquences éventuelles de l'évolution du dossier SAir pour la Sabena".

(n° 739 – renvoi à la commission de l'Infrastructure, des Communications et des Entreprises publiques)

VOORSTELLEN

Toelating tot drukken

PROPOSITIONS

Autorisation d'impression

1. Wetsvoorstel (de heer André Schellens, mevrouw Mirella Minne en de heren José Canon, Jan Eeman, Stef Goris, Jean-Pol Henry, Martial Lahaye en Peter Vanhoutte) houdende statuut van de militairen van het reservekader van de krijgsmacht (nr. 1137/1).
2. Wetsvoorstel (mevrouw Corinne De Permentier) tot wijziging van de wet van 11 april 1994 tot organisatie van de geautomatiseerde stemming (nr. 1138/1).
3. Wetsvoorstel (de heer Jacques Simonet) tot invoeging van een artikel 10*bis* in de nieuwe gemeentewet dat ertoe strekt de ondertekening van verscheidene akten tot voordracht van de burgemeester te bestraffen (nr. 1139/1).
4. Voorstel van resolutie (de dames Colette Burgeon en Martine Dardenne c.s.) betreffende de ernstige crisis in de landbouwsector (nr. 1143/1).
5. Wetsvoorstel (de dames Anne-Mie Descheemaeker en Michèle Gilkinet en de heer Joos Wauters) tot wijziging van de wet van 13 juni 1986 betreffende het wegnemen en transplanteren van organen en van de wet van 5 juli 1994 betreffende bloed en bloedderivaten van menselijke oorsprong (nr. 1145/1).

Verzoek om advies aan de Raad van State

Bij brief van 9 maart 2001 heeft de voorzitter van de Kamer het advies van de Raad van State gevraagd over het wetsvoorstel van de heer Stefaan De Clerck tot aanvulling van de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek betreffende de aannemings- en de onderaannemingsovereenkomst alsmede over de amendementen ingediend door de heren Guy Hove en Alfons Borginon en de dames Michèle Gilkinet en Simonne Leen op de tekst aangenomen in eerste lezing door de commissie belast met de problemen inzake handels- en economisch recht (nrs. 50/1 tot 5 - B.Z. 1999).

Ter kennisgeving

MEDEDELINGEN

COMMISSIES

Verslagen

Volgende verslagen werden ingediend:
namens de commissie voor de Financiën en de Begroting,
- door de heer Aimé Desimpel, over het wetsontwerp houdende vijfde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 2000 (nr. 1077/3);
namens de commissie voor de Justitie,

1. Proposition de loi (M. André Schellens, Mme Mirella Minne et MM. José Canon, Jan Eeman, Stef Goris, Jean-Pol Henry, Martial Lahaye et Peter Vanhoutte) portant statut des militaires du cadre de réserve des forces armées (n° 1137/1).
2. Proposition de loi (Mme Corinne De Permentier) modifiant la loi du 11 avril 1994 organisant le vote automatisé (n° 1138/1).
3. Proposition de loi (M. Jacques Simonet) insérant un article 10*bis* dans la nouvelle loi communale visant à sanctionner la signature de plusieurs actes de présentation de bourgmestre (n° 1139/1).
4. Proposition de résolution (Mmes Colette Burgeon et Martine Dardenne et consorts) relative à la grave crise que traverse le secteur agricole (n° 1143/1).
5. Proposition de loi (Mmes Anne-Mie Descheemaeker et Michèle Gilkinet et M. Joos Wauters) modifiant la loi du 13 juin 1986 sur le prélèvement et la transplantation d'organes et la loi du 5 juillet 1994 relative au sang et aux dérivés du sang d'origine humaine (n° 1145/1).

Demande d'avis au Conseil d'Etat

Par lettre du 9 mars 2001, le président de la Chambre a demandé l'avis du Conseil d'Etat sur la proposition de loi de M. Stefaan De Clerck complétant les dispositions du Code civil relatives aux contrats d'entreprise et de sous-traitance ainsi que sur les amendements déposés par MM. Guy Hove et Alfons Borginon et Mmes Michèle Gilkinet et Simonne Leen sur le texte adopté en première lecture par la commission chargée des problèmes de droit commercial et économique (n°^{os} 50/1 à 5 - S.E. 1999).

Pour information

COMMUNICATIONS

COMMISSIONS

Rapports

Les rapports suivants ont été déposés:
au nom de la commission des Finances et du Budget,
- par M. Aimé Desimpel, sur le projet de loi contenant le cinquième ajustement du budget général des dépenses de l'année budgétaire 2000 (n° 1077/3);
au nom de la commission de la Justice,

- door de heer Guy Hove, over het wetsvoorstel van de heren Fred Erdman, Hugo Coveliers, Thierry Giet en Vincent Decroly en de dames Fauzaya Talhaoui en Jacqueline Herzet inzake het federaal parket (nr. 897/12);

- door mevrouw Jacqueline Herzet en de heer Servais Verherstraeten, over:

. het wetsontwerp tot wijziging van verscheidene wetsbepalingen inzake de voogdij over minderjarigen (geamendeerd door de Senaat) (nr. 576/20);

. het wetsontwerp tot wijziging van sommige bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot de voogdij over minderjarigen (geamendeerd door de Senaat) (nr. 789/3);

namens de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt,

- door de heer Tony Smets, over het wetsontwerp betreffende het pensioen van het personeel van de politiediensten en hun rechthebbenden (nr. 1112/4).

- par M. Guy Hove, sur la proposition de loi de MM. Fred Erdman, Hugo Coveliers, Thierry Giet et Vincent Decroly et Mmes Fauzaya Talhaoui et Jacqueline Herzet concernant le parquet fédéral (n° 897/12);

- par Mme Jacqueline Herzet et M. Servais Verherstraeten, sur:

. le projet de loi modifiant diverses dispositions légales en matière de tutelle des mineurs (amendé par le Sénat) (n° 576/20);

. le projet de loi modifiant certaines dispositions du Code judiciaire relatives à la tutelle des mineurs (amendé par le Sénat) (n° 789/3);

au nom de la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique,

- par M. Tony Smets, sur le projet de loi relatif à la pension du personnel des services de police et de leurs ayants droit (n° 1112/4).

SENAAT

Overgezonden wetsontwerpen

Bij brief van 6 maart 2001 zendt de Senaat over, met het oog op de koninklijke bekrachtiging, het niet-geëvoeerde wetsontwerp tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de statuten van het militair personeel (nr. 975/7).

Bij brief van 8 maart 2001 zendt de Senaat over, met het oog op de koninklijke bekrachtiging, het niet-geamendeerde wetsontwerp tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen (nr. 934/7).

Ter kennisgeving

Aangenomen wetsontwerpen

Bij brief van 8 maart 2001 zendt de Senaat de volgende ontwerpen van tekst over, zoals hij ze in vergadering van die datum heeft aangenomen:

- ontwerp van tekst tot herziening van titel II van de Grondwet, om een nieuw artikel in te voegen betreffende het recht op gelijkheid van vrouwen en mannen (nr. 1140/1);

- ontwerp van tekst tot herziening van titel II van de Grondwet, met de bedoeling er een bepaling in te voegen betreffende het recht van de vrouwen en de mannen op gelijkheid en de bevordering van de gelijke toegang tot door verkiezing verkregen en openbare mandaten (nr. 1141/1).

SENAT

Projets de loi transmis

Par message du 6 mars 2001, le Sénat transmet, en vue de la sanction royale, le projet de loi modifiant certaines dispositions relatives aux statuts du personnel militaire; le Sénat ne l'ayant pas évoqué (n° 975/7).

Par message du 8 mars 2001, le Sénat transmet, en vue de la sanction royale, le projet de loi instituant la garantie de revenus aux personnes âgées; le Sénat ne l'ayant pas amendé (n° 934/7).

Pour information

Projets de loi adoptés

Par message du 8 mars 2001, le Sénat transmet, tels qu'il les a adoptés en séance de cette date les projets de texte suivants:

- projet de texte portant révision du titre II de la Constitution, en vue d'y insérer un article nouveau relatif au droit des femmes et des hommes à l'égalité (n° 1140/1);

- projet de texte portant révision du titre II de la Constitution, en vue d'y insérer une disposition relative au droit des femmes et des hommes à l'égalité et favorisant leur égal accès aux mandats électifs et publics (n° 1141/1).

Bij brief van 8 maart 2001 meldt de Senaat dat hij in vergadering van die datum het wetsontwerp betreffende de betwistingen over de inkomensgarantie voor ouderen (nr. 1063/1) heeft aangenomen.

Ter kennisgeving

Geamendeerd wetsontwerp

Bij brief van 8 maart 2001 zendt de Senaat terug, zoals het in zijn vergadering van die datum werd geamendeerd, het wetsontwerp tot wijziging van de artikelen 190, 194, 259*bis*-9, 259*bis*-10, 259*octies* en 371 van het Gerechtelijk Wetboek, tot invoeging van artikel 191*bis* in het Gerechtelijk Wetboek en tot wijziging van artikel 21 van de wet van 18 juli 1991 tot wijziging van de voorschriften van het Gerechtelijk Wetboek die betrekking hebben op de opleiding en werving van magistraten (nr. 703/15).

Verzonden naar de commissie voor de Justitie

Evocatie

Bij brieven van 5 maart 2001 deelt de Senaat mee dat op 5 maart 2001, met toepassing van artikel 78 van de Grondwet, tot evocatie is overgegaan van volgende wetsontwerpen:

- wetsontwerp houdende vaststelling van bepaalde regels in verband met het juridisch kader voor elektronische handtekeningen en certificatediensten (nr. 322/5);
- wetsontwerp tot wijziging van artikel 74 van de wet van 13 mei 1999 houdende het tuchtstatuut van de personeelsleden van de politiediensten (nr. 1048/3).

Ter kennisgeving

REGERING

Ingediende wetsontwerpen

De regering heeft de volgende wetsontwerpen ingediend:

Par message du 8 mars 2001, le Sénat fait connaître qu'il a adopté en séance de cette date le projet de loi relatif aux contestations sur la garantie de revenus aux personnes âgées (n° 1063/1).

Pour information

Projet de loi amendé

Par message du 8 mars 2001, le Sénat renvoie, tel qu'il l'a amendé en séance de cette date, le projet de loi modifiant les articles 190, 194, 259*bis*-9, 259*bis*-10, 259*octies* et 371 du Code judiciaire, insérant l'article 191*bis* dans le Code judiciaire et modifiant l'article 21 de la loi du 18 juillet 1991 modifiant les règles du Code judiciaire relatives à la formation et au recrutement des magistrats (n° 703/15).

Renvoi à la commission de la Justice

Evocation

Par messages du 5 mars 2001, le Sénat informe de la mise en oeuvre, en application de l'article 78 de la Constitution, le 5 mars 2001, de l'évocation des projets de loi suivants:

- projet de loi fixant certaines règles relatives au cadre juridique pour les signatures électroniques et les services de certification (n° 322/5);
- projet de loi modifiant l'article 74 de la loi du 13 mai 1999 portant le statut disciplinaire des membres du personnel des services de police (n° 1048/3).

Pour information

GOUVERNEMENT

Dépôt de projets de loi

Le gouvernement a déposé les projets de loi suivants:

- wetsontwerp tot wijziging van de artikelen 4, 8, 9, 12 en 13 van de wet van 27 december 1994 tot goedkeuring van het verdrag inzake de heffing van rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens, ondertekend te Brussel op 9 februari 1994 door de regeringen van het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden, en tot invoering van een eurovignet, overeenkomstig richtlijn 93/89/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 25 oktober 1993 (nr. 1135/1) (aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 78 van de Grondwet), waarvoor de spoedbehandeling door de regering werd gevraagd bij toepassing van artikel 80 van de Grondwet;

- wetsontwerp betreffende de dematerialisatie van sommige Staatsleningen (nr. 1136/1) (aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 78 van de Grondwet);

Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

- wetsontwerp tot wijziging van de wet van 10 april 1990 op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten (nr. 1142/1) (aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 78 van de Grondwet), waarvoor de spoedbehandeling door de regering werd gevraagd bij toepassing van artikel 80 van de Grondwet.

Verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt

Algemene uitgavenbegroting 2001

In uitvoering van artikel 15, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit zendt de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over:

- bij brief van 6 maart 2001, een lijst met herverdelingen van basisallocaties betreffende het ministerie van Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel;

- bij brief van 7 maart 2001, een lijst met herverdelingen van basisallocaties betreffende het ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu.

Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

Raad Justitie en Binnenlandse Zaken van de Europese Unie

- projet de loi modifiant les articles 4, 8, 9, 12 et 13 de la loi du 27 décembre 1994 portant assentiment de l'accord relatif à la perception d'un droit d'usage pour l'utilisation de certaines routes par des véhicules utilitaires lourds, signé à Bruxelles le 9 février 1994, entre les gouvernements de la République fédérale d'Allemagne, du Royaume de Belgique, du Royaume du Danemark, du Grand-Duché de Luxembourg et du Royaume des Pays Bas et instaurant une eurovignette, conformément à la directive 93/89/CEE du Conseil des Communautés européennes du 25 octobre 1993 (n° 1135/1) (matière visée à l'article 78 de la Constitution), pour lequel l'urgence a été demandée par le gouvernement conformément à l'article 80 de la Constitution;

- projet de loi relatif à la dématérialisation de certains emprunts de l'Etat (n° 1136/1) (matière visée à l'article 78 de la Constitution);

Renvoi à la commission des Finances et du Budget

- projet de loi modifiant la loi du 10 avril 1990 sur les entreprises de gardiennage, sur les entreprises de sécurité et sur les services internes de gardiennage (n° 1142/1) (matière visée à l'article 78 de la Constitution), pour lequel l'urgence a été demandée par le gouvernement conformément à l'article 80 de la Constitution.

Renvoi à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique

Budget général des dépenses 2001

En exécution de l'article 15, 2ème alinéa, des lois coordonnées sur la comptabilité de l'Etat, le vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale transmet:

- par lettre du 6 mars 2001, un bulletin de redistributions d'allocations de base concernant le ministère des Affaires étrangères et du Commerce extérieur;

- par lettre du 7 mars 2001, un bulletin de redistributions d'allocations de base concernant le ministère des Affaires sociales, de la Santé publique et de l'Environnement.

Renvoi à la commission des Finances et du Budget

Conseil Justice et Affaires intérieures de l'Union européenne

Bij brief van 8 maart 2001 zendt de minister van Justitie de dossiers over die door de ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken van de Europese Unie zullen besproken worden te Brussel op 15 en 16 maart 2001.

Verzonden naar de commissie voor de Justitie, naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt, naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en naar het Adviescomité voor de Europese Aangelegenheden

ARBITRAGEHOF

Prejudiciële vragen

Met toepassing van artikel 77 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof geeft de griffier van het Arbitragehof kennis van:

- de prejudiciële vragen over artikelen 5, 8, 10 en 14 van de wet van 11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van het militair personeel van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst, gesteld door de Raad van State bij arrest van 6 december 2000 inzake de VZW Aktie en Vrijheid, V. Fourgon, A. Trintelier, E. Decorte tegen de Belgische Staat;

(rolnummer: 2121)

- de prejudiciële vraag over artikel 17, § 1, van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radio- en televisiedistributienetten en de commerciële publiciteit op de radio en de televisie, gesteld door het hof van beroep te Brussel bij arrest van 31 januari 2001 inzake de VZW "Association belge des éditeurs de journaux contre la Radio-télévision belge de la Communauté française RTBF";

(rolnummer: 2126)

- de prejudiciële vraag over de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector (zoals van kracht vóór 25 november 1998), gesteld door de arbeidshof te Antwerpen bij arrest van 6 februari 2001 inzake H. Lodewijckx tegen het OCMW van Lier;

(rolnummer: 2128)

- de prejudiciële vraag over artikel 62, § 3, van de bij koninklijk besluit van 19 december 1939 samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, gesteld door de arbeidsrechtbank te Antwerpen bij vonnis van 2 februari 2001 inzake Th. Peeters tegen de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers;

(rolnummer: 2129)

Par lettre du 8 mars 2001, le ministre de la Justice transmet les dossiers qui seront discutés par les ministres de la Justice et de l'Intérieur de l'Union européenne les 15 et 16 mars 2001 à Bruxelles.

Renvoi à la commission de la Justice, à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique, à la commission des Relations extérieures et au Comité d'avis chargé de Questions européennes

COUR D'ARBITRAGE

Questions préjudicielles

En application de l'article 77 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie:

- les questions préjudicielles relatives aux articles 5, 8, 10 et 14 de la loi du 11 juillet 1978 organisant les relations entre les autorités publiques et les syndicats du personnel militaire des forces terrestres, aérienne et navale et du service médical, posées par le Conseil d'Etat par arrêt du 6 décembre 2000 en cause de l'ASBL Action et Liberté, V. Fourgon, A. Trintelier, E. Decorte contre l'Etat belge;

(n° du rôle: 2121)

- la question préjudicielle concernant l'article 17, § 1er, de la loi du 6 février 1987 relative aux réseaux de radiodistribution et de télédistribution et à la publicité commerciale à la radio et à la télévision, posée par la cour d'appel de Bruxelles par arrêt du 31 janvier 2001 en cause de l'ASBL Association belge des éditeurs de journaux contre la Radio-télévision belge de la Communauté française RTBF;

(n° du rôle: 2126)

- la question préjudicielle concernant la loi du 3 juillet 1967 relative à la prévention ou la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public (telle que d'application avant le 25 novembre 1998), posée par la cour du travail d'Anvers par arrêt du 6 février 2001 en cause de H. Lodewijckx contre le CPAS de Lierre;

(n° du rôle: 2128)

- la question préjudicielle concernant l'article 62, § 3, de l'arrêté royal du 19 décembre 1939 des lois coordonnées, relatif aux allocations familiales pour travailleurs salariés, posée par le tribunal du travail d'Anvers par jugement du 2 février 2001 en cause de Th. Peeters contre l'Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés;

(n° du rôle: 2129)

- de prejudiciële vragen over de algemene wet inzake douane en accijnzen, gecoördineerd door het koninklijk besluit van 18 juli 1977, over artikel 32 van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken en over artikel 73*quinquies* van het BTW-Wetboek, gesteld door de correctionele rechtbank te Antwerpen bij vonnis van 5 februari 2001 inzake het ministerie van Financiën en het openbaar ministerie tegen K. Appelmans, M. Walgrave, de CVOHA Windekind, de BVBA "International Traffic Team"; de beschikking tot samenvoeging van deze zaak met de zaak met rolnummer 2097.

(rolnummers: 2097 en 2133)

Ter kennisgeving

- les questions préjudicielles relatives à la loi générale sur les douanes et accises, coordonnée par l'arrêté royal du 18 juillet 1977, à l'article 32 de la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d'accise sur l'alcool et les boissons alcoolisées et à l'article 73*quinquies* du code sur la TVA, posées par le tribunal correctionnel d'Anvers par jugement du 5 février 2001 en cause du ministère des Finances et du ministère public contre K. Appelmans, M. Walgrave, la SCRIS Windekind, la SPRL « International Traffic Team »; l'ordonnance de jonction de cette affaire avec l'affaire portant le numéro du rôle 2097.

(n^{os} du rôle: 2097 et 2133)

Pour information

REKENHOF

Fiscale controle van werkelijke beroepskosten

Het Rekenhof heeft een verslag over de fiscale controle van werkelijke beroepskosten overgezonden.

Rondgedeeld

FAST COMMITTEE VAN TOEZICHT OP DE POLITIEDIENSTEN

Verzoek om begrotingstransfer

Bij brief van 5 maart 2001 vraagt de voorzitter van het Vast Comité van toezicht op de politiediensten toestemming om over te gaan tot een aanpassing van de begroting voor het jaar 2000.

Ingediend ter griffie en verzonden naar de commissie voor de Comptabiliteit

FAST COMMITTEE VAN TOEZICHT OP DE INLICHTINGENDIENSTEN

Uitvoering van de begroting 2000

Bij brief van 6 maart 2001 verzoekt de voorzitter van het Vast Comité van toezicht op de inlichtingendiensten om de belasting van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ten laste van gebruikers van gebouwen uitzonderlijk te kunnen imputeren op de post "Onvoorzienbare uitgaven".

Ingediend ter griffie en verzonden naar de commissie voor de Comptabiliteit

AANBEVELING

Informatie- en Adviescentrum inzake de schadelijke sektarische organisaties

COUR DES COMPTES

Contrôle fiscal des frais professionnels réels

La Cour des comptes a transmis un rapport sur le contrôle fiscal des frais professionnels réels.

Distribution

COMITE PERMANENT DE CONTRÔLE DES SERVICES DE POLICE

Demande de transfert budgétaire

Par lettre du 5 mars 2001, le président du Comité permanent de contrôle des services de police demande l'autorisation de procéder à un ajustement du budget pour l'année 2000.

Dépôt au greffe et renvoi à la commission de la Comptabilité

COMITE PERMANENT DE CONTRÔLE DES SERVICES DE RENSEIGNEMENTS

Exécution du budget 2000

Par lettre du 6 mars 2001, le président du Comité permanent de contrôle des services de renseignements demande de pouvoir imputer exceptionnellement la taxe imposée par la Région de Bruxelles-Capitale à charge des occupants d'immeubles bâtis sur le poste "Dépenses imprévisibles".

Dépôt au greffe et renvoi à la commission de la Comptabilité

RECOMMANDATION

Centre d'information et d'avis sur les organisations sectaires nuisibles

Bij brief van 2 maart 2001 zendt de voorzitter van het Informatie- en Adviescentrum inzake de schadelijke sektarische organisaties de aanbeveling van het Centrum over, goedgekeurd op 18 december 2000 met toepassing van artikel 6, § 1, 4° van de wet van 2 juni 1998 houdende oprichting van een Informatie- en Adviescentrum inzake de schadelijke sektarische organisaties en van een administratieve Coördinatiecel inzake de strijd tegen schadelijke sektarische organisaties.

Deze aanbeveling heeft op het oog de invoeging in het Strafwetboek van bepalingen die erop zijn gericht het misbruik van een toestand van zwakheid te bestraffen.

Verzonden naar de commissie voor de Justitie

VARIA

Gilde van de Voetganger

Bij brief van 8 maart 2001 heeft de Gilde van de Voetganger opmerkingen betreffende de zwakke weggebruikers overgezonden.

Verzonden naar de commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven

Par lettre du 2 mars 2001, le président du Centre d'information et d'avis sur les organisations sectaires nuisibles transmet la recommandation du Centre adoptée le 18 décembre 2000 en application de l'article 6, § 1er, 4° de la loi du 2 juin 1998 portant création d'un Centre d'information et d'avis sur les organisations sectaires nuisibles et d'une Cellule administrative de coordination de la lutte contre les organisations sectaires nuisibles.

Cette recommandation tend à introduire dans le Code pénal des dispositions visant à sanctionner l'abus de situation de faiblesse.

Renvoi à la commission de la Justice

DIVERS

"Gilde van de Voetganger"

Par lettre du 8 mars 2001, la "Gilde van de Voetganger" a transmis des observations concernant les usagers faibles.

Renvoi à la commission de l'Infrastructure, des Communications et des Entreprises publiques

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BEKNOPT VERSLAG

COMPTE RENDU ANALYTIQUE

PLENUMVERGADERING

SÉANCE PLÉNIÈRE

woensdag

mercredi

14-03-2001

14-03-2001

14:15 uur

14:15 heures

INHOUD

Berichten van verhindering	1
Regeling van de werkzaamheden	1
WETSONTWERPEN EN WETSVoorSTEL	2
Wetsontwerp houdende vijfde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 2000 (1077/1 tot 4)	2
<i>Beperkte algemene bespreking</i>	2
<i>Sprekers: Yves Leterme</i> , voorzitter van de CVP-fractie, Didier Reynders , minister van Financiën, Jean-Pol Poncelet , voorzitter van de PSC-fractie, Karel Pinxten , Guido Tastenhoye , Hugo Coveliers , voorzitter van de VLD-fractie, Pieter De Crem , Koen Bultinck	
<i>Bespreking van de artikelen</i>	10
Wetsvoorstel van de heren Fred Erdman, Hugo Coveliers, Thierry Giet en Vincent Decroly en de dames Fauzaya Talhaoui en Jacqueline Herzet inzake het federaal parket (897/1 tot 14)	10
<i>Algemene bespreking</i>	10
<i>Sprekers: Guy Hove</i> , rapporteur, Tony Van Parys , Hugo Coveliers , voorzitter van de VLD-fractie, Fred Erdman , Joëlle Milquet , Bart Laeremans , Jacqueline Herzet , Vincent Decroly , Karel Van Hoorebeke , Marc Verwilghen , minister van Justitie	
<i>Bespreking van de artikelen</i>	27
<i>Sprekers: Bart Laeremans</i>	
Wetsontwerp tot wijziging van verscheidene wetsbepalingen inzake de voogdij over minderjarigen (geamendeerd door de Senaat) (576/14 tot 21)	28
- Wetsontwerp tot wijziging van sommige bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot de voogdij over minderjarigen (geamendeerd door de Senaat) (789/1 tot 3)	28
<i>Bespreking van de artikelen</i>	28
<i>Sprekers: Fred Erdman</i>	
Wetsontwerp betreffende het pensioen van het personeel van de politiediensten en hun rechthebbenden (1112/1 tot 5)	29
<i>Algemene bespreking</i>	29
<i>Sprekers: Karel Van Hoorebeke</i> , Antoine Duquesne , minister van Binnenlandse Zaken, Denis D'hondt	
<i>Bespreking van de artikelen</i>	31

SOMMAIRE

Excusés	1
Ordre des travaux	1
PROJETS ET PROPOSITION DE LOI	2
Projet de loi contenant le cinquième ajustement du budget général des dépenses de l'année budgétaire 2000 (1077/1 à 4)	2
<i>Discussion générale limitée</i>	2
<i>Orateurs: Yves Leterme</i> , président du groupe CVP, Didier Reynders , ministre des Finances, Jean-Pol Poncelet , président du groupe PSC, Karel Pinxten , Guido Tastenhoye , Hugo Coveliers , président du groupe VLD, Pieter De Crem , Koen Bultinck	
<i>Discussion des articles</i>	10
Proposition de loi de MM. Fred Erdman, Hugo Coveliers, Thierry Giet et Vincent Decroly et Mmes Fauzaya Talhaoui et Jacqueline Herzet concernant le parquet fédéral (897/1 à 14)	10
<i>Discussion générale</i>	10
<i>Orateurs: Guy Hove</i> , rapporteur, Tony Van Parys , Hugo Coveliers , président du groupe VLD, Fred Erdman , Joëlle Milquet , Bart Laeremans , Jacqueline Herzet , Vincent Decroly , Karel Van Hoorebeke , Marc Verwilghen , ministre de la Justice	
<i>Discussion des articles</i>	27
<i>Orateurs: Bart Laeremans</i>	
Projet de loi modifiant diverses dispositions légales en matière de tutelle des mineurs (amendé par le Sénat) (576/14 à 21)	28
- Projet de loi modifiant certaines dispositions du Code judiciaire relatives à la tutelle des mineurs (amendé par le Sénat) (789/1 à 3)	28
<i>Discussion des articles</i>	28
<i>Orateurs: Fred Erdman</i>	
Projet de loi relatif à la pension du personnel des services de police et de leurs ayants droit (1112/1 à 5)	29
<i>Discussion générale</i>	29
<i>Orateurs: Karel Van Hoorebeke</i> , Antoine Duquesne , ministre de l'Intérieur, Denis D'hondt	
<i>Discussion des articles</i>	31

PLENUMVERGADERING

van

WOENSDAG 14 MAART 2001

14:15 uur

SEANCE PLENIERE

du

MERCREDI 14 MARS 2001

14:15 heures

De vergadering wordt geopend om 14.17 uur door de heer Herman De Croo, voorzitter.

Tegenwoordig bij de opening van de vergadering is de minister van de federale regering: Didier Reynders

Een reeks mededelingen en besluiten moeten ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in bijlage bij het integraal verslag van deze vergadering opgenomen worden.

Berichten van verhindering

Bart Somers, Georges Lenssen
Gezondheidsredenen: Joke Schauvliege
Buitenslands: Annemie Van de Casteele
Met zending buitenslands: Yvon Harmegnies

Federale regering:
Guy Verhofstadt, eerste minister: met zending buitenslands

01 Regeling van de werkzaamheden

De **voorzitter**: Overeenkomstig het advies van de Conferentie van voorzitters van deze morgen, stel ik u voor op de agenda van deze plenaire vergadering het wetsontwerp betreffende het pensioen van het personeel van de politiediensten en hun rechthebbenden (nrs. 1112/1 tot 3) in te schrijven.

Ik stel u eveneens voor op de agenda van de plenaire vergadering van morgen namiddag in te schrijven:

- het ontwerp van bijzondere wet tot invoeging van een artikel 60bis in de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof (overgezonden door de Senaat) (nr. 1090/1);
- het wetsontwerp tot wijziging van artikel 4 van de wet van 6 januari 1989 betreffende de wedden en

La séance est ouverte à 14.17 heures par M. Herman De Croo, président.

Ministre du gouvernement fédéral présent lors de l'ouverture de la séance: Didier Reynders.

Une série de communications et de décisions doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe du compte rendu intégral de cette séance.

Excusés

Bart Somers, Georges Lenssen
Raisons de santé: Joke Schauvliege
A l'étranger: Annemie Van de Casteele
En mission à l'étranger: Yvon Harmegnies

Gouvernement fédéral:
Guy Verhofstadt, premier ministre: en mission à l'étranger

01 Ordre des travaux

Le **président**: Conformément à l'avis de la Conférence des présidents de ce matin, je vous propose d'inscrire à l'ordre du jour de la présente séance plénière le projet de loi relatif à la pension du personnel des services de police et de leurs ayants droit (nos 1112/1 à 3).

Je vous propose également d'inscrire à l'ordre du jour de la séance plénière de demain après-midi:

- le projet de loi spéciale insérant un article 60bis dans la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage (transmis par le Sénat) (n° 1090/1);
- le projet de loi modifiant l'article 4 de la loi du 6 janvier 1989 relative aux traitements et pensions

pensioenen van de rechters, de referendarissen en de griffiers van het Arbitragehof (overgezonden door de Senaat) (nr. 1089/1).

De heer Danny Pieters zal mondeling verslag uitbrengen voor de laatste twee wetsontwerpen.

Geen bezwaar? (Nee)
Aldus zal geschieden.

des juges, des référendaires et des greffiers de la Cour d'arbitrage (transmis par le Sénat) (n° 1089/1).

M. Danny Pieters fera rapport oral pour les deux derniers projets.

Pas d'observation? (Non)
Il en sera ainsi.

Wetsontwerpen en wetsvoorstel

02 Wetsontwerp houdende vijfde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 2000 (1077/1 tot 4)

Overeenkomstig artikel 83 van het Reglement wordt een beperkte algemene bespreking gehouden.

De heer Didier Reynders, minister van Financiën, vervangt de heer Johan Vande Lanotte, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie.

Beperkte algemene bespreking

De beperkte algemene bespreking is geopend.

De heer Aimé Desimpel, rapporteur, verwijst naar het schriftelijk verslag.

02.01 Yves Leterme (CVP): Waarom is minister Vande Lanotte hier niet aanwezig? Hij is, als minister voor Maatschappelijke Integratie, toch bevoegd voor deze materie.

De **voorzitter**: Misschien kan de minister van Financiën ons inlichten over de reden van zijn afwezigheid.

02.02 Minister Didier Reynders (*Frans*): Ik zou het niet weten. Ik loop van de ene vergadering naar de andere. Maar ik kan navraag doen.

02.03 Yves Leterme (CVP): De migratie- en asielpolitiek zijn ontspoord. Twee beslissingen werden genomen onder impuls van minister Vande Lanotte. De financiële steun zou vervangen worden door materiële steun. Deze beslissing wierp vruchten af. Het aantal asielaanvragen is afgenomen.

De tweede beslissing was een paniecreactie. De keuze om die gebouwen te verwerven voor de asielopvang was een slechte keuze. Er werd geen rekening gehouden met het sociale draagvlak van die domeinen. De Kamer kan deze beslissing nog

Projets et proposition de loi

02 Projet de loi contenant le cinquième ajustement du budget général des dépenses de l'année budgétaire 2000 (1077/1 à 4)

Conformément à l'article 83 du Règlement, le projet de loi fait l'objet d'une discussion générale limitée.

M. Didier Reynders, ministre des Finances, remplace M. Johan Vande Lanotte, vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale.

Discussion générale limitée

La discussion générale limitée est ouverte.

M. Aimé Desimpel, rapporteur, se réfère au rapport écrit.

02.01 Yves Leterme (CVP): Pourquoi M. Vande Lanotte n'est-il pas présent? En sa qualité de ministre de l'Intégration sociale, il est pourtant compétent pour cette matière.

Le **président**: Peut-être le ministre des Finances peut-il nous informer des raisons de cette absence?

02.02 Didier Reynders, ministre (*en français*): Je ne sais pas. Je vais de réunion en réunion. Mais je peux m'en enquérir.

02.03 Yves Leterme (CVP): Les politiques d'immigration et d'asile ont échoué. Deux décisions ont été prises sous l'impulsion de M. Vande Lanotte. L'aide financière a été remplacée par une aide matérielle. Cette décision a porté ses fruits. Le nombre de demandes d'asile a diminué.

La deuxième décision était une réaction de panique. Le choix d'acquérir ces bâtiments était un mauvais choix. On n'a pas tenu compte du rôle social de ces domaines. La Chambre peut encore rectifier cette décision. Nous déplorons l'absence du ministre de l'Intégration sociale.

rechtzetten. We betreuren de afwezigheid van de Minister van Maatschappelijke Integratie.

02.04 Minister **Didier Reynders** (*Nederlands*): Ik ben hier enkel aanwezig als minister van Financiën, niet als vertegenwoordiger van minister Vande Lanotte.

Als de oppositie voortdurend de aanwezigheid van alle betrokken ministers eist, maakt zij de werking van de Kamer onmogelijk. Het gaat hier om een wetsontwerp dat door twee ministers, waaronder mezelf, werd ingediend.

(*Frans*) Mijn collega Vande Lanotte neemt deel aan een vergadering in Leuven om de analytische boekhouding in de besturen uit te werken.

Het wetsontwerp werd door twee ministers ingediend. Ik ben een van de ondertekenaars ervan en ik ben hier aanwezig. Dat zou moeten volstaan.

02.05 **Jean-Pol Poncelet** (PSC): Mag ik de heer Reynders ten minste vragen wat zijn standpunt dienaangaande is?

02.06 Minister **Didier Reynders** (*Frans*) : Ik ben het volkomen eens met de heer Vande Lanotte!

02.07 **Jean-Pol Poncelet** (PSC): Het Parlement komt hierdoor in een lastig parket. Ik geef toe dat voor Hotton een bijzondere procedure werd opgestart. De heer Daems heeft mij enkele elementen van antwoord verstrekt. Ik ging er evenwel van uit dat men in een tijdspanne van één maand een volledige lijst van de door de Regie der Gebouwen aangekochte gebouwen zou kunnen opstellen.

Niettemin heeft u mijn vragen toch enigszins beantwoord. Een projectontwikkelaar heeft in tijd van zes weken op wonderbaarlijke wijze een meerwaarde van 60 miljoen verwezenlijkt op een goed dat hij voor 80 miljoen heeft gekocht.

Op mijn vraag met betrekking tot de onteigening heeft u evenwel geen antwoord gegeven. Volgens een schatting van het aankoopcomité zou die procedure goedkoper uitgekomen zijn. Volgens uw collega is een onteigening niet opportuun. Hij beweerde zelfs dat onteigenen meer zou kosten dan een onderhandse koop.

Waarom hebben we dan een wetgeving die in een schattingsprocedure voorziet ?

02.04 **Didier Reynders**, ministre (*en néerlandais*): Je suis uniquement présent en ma qualité de ministre des Finances et non en tant que représentant du ministre Vande Lanotte.

En exigeant constamment la présence des ministres, l'opposition empêche le bon fonctionnement de la Chambre. Il s'agit en l'occurrence d'un projet de loi déposé par deux ministres, dont moi-même.

(*En français*) Mon collègue Vande Lanotte est en réunion à Louvain pour mettre au point la comptabilité analytique au sein des administrations.

Le projet de loi est déposé par deux ministres. J'en suis signataire et je suis présent. Cela pourrait suffire.

02.05 **Jean-Pol Poncelet** (PSC): Puis-je au moins demander à M. Reynders son point de vue ?

02.06 **Didier Reynders**, ministre (*en français*): Je partage entièrement le point de vue de M. Vande Lanotte !

02.07 **Jean-Pol Poncelet** (PSC): Le Parlement est placé dans une situation difficile.

Je reconnais qu'une procédure particulière a été initiée pour Hotton. M. Daems m'a donné des éléments de réponse. Cependant, j'imaginais qu'en un mois, on aurait pu établir une liste complète des immeubles acquis par la Régie des Bâtiments.

Cependant, vous avez bien apporté quelques réponses à mes questions. Il en découle qu'un promoteur, par miracle, a pu, en six semaines, réaliser une plus-value de 60 millions sur un bien qu'il a acheté 80 millions.

Mais vous n'avez pas répondu à la question de l'expropriation. Vous aviez une estimation du comité d'acquisition qui montrait que cette procédure aurait été moins chère.

Votre collègue considère, pour sa part, que l'expropriation est inopportune et il a même prétendu qu'elle serait plus chère qu'un achat à l'amiable !

Pourquoi avons-nous, alors, une législation qui prévoit le recours à une procédure d'évaluation ?

Daarenboven verwijt uw collega mij dat ik publiekelijk vragen stel. Dit werpt een fundamentele vraag op over de rol van de parlementsleden op het stuk van de controle van de regering.

Om kort te gaan : waarom werd geen gebruik gemaakt van de onteigeningsprocedure ? En waarom is het niet mogelijk ons de lijst van door de Regie aangekochte gebouwen mee te delen ?

02.08 Karel Pinxten (CVP): Dit zou een technisch debat moeten zijn over de toekenning van 2,4 miljard frank die niet in de begroting waren opgenomen. Toch zijn er nog andere aspecten aan de orde wat deze uitgave betreft. In de nota aan de Ministerraad werd geen melding gemaakt van het bedrag van de aankoop. Nochtans was deze informatie al bekend. Er was blijkbaar ook geen advies ingewonnen bij Financiën. De prijzen in de schattingsverslagen van de Aankoopcomités van Financiën liggen 275 miljoen frank lager dan het door de regering betaalde bedrag. Bovendien is het domein in Eeklo zonevreemd, wat een relatief lage prijs verantwoordt. De regering betaalde meer dan het door haar administratie hoogst geschatte bedrag.

Voor de zeven asielcentra werd er in vier gevallen te veel betaald. Er is geen logica in dit beleid. De minister van Begroting heeft altijd benadrukt dat de aankopen hoogdringend waren, en dat dáárom onteigening niet aangewezen was. Wanneer wij echter de procedures vergelijken in het licht van de wet van 1962 kan een onteigening via de vrederechter bijzonder snel verlopen, zelfs binnen 23 dagen, en blijven de reële vergoedingen voor de eigenaar ook veel dichterbij de geschatte bedragen. Door te kiezen voor onderhandeling in der minne in plaats van voor onteigening zijn de prijzen hoogstwaarschijnlijk hoger uitgevallen.

Bij onteigeningsprocedures had men wellicht gunstiger prijzen kunnen bekomen. De minister van Begroting was echter van mening dat de aankooprijzen hoger zou uitvallen. Dit is echter niet zo. Dat verklaart ook waarom de beroepsprocedure slechts zelden gevolgd wordt door de doorsnee burger.

In april hebben we het wetsvoorstel van de heer Verherstraeten goedgekeurd. De intrest bij onteigening werd daarmee teruggebracht van zeven

De plus, votre collègue va jusqu'à reprocher de poser des questions en public. Cela soulève une question de fond sur le rôle du parlementaire dans le contrôle de la politique du gouvernement.

Bref, pourquoi ne pas avoir utilisé la procédure d'expropriation ? Et pourquoi ne pouvons-nous pas disposer de la liste des immeubles acquis par la Régie ?

02.08 Karel Pinxten (CVP): Ceci devrait être un débat technique relatif à l'octroi de 2,4 milliards de francs qui ne sont pas inscrits au budget. Cette dépense touche pourtant à d'autres aspects encore. Dans la note adressée au Conseil des ministres, le montant de l'achat n'était pas mentionné, alors que cette information était déjà connue. Apparemment, l'avis du département des Finances n'avait pas davantage été demandé. Les prix cités dans les rapports d'évaluation des comités d'acquisition du département des Finances sont inférieurs de 275 millions de francs au montant payé par le gouvernement. Par ailleurs, la non-conformité du domaine d'Eeklo au plan de secteur explique sans doute le prix peu élevé. Le gouvernement a payé plus que la valeur maximale estimée par son administration.

Si l'on considère les sept centres d'asile concernés, le montant versé à l'achat était trop élevé dans quatre cas et pas dans les trois autres. La logique de la politique mise en œuvre par le gouvernement dans ce dossier m'échappe. Le ministre du Budget a toujours mis l'accent sur le fait que, compte tenu du caractère urgent de ces acquisitions, le recours à des procédures d'expropriation n'était pas opportun. Toutefois, si nous considérons la procédure à la lueur de la loi de 1962, une expropriation peut être obtenue très rapidement – dans un délai de 23 jours même – devant le juge de paix. Dans le cadre d'une telle procédure, les indemnités versées aux propriétaires sont beaucoup plus proches des estimations. En optant pour des négociations à l'amiable en raison de l'urgence plutôt que pour des expropriations, le gouvernement a certainement payé un prix plus élevé.

Des prix plus favorables auraient pu être obtenus par la procédure d'expropriation. Le ministre pensait que le prix d'achat serait plus élevé. Ce n'est toutefois pas le cas. Cela explique aussi pourquoi la procédure de recours n'est que rarement suivie par le citoyen moyen.

Nous avons adopté la proposition de loi de M. Verherstraeten en avril. Elle a ramené les intérêts de 7 à 3% en cas d'expropriation. Cela signifie que

naar drie percent. Dat betekent dat de eigenaars van de asielcentra wellicht nog geld hadden moeten terugbetalen. Via een onteigeningsprocedure bij hoogdringendheid had de overheid dus 275 miljoen uitgespaard, eventueel zelfs meer.

Omtrent het dossier Hotton was de oorspronkelijk geschatte prijs 96 miljoen, het aankoopcomité heeft een bod gedaan van 110 miljoen en de regering heeft uiteindelijk het gebouw aangekocht voor 140 miljoen. Normaal zou voor dit bedrag de wederbeleggingsvergoeding van 16 procent alleen verplicht zijn na een gerechtelijke uitspraak bij onteigening; bij een regeling in der minne kan er onderhandeld worden en is er geen verplichting. De minister van Telecommunicatie besloot reeds eerder dat een onderzoek naar het tot stand komen van de prijs van 140 miljoen inderdaad op zijn plaats was. Ik wacht op het resultaat van dit onderzoek. Het dossier vertoont immers een merkwaardige evolutie.

Voor de asielcentra is 275 miljoen frank meer betaald dan geadviseerd door de aankoopcomités. Door de richtlijn van goed bestuur wordt de overheid verzocht zich te houden aan de geschatte bedragen. De regering heeft dat echter niet gedaan. De onteigeningsprocedure bij hoogdringendheid zou niet tot vertraging geleid hebben. Bij een onteigening betaalt men niet meer dan bij onderhandeling, integendeel. Is er in het dossier-Hotton geen sprake van onbehoorlijk bestuur? Het Parlement zou gebruik moeten maken van zijn injunctierecht om een onderzoek in te stellen. *(Applaus)*

02.09 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): De cijfers inzake asielaanvragen waren in de vorige jaren catastrofaal. De regering heeft dan beslist om via het OCMW nog enkel materiële steun te geven en de asielzoekers onder te brengen in centra. Dat was een goed voorstel, zij het dat men had moeten zorgen voor gesloten centra. Nu zit men opgescheept met een verhoogde criminaliteit. De bevolking wordt niet geraadpleegd. Ook de aankoop van de twee vakantiecentra in Westende en Houthalen gebeurde zonder consultatie. De reactie van de publieke opinie is dan ook zeer streng. Nu wordt aan onze minderbegoede burgers een betaalbare vakantie ontnomen ten voordele van asielmisbruikers.

Men kan dan ook twijfel hebben omtrent de beslissing om die twee vakantiecentra aan te kopen. Het cynisme is in deze frappant. Minister

les propriétaires des centres d'accueil pour réfugiés auraient sans doute encore dû rembourser de l'argent. Une procédure d'expropriation en urgence aurait donc permis au gouvernement d'économiser 275 millions, voire plus.

Concernant le dossier Hotton, le prix avait été estimé initialement à 96 millions. Le comité d'acquisition a fait une offre de 110 millions et le gouvernement a finalement acheté le bâtiment pour 140 millions. Normalement, pour ce montant, l'indemnité de réinvestissement de 16 % ne devrait être obligatoire qu'en cas d'expropriation après un jugement rendu par un tribunal. En cas de règlement à l'amiable, cela peut donner lieu à négociations et aucune obligation n'est prévue. Le ministre des Télécommunications a déjà décidé précédemment qu'il convenait en effet de réaliser une enquête sur la manière dont le prix a finalement été fixé à 140 millions. J'attends le résultat de cette enquête. Le dossier concerné est effectivement caractérisé par une évolution curieuse.

Nous avons payé pour les centres pour demandeurs d'asile 275 millions de plus que ce qui avait été conseillé par le Comité d'achats. La directive relative à la bonne administration, préconise que les pouvoirs publics s'en tiennent aux montants prévus, ce que le gouvernement n'a pas fait. La procédure d'expropriation d'urgence n'aurait pas entraîné de retard. On ne paie pas plus en cas d'expropriation, qu'à la suite de négociations. Au contraire. Ne faut-il pas parler, dans le cas du dossier d'Hotton de mauvaise administration dans? Le Parlement devrait faire usage de son droit d'injonction pour faire procéder à une enquête. *(Applaudissements)*

02.09 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Le nombre de demandes d'asile a été catastrophiquement élevé ces dernières années. Le gouvernement a donc décidé de ne plus accorder qu'une aide matérielle par l'entremise des CPAS et d'héberger les demandeurs d'asile dans des centres. C'était une bonne proposition, si ce n'est qu'il aurait fallu prévoir des centres fermés. On assiste à une augmentation de la criminalité. La population n'est pas consultée. De même, il a été procédé à l'achat des deux centres de vacances de Westende et d'Houthalen sans aucune consultation. Aussi l'opinion publique réagit-elle très sévèrement. On prive nos compatriotes moins favorisés de vacances accessibles au profit de profiteurs du système d'asile.

Il est dès lors permis de s'interroger sur la décision d'acheter ces deux centres de vacances. Le cynisme dont il a été fait preuve ici est frappant. Le

Vande Lanotte betaalde enorme sommen voor de twee vakantiecentra in Westende en Houthalen. Ik heb dan ook aan het Rekenhof gevraagd om een onderzoek in te stellen naar de aanwending van onze overheidsgelden.

Ik schreef ook een tweede brief aan de directeur-generaal belast met de aankoop van de asielcentra, met de vraag om de dossiers nog eens onder de loep te nemen.

Het Vlaams Blok is tegenstander van open centra en pleit voor gesloten centra op grote afstand van woonkernen. Er moet nu werk gemaakt worden van een snelle repatriëring. Het geld voor de open asielcentra zou moeten gaan naar de bouw van gesloten centra en naar de aanpak van de misbruikers van het asielrecht. Ik voel me hierbij gesteund door de uitspraken van de heer Coveliers in een interview in de *Gazet van Antwerpen* dat drie maanden geleden verscheen en waar hij pleit voor gesloten centra.

Wat de heer Coveliers zegt, zegt het Vlaams Blok al lang. Ik reken dan ook op zijn steun voor ons amendement. (*Applaus van het Vlaams Blok*)

02.10 Hugo Coveliers (VLD): Collega Leterme vergist zich wanneer hij zegt dat de aankoop van asielcentra nefast was. Het probleem is gegroeid nadat mevrouw Smet haar zogenaamde spreidingsplan heeft gelanceerd. Deze regering heeft een eerste aanzet gegeven tot een oplossing door geen financiële steun meer te geven. Dat betekent echter dat men voorziet in een opvang. Daarnaast moet men pogen om het aantal onechte vluchtelingen terug te dringen. Bovendien worden uitgediende vluchtelingen gerepatriëerd. In die zin heb ik ook gepleit voor een gesloten centrum vanaf het ogenblik waarop men de procedure binnen één maand kan afronden. In de jongste twee maanden heeft men nog enkel materiële steun toegekend en gezorgd voor opvangcentra. Het moet ook mogelijk zijn te zorgen voor enige discipline in deze centra.

Ik hoorde de cijferdans naar voor gebracht door de heer Pinxten. De bevolking heeft de indruk dat het patrimonium hun toebehoort. Hopelijk is deze onteigening tijdelijk.

02.11 Pieter De Crem (CVP): Indien een CVP-minister deze beslissing had genomen, was de commotie zeker nog groter geweest. Er zijn hier echter al heel wat dingen fout gelopen, zoals de communicatie over de omvorming van vakantiecentra tot asielcentra. Het blijft een

ministre Vande Lanotte a payé des sommes importantes pour les centres de vacances de Westende et d'Houthalen. J'ai par conséquent demandé à la Cour des Comptes de mener une enquête sur l'utilisation de ces fonds publics.

J'ai aussi écrit une seconde lettre au directeur général chargé de l'achat des centres d'asile en lui demandant de réexaminer les dossiers. Le Vlaams Blok est opposé aux centres ouverts et favorable aux centres fermés situés à grande distance des zones d'habitat. Il faut davantage s'atteler à un rapatriement rapide. Les crédits destinés aux centres d'asile ouverts devraient être consacrés à la construction de centres fermés et à la mise en œuvre de mesures répressives à l'encontre de ceux qui abusent de notre droit d'asile. A ce propos, je me sens conforté par les propos que M. Coveliers a tenus à l'occasion d'une interview au quotidien *Gazet van Antwerpen* qui a été publiée il y a trois mois et où il plaide en faveur des centres fermés.

Les propos de M. Coveliers correspondent à ce que le Vlaams Blok dit depuis longtemps. J'espère dès lors qu'il soutiendra notre amendement. (*Applaudissements sur les bancs du Vlaams Blok*)

02.10 Hugo Coveliers (VLD): M. Leterme se trompe quand il affirme que l'acquisition des centres d'accueil a été une mauvaise chose. Le problème s'est posé après que Mme Smet a lancé son plan de répartition. Ce gouvernement a tenté de résoudre en partie le problème en supprimant l'aide financière. Cela suppose cependant d'organiser un hébergement. Il faut en outre tenter de réduire le nombre de faux demandeurs d'asile. Par ailleurs, les réfugiés dont la demande a été refusée sont rapatriés. C'est à ce propos que j'ai à mon tour plaidé pour un centre fermé, dès lors que nous étions en mesure de clôturer la procédure en un mois. Ces deux derniers mois, seule une aide matérielle et l'hébergement ont été fournis. Il doit aussi être possible de veiller au respect d'une certaine discipline dans ces centres.

M. Pinxten nous a abreuvé de chiffres. La population a l'impression que le patrimoine lui appartient. Il faut espérer que cette expropriation ne sera que temporaire.

02.11 Pieter De Crem (CVP): Si cette décision avait été prise par un ministre CVP, elle aurait assurément suscité bien plus d'émotion. Il est vrai que de nombreuses erreurs ont été commises, à commencer par la diffusion de l'information sur la transformation de centres de vacances en centres

verkeerd signaal om asielzoekers in vakantieverblijven onder te brengen. Minister Vande Lanotte heeft het dossier dat over Oostende, zijn achtertuin, handelde bewust niet willen behandelen.

De regering zou eigenlijk maatregelen moeten nemen, want nu wordt meer betaald dan de schattingswaarde. Dat is een echte schande. Het aantal asielzoekers is weliswaar gedaald, maar we hebben nog altijd het hoogste aantal asielaanvragen van het Schengengebied. De leden van de Regularisatiecommissie zeggen dat ze het werk niet aankunnen. Intussen wachten we al twee jaar op een nieuwe asielprocedure. De CVP zal het dossier verder volgen en de ganse verkoopprocedure uitvlooien. *(Applaus bij de CVP)*

02.12 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Ik richt me tot de collega's van de CVP, die ik tot bescheidenheid wil aanmanen. Het ACW was tenslotte bereid om deze twee vakantieverblijven, Zon en Zee en Hengelhof, te verkopen. De CVP is nu weer gespleten in haar houding tegenover haar zuilen.

02.13 Karel Pinxten (CVP): Ik verzet me tegen uw insinuaties. Ik heb een globaal zicht overzicht gegeven en er geen vakantieverblijf uitgepikt om niet te moeten ingaan op de vakantieverblijven van het ACW.

02.14 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): De zuilendiscussie blijkt in de CVP toch nog erg actueel. Ik stel intussen vast dat een sociale vakantie voor velen niet meer mogelijk is. De heer Rombouts zegt daarover dat de nieuwe bestemming van de vakantiecentra past in de sociale opdracht van zijn beweging. De houding van de CVP is dan ook hypocriet. Het sociaal toerisme wordt echter voor onze mensen onmogelijk gemaakt. *(Applaus van het Vlaams Blok)*

02.15 Minister Didier Reynders (Nederlands): Het wetsontwerp betreft een aanpassing van de begroting. We moeten in nieuwe plaatsen voor asielzoekers voorzien. Dit is geen onderwerp van discussie, wel de financiële uitgaven die hiermee gepaard gaan.

(Frans) Dat is een debat over de opportuniteit. Het Parlement moet hierover de nodige informatie

d'accueil pour demandeurs d'asile. L'hébergement de demandeurs d'asile dans des centres de vacances peut être mal perçu par l'opinion publique. Le ministre Vande Lanotte a d'ailleurs préféré ne pas se charger du dossier relatif au centre de vacances d'Ostende.

Le gouvernement devrait prendre des mesures car on paie actuellement un prix supérieur à l'estimation. C'est scandaleux. Il est exact que le nombre de demandeurs d'asile a diminué mais nous avons toujours le plus grand nombre de demandes d'asile de toute la zone Schengen. Les membres de la commission de régularisation se plaignent de ne plus être en mesure de faire face à leur travail. La nouvelle procédure d'asile se fait attendre depuis deux ans. Le CVP continuera de suivre le dossier et épluchera toute la procédure d'achat. *(Applaudissements sur les bancs du CVP)*

02.12 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): J'invite les collègues du CVP à faire preuve de modestie. L'ACW était finalement disposé à vendre les deux centres de vacances, Zon en Zee et Hengelhof. Le CVP a une nouvelle fois des problèmes avec ses « piliers ».

02.13 Karel Pinxten (CVP): Je réfute vos insinuations. J'ai présenté une vue d'ensemble et n'ai pas cherché à esquiver la question des centres de vacances de l'ACW.

02.14 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): La discussion relative au cloisonnement semble toujours être d'actualité au sein du CVP. Dans l'intervalle, je constate que bon nombre de nos concitoyens se voient privés de la formule des vacances sociales. A ce propos, M. Rombouts affirme que la nouvelle affectation des centres de vacances est conforme à la vocation sociale du mouvement qu'il représente. L'attitude du CVP est dès lors hypocrite. Bon nombre de nos concitoyens se voient privés des possibilités que leur offrait le tourisme social. Voilà la réalité. *(Applaudissements sur les bancs du Vlaams Blok)*

02.15 Didier Reynders, ministre (en néerlandais): Le projet de loi concerne une adaptation du budget. Nous devons prévoir de nouveaux sites d'hébergement des demandeurs d'asile. Ce n'est pas l'objet de la discussion. Ce qui nous intéresse, ce sont les dépenses financières y afférentes.

(En français) Il s'agit d'un débat d'opportunité. Les éléments doivent en être communiqués au

krijgen. Die informatie omvat ook de lijst van de goederen.

De logheid van de procedure en de eruit voortvloeiende kosten vallen onder dat begrip opportuniteit. Kopen leek de regering voordeliger dan onteigenen. Op de schatting van het aankoopcomité zit een foutenmarge van 20%. Er moet ook rekening gehouden worden met het feit dat er dringend gebouwen moesten worden gevonden over het hele grondgebied.

Het Parlement kan die opportuniteit afwegen. Je kan de beslissing van de regering moeilijk enkel op de schatting van het aankoopcomité beoordelen.

Het Rekenhof zal zijn rapport volgens de normale procedure indienen. Ik zie het nut niet van een bijzondere procedure.

(Nederlands): Het amendement werd aangekondigd naar aanleiding van het nieuwe parlementair jaar. De werkingskosten van de nieuwe asielcentra zullen worden opgenomen in de begrotingsvoorstellen van dit jaar. De aankoop van nieuwe centra is goedkoper dan het verderzetten van het vorig beleid.

(Frans) In dit dossier is men aanvankelijk afgedwaald naar de discussie over het asielbeleid in het algemeen. Ik wil hierover dan ook enkele concrete antwoorden geven.

(Nederlands) Het beleid is volgens de heer De Crem niet goed. Intussen stellen we wel vast dat het aantal asielaanvragen sterk verminderd is.

(Frans) In oktober 2000 waren er 5.000 asielaanvragen, in februari 2001 1.700.

Je kan een nieuwe beleidslijn van dag tot dag beoordelen. Je kan die beoordeling echter beter stoelen op de cijfers, en dus rekening houden met de vermindering van het aantal asielaanvragen tengevolge van de beslissing om voortaan enkel nog materiële hulp toe te kennen.

De kosten voor de aankoop van de centra, wat in één keer en in alle urgentie moest gebeuren, moeten verrekend worden met de vermindering van de kosten die voortvloeit uit de daling van het aantal asielaanvragen.

02.16 Yves Leterme (CVP): De vervanging van financiële steun door materiële steun houdt ook de bewoners in de buurt van asielcentra bezig. Hoe nodig is de aankoop van nieuwe centra? Morgen

Parlement. La liste des biens fait partie de ces éléments.

Quant à la lenteur de la procédure et aux coûts qui peuvent en découler, cela relève de la notion d'opportunité. Le coût de l'achat a semblé au gouvernement plus intéressant que ce que donnerait une expropriation. L'évaluation du comité d'acquisition peut être entachée de 20 % d'erreur. Il importe aussi de tenir compte de la nécessité de trouver des sites sur tout le territoire et dans l'urgence.

Le Parlement peut apprécier cette opportunité. Il est difficile de juger la décision du gouvernement sur base de la seule estimation du comité d'acquisition.

La Cour des Comptes rendra son rapport normalement. Je ne vois pas l'utilité d'une procédure particulière.

(En néerlandais) L'amendement a été annoncé au moment de la nouvelle session parlementaire. Les frais de fonctionnement des nouveaux centres d'asile figureront dans les propositions de budget de cette année. L'achat de nouveaux centres revient moins cher que la poursuite de l'ancienne politique.

(En français) Au départ du dossier, on a quelque peu dérivé en évoquant la politique générale en matière d'asile. A ce sujet, je souhaite donner ici quelques éléments précis d'information.

(En néerlandais) Selon M. De Crem, cette politique n'est pas bonne. Nous observons néanmoins une forte diminution du nombre de demandes d'asile.

(En français) De 5.000 demandes d'asile en octobre 2000, on est passé à 1.700 demandes en février 2001.

On peut juger d'une nouvelle politique au jour le jour. Il est mieux cependant de juger sur des chiffres et donc de tenir compte de la diminution du nombre de demandes d'asile liée au choix d'octroyer une aide en nature.

Le coût d'achat des centres, en une fois, dans l'urgence, doit aussi être jugé aussi par rapport à la baisse du coût résultant de la baisse du nombre de demandes d'asile.

02.16 Yves Leterme (CVP): Le remplacement de l'aide financière par une aide matérielle préoccupe également les riverains des centres pour demandeurs d'asile. Dans quelle mesure est-il

heeft de Kamer de laatste kans om deze noodlottige beslissing om te buigen. Binnen welke termijn zullen de plaatsen die door de regering worden gecreëerd, nodig zijn?

02.17 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): De minister noemt mijn amendement onaanvaardbaar. Ik pleit enkel voor de bouw van gesloten centra. Nu zegt de minister zelf dat hij gesloten centra zal oprichten. Dat is dan wel een positief geluid.

02.18 Minister Didier Reynders (Nederlands): Het gaat hier enkel om een beslissing voor de begroting 2000 en niet voor andere jaren. Misschien is ons beleid te efficiënt omdat we erin slagen het aantal asielzoekers te doen dalen.

(Frans) Als het nieuwe asielbeleid van de regering ertoe leidt dat enkel mensen die reëel vervolgd worden, nog asiel aanvragen, en als het aantal plaatsen daardoor moet worden aangepast, zal de regering haar standpunt herzien. Wij zullen hier tijdens de komende begrotingsdebatten op terugkomen. Als dat beleid efficiënter zou blijken dan wij denken, zullen wij een inkrimping van het budget in overweging nemen.

02.19 Jean-Pol Poncelet (PSC): Ik dank de minister.
Ik heb de opvang van vluchtelingen nooit ter discussie gesteld. Ik heb het enkel gehad over de procedure en de onteigening. U wilde snel te werk gaan, maar u heeft geen gebruik gemaakt van de voor de gemeenschap voordelige middelen die de wet u ter beschikking stelt. Vandaag, 14 maart 2001, weten we nog altijd niet hoeveel de noodzakelijke werkzaamheden zullen kosten, noch wanneer ermee van start gegaan wordt.
Het doel heiligt niet altijd de middelen.

02.20 Karel Pinxten (CVP): Ik dank de minister van Financiën voor zijn correcte informatie. Het probleem met de schattingen van het Aankoopcomité blijft echter bestaan. In de verslagen is er geen sprake van een marge. De openbare besturen mogen de schattingsprijzen niet overschrijden. De wederbeleggingsvergoeding geldt enkel voor onteigening en is dus niet van toepassing. Er is geen enkele verantwoording voor de betaling van de meerprijzen voor de asielcentra. Ik herhaal daarom mijn vraag om een beroep te doen op het injunctierecht, zodat het Rekenhof kan onderzoeken of er gelden van de belastingbetaler nodeloos worden aangewend en of er sprake is van onbehoorlijk bestuur, iets waar ik van overtuigd ben.

urgent d'acheter de nouveaux centres. Demain, une dernière occasion sera offerte à la Chambre de revenir sur cette décision regrettable. Dans quel délai faudra-t-il disposer des places créées par le gouvernement?

02.17 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Pour le ministre, mon amendement est inacceptable. Je ne fais que plaider pour la construction de centres fermés. Le ministre annonce à présent qu'il va faire construire des centres fermés. C'est une décision positive.

02.18 Didier Reynders, ministre (en néerlandais): Il s'agit en l'espèce d'une décision qui ne concerne que le budget 2000 et non les autres exercices. Notre politique est peut-être trop efficace puisque nous parvenons à faire baisser le nombre de demandeurs d'asile.

(En français): Si la nouvelle politique d'asile du gouvernement permet de restreindre les demandes d'asile aux cas de réelle persécution et si, en conséquence, le nombre de places doit être adapté, le gouvernement reverra sa position. Nous y reviendrons dans les débats budgétaires à venir. Nous envisagerons de réduire les budgets si cette politique s'avérerait plus efficace que nous ne le pensions.

02.19 Jean-Pol Poncelet (PSC): Je remercie le ministre. Je n'ai jamais remis en cause l'accueil des réfugiés. J'ai parlé de la procédure et de l'expropriation. Vous vouliez aller vite, mais vous n'avez pas utilisé des moyens avantageux pour la collectivité que la loi met à votre disposition. Le 1er mars 2001, on ne connaît toujours pas le coût des travaux à envisager ni quand ceux-ci pourront commencer.

La fin ne justifie pas les moyens.

02.20 Karel Pinxten (CVP): Je remercie le ministre des Finances de nous avoir fourni des informations correctes. Le problème relatif aux estimations du comité d'acquisition reste cependant entier. Il n'est pas question de marge dans les rapports. Les administrations publiques ne peuvent pas dépasser les prix estimés. L'indemnité de réinvestissement ne vaut que pour les expropriations et n'est donc pas d'application ici. Rien ne justifie le paiement de prix plus élevés pour les centres d'accueil. Je réitère ma demande de recours au droit d'injonction pour permettre à la Cour des Comptes d'examiner si l'argent du contribuable a été gaspillé et s'il est question en l'espèce de mauvaise gestion, ce dont je suis convaincu.

(Applaus van de CVP)

02.21 Pieter De Crem (CVP): De minister verwijst naar het dalend aantal asielzoekers. We hebben verhoudingsgewijs nog altijd het hoogste aantal asielzoekers. Overweegt de regering om die centra toch niet meer aan te kopen of ze op de markt te brengen? Eigenlijk hebben we volgens de regering die vakantiecentra niet meer nodig!

02.22 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Het Rekenhof voert reeds een onderzoek naar deze transactie.

De **voorzitter:**

De beperkte algemene bespreking is gesloten.

Bespreking van de artikelen

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4) (1077/1 en 3)

Het wetsontwerp telt 4 artikelen.

Ingediend amendement:

*Art. 2 met de tabellen/avec les tableaux
- 3: Guido Tastenhoye (1077/4)*

De stemming over het amendement, de tabellen in bijlage en het artikel 2 wordt aangehouden.

De artikelen 1, 3 en 4 worden artikel per artikel aangenomen.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het aangehouden amendement, de aangehouden tabellen in bijlage en het aangehouden artikel 2 en over het geheel zal later plaatsvinden.

03 Wetsvoorstel van de heren Fred Erdman, Hugo Coveliers, Thierry Giet en Vincent Decroly en de dames Fauzaya Talhaoui en Jacqueline Herzet inzake het federaal parket (897/1 tot 14)

Algemene bespreking

De algemene bespreking is geopend.

03.01 Guy Hove, rapporteur: De commissie voor Justitie heeft verschillende vergaderingen gehouden en er werden verschillende specialisten gehoord over het voorstel inzake het federaal parket.

(Applaudissement du CVP)

02.21 Pieter De Crem (CVP): Le ministre souligne la diminution du nombre de demandeurs d'asile. Toutefois, nous avons toujours, relativement, le nombre de demandeurs d'asile le plus élevé. Le gouvernement n'envisage-t-il pas de renoncer à l'achat des centres en question ou de les remettre sur le marché? En définitive, si on en croit le gouvernement, nous n'avons plus réellement besoin de ces centres.

02.22 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): La Cour des Comptes a déjà été saisie d'une demande d'examen de cette transaction.

Le **président:**

La discussion générale limitée est close.

Discussion des articles

Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) (1077/1 et 3)

Le projet de loi compte 4 articles.

Amendement déposé:

*Art. 2 met de tabellen/avec les tableaux
- 3: Guido Tastenhoye (1077/4)*

Le vote sur l'amendement, les tableaux annexés et l'article 2 est réservé.

Les articles 1, 3 et 4 sont adoptés article par article.

La discussion des articles est close. Le vote sur l'amendement, les tableaux annexés et l'article 2 réservés ainsi que sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

03 Proposition de loi de MM. Fred Erdman, Hugo Coveliers, Thierry Giet et Vincent Decroly et Mmes Fauzaya Talhaoui et Jacqueline Herzet concernant le parquet fédéral (897/1 à 14)

Discussion générale

La discussion générale est ouverte.

03.01 Guy Hove, rapporteur: La commission de la Justice a consacré plusieurs réunions à l'examen de la proposition relative à la création d'un parquet fédéral et entendu plusieurs spécialistes.

Er is nood aan een centraal niveau voor de behandeling van bepaalde strafzaken. De federaal procureur kan in bepaalde gevallen de strafvordering uitoefenen. Hij staat ook in voor de coördinatie van de uitoefening van de strafvorderingen en het toezicht op de federale politie en voor de internationale samenwerking. Het voorstel is een verdere uitvoering van de Octopuswet.

Inzake de samenstelling van het federaal parket wordt, naast de federale procureur, geopteerd voor 18 federale magistraten. De procureur kan ook een beroep doen op lokale parketmagistraten die voor de duur van de opdracht worden gedetacheerd.

De federaal procureur komt onder het gezag van de minister van Justitie en het toezicht van het college van procureurs-generaal. Dat moet de federale procureur jaarlijks evalueren en kan bindende beleidsbeslissingen nemen. Dit rechtstreekse gezag van de minister van Justitie impliceert niet dat de minister een injunctierecht kan uitoefenen.

Heel wat leden namen deel aan de discussie. De heer Viseur wees op de problematiek inzake de concurrentiële bevoegdheden. Het Vlaams Blok had vragen over de timing en de middelen voor het federaal parket en de eventuele bevoegdheidsconflicten. De PS wees erop dat de bestrijding van de georganiseerde misdaad voor hen prioriteit is. De heer Van Parys benadrukte dat de aanstelling van een federaal parket een noodzaak was, maar had vragen bij de rechtstreekse strafvordering van de federaal procureur. De VU&ID-fractie had gelijkaardige opmerkingen.

De minister wees erop dat er geen sprake is van een positief injunctierecht vanwege de minister van Justitie. De federaal procureur zal onder zijn rechtstreeks gezag worden geplaatst. De federaal procureur kan volgens de minister zelf de strafvordering uitvoeren. Vele leden hadden vragen bij de bevoegdheden van de procureur. De minister wees erop dat er een wederzijdse verplichting tot informatie-uitwisseling bestaat tussen het federaal parket en de lokale parketten.

Inzake de middelen verwees de minister naar de begroting 2001. De middelen werden berekend voor een periode van 8 maanden aangezien het federaal parket operationeel zal worden vanaf 1 april 2001.

La nécessité de créer un niveau central pour le traitement de certaines affaires pénales se fait sentir. Dans certains cas, le procureur fédéral peut exercer l'action publique. Il est également chargé de coordonner l'exercice de l'action publique, de surveiller la police fédérale et de favoriser la coopération internationale. La proposition à l'examen constitue l'élaboration plus avant des accords octopartites.

En ce qui concerne la composition du parquet fédéral, la proposition opte en faveur de la désignation, aux côtés du procureur fédéral, de 18 magistrats fédéraux. Le procureur peut également faire appel aux magistrats de parquet locaux qui pourront être détachés pendant la durée de leur mission.

Le procureur fédéral ressortit à l'autorité du ministre de la Justice et est placé sous le contrôle du collège des procureurs généraux. Celui-ci sera chargé de procéder à une évaluation annuelle du procureur fédéral et pourra prendre des décisions contraignantes. L'autorité directe du ministre de la Justice n'implique pas que celui-ci ne puisse plus exercer son droit d'injonction positive.

De nombreux membres ont pris part à la discussion. M. Viseur a fait référence à la question des compétences concurrentielles. Le Vlaams Blok a posé un certain nombre de questions concernant le calendrier et les moyens alloués au parquet fédéral ainsi que les conflits de compétences. Le PS a souligné qu'il faisait de la lutte contre la criminalité organisée une priorité. M. Van Parys a souligné que l'installation d'un parquet est nécessaire mais il se pose également un certain nombre de questions à propos de l'action publique exercée directement par le procureur fédéral. Le groupe VU&ID a formulé des observations analogues.

Le ministre a indiqué qu'il n'était nullement question que le ministre de la Justice fasse usage de son droit d'injonction positive. Le procureur général relève de son autorité directe. Par ailleurs, le ministre estime que le procureur fédéral peut exercer lui-même l'action publique. De nombreux membres ont posé des questions concernant la définition des compétences du procureur. Le ministre a précisé qu'il existe une obligation d'échange d'informations entre le parquet fédéral et les parquets locaux.

En ce qui concerne les moyens, le ministre s'est référé au budget 2001. Les moyens ont été calculés sur la base de huit mois de fonctionnement, puisque le parquet fédéral sera opérationnel le 1er

avril 2001.

et wetsvoorstel werd in de commissie van Justitie aanvaard met 9 stemmen vóór en 6 onthoudingen. *(Applaus)*

La proposition de loi a été adoptée en commission de la Justice par 9 voix pour et 6 abstentions. *(Applaudissements)*

03.02 Tony Van Parys (CVP): De CVP-fractie is voorstander van een federaal parket. Dat is nodig voor de efficiënte aanpak van de georganiseerde misdaad, zoals onder meer voorgesteld door de commissie-Dutroux. Daarmee willen we ook een tegengewicht vormen voor de pas opgerichte federale politie. Het Parlement heeft trouwens geen controle op de besteding van de middelen van die federale politie. De CVP heeft daarom ook constructief meegewerkt aan dit wetsvoorstel. We hebben wel een aantal discussiepunten naar voren gebracht.

Vooreerst is er de almacht van de federaal procureur, die in feite het monopolie heeft over de inlichtingen en de dossiers. Hij beslist over de strafvordering en heeft toezicht op het informatiebeheer en op de federale politie. Op hem is er vrijwel geen controle, ook niet door het college. Het enige mogelijke toezicht zou nog door de minister van Justitie kunnen gebeuren, maar deze heeft geen inspraak in de individuele dossiers.

Er bestaat een dubbel risico op het ogenblik waarop de federale procureur richting moet geven aan een dossier, wanneer het onderzoek van start gaat. De federaal procureur staat alleen en kan delicate dossiers niet toetsen aan een tweede opinie. We staan ook machteloos in geval van collusie. De minister van Justitie heeft geen negatief injunctierecht. Het federaal parket op deze manier opgevat, maakt dossiers zoals het Agusta-dossier in de toekomst onmogelijk. Deze invulling houdt ook risico's in voor de minister van Justitie, die in een onmogelijke positie kan terechtkomen. Nu kan de procureur-generaal worden geconsulteerd wanneer zich een capaciteitsprobleem voordoet. De beslissing van de tussenpersoon valt weg in de huidige opstelling van het federaal parket.

03.03 Hugo Coveliers (VLD): Inzake de politieke aansprakelijkheid van de minister verandert toch niets?

03.04 Tony Van Parys (CVP): In het huidige systeem kan de procureur des Konings zich richten tot het college of de procureur-generaal. Nu zal hij

03.02 Tony Van Parys (CVP): Le groupe CVP est favorable à la création d'un parquet fédéral, comme le préconise la Commission Dutroux, car il y voit le moyen de lutter efficacement contre la criminalité organisée. Ce parquet fédéral servirait également de contrepoids à la toute nouvelle police fédérale. D'ailleurs, le Parlement n'a aucun droit de regard sur l'usage que la police fédérale fait des moyens mis à sa disposition. C'est la raison pour laquelle le CVP a collaboré de manière constructive à l'élaboration de cette proposition de loi.

Ainsi, nous n'avons pas hésité à mettre l'accent sur plusieurs problèmes, dont celui de la toute-puissance du procureur fédéral, qui possède ni plus ni moins le monopole des informations et des dossiers. Il décide du déroulement de l'instruction et exerce un contrôle sur l'information ainsi que sur la police fédérale. Mais il ne fait quant à lui l'objet d'aucun contrôle véritable, même pas par le collège. Le seul auquel il pourrait avoir à rendre des comptes est le ministre de la Justice. Or, ce dernier ne peut s'immiscer dans la gestion des dossiers individuels.

Le risque est double lorsque le procureur fédéral doit donner ses directives au début de l'instruction. A ce stade, il n'est soumis à aucun contrôle, ce qui implique aussi un certain isolement. En effet, il n'a pas la possibilité de recueillir un deuxième avis sur certains dossiers délicats. Nous sommes également démunis en cas de collusion. Le ministre de la Justice ne dispose pas d'un droit d'injonction négatif. Avec un parquet fédéral conçu de la sorte, aucun dossier du type Agusta ne verra plus le jour. Le système comporte également des risques pour le ministre de la Justice, dont la position pourrait, dans certains cas, se révéler intenable. Maintenant, le procureur général peut être consulté pour résoudre un problème de moyens. Dans le parquet fédéral tel qu'il est conçu actuellement, la décision de l'intermédiaire disparaît.

03.03 Hugo Coveliers (VLD): Cela ne change tout de même rien à la responsabilité politique du ministre ?

03.04 Tony Van Parys (CVP): Dans le système actuel, le procureur du Roi peut s'adresser au collège ou au procureur général. A l'avenir, il devra

zich rechtstreeks moeten wenden tot de federaal procureur.

Wanneer er een capaciteitstekort ontstaat, zal de minister van Justitie moeten beslissen welk dossier met voorrang moet worden behandeld. Op die manier wordt hij persoonlijk betrokken in gerechtelijke dossiers. Hij zal moeten verantwoorden waarom hij bepaalde dossiers prioriteit verleent.

03.05 Hugo Coveliers (VLD): De minister werd voorheen ook al aangesproken over de vraag waarom bepaalde dossiers al dan niet prioritair werden behandeld.

03.06 Tony Van Parys (CVP): De minister kan in het huidige systeem verwijzen naar de procureur-generaal. Hij kan enkel antwoorden wat de procureur-generaal hem meedeelt.

In het nieuwe systeem bestaat het tussenschot van de procureur-generaal niet meer en kan de minister rechtstreeks aansprakelijk worden gesteld. Onder meer om die reden hebben wij trouwens een amendement ingediend.

Onze bezwaren werden versterkt door de tijdelijke aanstelling van de magistraat die toezicht houdt op de gerechtelijke politie. De politieke benoeming gebeurde buiten de Hoge Raad voor de Justitie om en ging in tegen het uitgetekende profiel. Wij voeren hier een schijndebat, alles was reeds beslist. Ik heb dit gemerkt aan de fundamentele bezwaren van de PS, die wegvielen bij de keuze van de procureur. Dit wordt bevestigd door de afwezigheid van de PS in dit debat. Delicate dossiers kunnen politiek worden beïnvloed door deze constellatie.

Men beschikt niet over voldoende gespecialiseerd personeel om het federale parket te laten functioneren. In de Octopusakkoorden schreven we neer dat jaarlijks het aantal specialisten moest worden vastgelegd. Die reserve is nog niet bij wet vastgelegd. Dat is onaanvaardbaar. Men heeft deze wet niet willen invullen.

03.07 Hugo Coveliers (VLD): Het is inderdaad noodzakelijk te bepalen in welke capaciteit men voor de recherche zal voorzien. Dit kan echter niet gebeuren zolang de lokale politie de recherchebehoefte niet heeft ingevuld.

03.08 Fred Erdman (SP): De bedoeling was dat ook het federaal parket op 1 januari 2000 van start zou gaan. We hebben een fout gemaakt door deze datum voorop te stellen zonder te kunnen inschatten of deze datum haalbaar was.

s'adresser directement au procureur fédéral.

S'il y a pénurie de moyens, il appartiendra au ministre de la Justice de décider quel dossier doit être traité en priorité. De la sorte, il sera impliqué personnellement dans les dossiers judiciaires. Il devra pouvoir justifier sa décision d'accorder la priorité à certains dossiers.

03.05 Hugo Coveliers (VLD): Le ministre a déjà été interrogé précédemment sur le caractère prioritaire ou non de certains dossiers.

03.06 Tony Van Parys (CVP): Dans le système actuel, le ministre ne peut que s'en référer au procureur général. Il ne peut répondre que ce que le procureur général lui communique.

Le nouveau système permet de rendre le ministre directement responsable, sans plus passer par le procureur général. C'est notamment pour cette raison que nous avons déposé un amendement.

Nos réticences ont été confirmées par la nomination provisoire du magistrat chargé de contrôler la police judiciaire. Cette nomination politique a eu lieu en dehors du Conseil supérieur de la justice et ne satisfait pas au profil souhaité. Ce débat est factice, tout est déjà décidé. J'en veux pour preuve les objections fondamentales du PS qui ont été levées lorsque le procureur a été choisi. Cette observation est étayée par l'absence du PS dans le débat. Cette constellation peut influencer politiquement les dossiers délicats.

Nous ne disposons pas de suffisamment de personnel qualifié pour faire fonctionner le parquet fédéral. Dans le cadre des accords octopartites, nous avons dit que le nombre des spécialistes devait être fixé annuellement. Cette réserve n'a toujours pas été transcrite dans une loi. C'est inacceptable. On n'a pas voulu conférer de contenu à cette loi.

03.07 Hugo Coveliers (VLD): Il est effectivement nécessaire de déterminer quels moyens seront affectés à la recherche. Il n'est toutefois pas possible de le faire aussi longtemps que la police locale n'aura pas défini les besoins.

03.08 Fred Erdman (SP): A l'origine, le parquet fédéral devait également être opérationnel au 1er janvier 2000. Nous avons toutefois commis une erreur en avançant cette date sans savoir si elle était réaliste.

Ik kan ermee akkoord gaan dat, eens de wet op het federaal parket gestemd is, artikel 106 wordt geamendeerd in die zin dat de vaststelling bij wet van de capaciteit van de politierecherche onmiddellijk na de benoeming van de federaal procureur moet gebeuren.

03.09 Tony Van Parys (CVP): Ik ben het niet eens met de heren Coveliers en Erdman. De capaciteit in het federaal parket is nu reeds nodig. De georganiseerde criminaliteit is reeds actief. De Brusselse cel die zich daarmee bezig houdt, bestaat uit twee personen, waarvan een met ziekteverlof! Men kan dan toch niet beweren dat we rustig kunnen afwachten hoe we dat federaal parket zullen organiseren.

03.10 Hugo Coveliers (VLD): De cel georganiseerde misdaad is in Brussel onderbemand, maar in Antwerpen is er wel degelijk een goed team onder leiding van de heer Van Lysebeth.

03.11 Tony Van Parys (CVP): De CVP-fractie zal zich bij dit voorstel onthouden. Het federaal parket moet er dringend komen, maar op deze manier houdt de combinatie van kennis en macht risico's in, net als het gebrek aan controle en de enkelvoudige macht van de minister van Justitie. *(Applaus)*

03.12 Joëlle Milquet (PSC): Onze bezwaren sluiten nauw aan bij de aanmerkingen die de CVP net aanbracht. Het federale parket moet een instrument vormen dat een algemene aanpak van onder andere criminele organisaties mogelijk maakt. De oprichting van dit parket zal ongetwijfeld een efficiëntere vervolging van die organisaties mogelijk maken;

De PSC steunt de oprichting van een federaal parket maar is ontgoocheld en bezorgd door de manier waarop de meerderheid dat parket wil instellen. De onafhankelijkheid van het openbaar ministerie ten aanzien van de regering wordt aangetast. Het risico bestaat dat de overige parketten worden verzwakt en er wordt geen federaal rechtcollege met onderzoeksbevoegdheid opgericht.

De oprichting van een bijzondere commissie "Politie" zou de mogelijkheid hebben geboden de voortgang van de politiehervorming te volgen.

Door onze amendementen, die ertoe strekten het

Je puis me rallier au principe de l'amendement de l'article 106, lorsque la loi sur le parquet fédéral aura été adoptée, la capacité en matière de recherche policière devant être définie par la voie d'une loi dès après la nomination du procureur fédéral.

03.09 Tony Van Parys (CVP): Je ne suis pas d'accord avec MM. Coverliers et Erdman. Le parquet fédéral devrait déjà exister. La criminalité organisée sévit d'ores et déjà. La cellule bruxelloise en charge de cette criminalité se compose de deux personnes, dont une se trouve en arrêt de travail pour cause de maladie! On ne saurait dès lors prétendre qu'il faille attendre tranquillement de savoir comment organiser ce parquet fédéral.

03.10 Hugo Coveliers (VLD): La cellule "criminalité organisée" de Bruxelles travaille en sous-effectif. En revanche, c'est une équipe solide qui fonctionne à Anvers sous la direction de M. Van Lysebeth.

03.11 Tony Van Parys (CVP): Le groupe CVP s'abstiendra lors du vote sur cette proposition de loi. Le parquet fédéral doit rapidement devenir une réalité mais la combinaison de la connaissance et du pouvoir comporte des risques, au même titre que le manque de contrôle et le pouvoir unilatéral du ministre. *(Applaudissements)*

03.12 Joëlle Milquet (PSC): Nos objections sont proches de celles qui viennent d'être exprimées par le CVP. La création d'un parquet fédéral devait permettre de se doter d'un instrument capable d'appréhender les phénomènes d'organisation criminelle de manière globale, ce qui ne pouvait qu'augmenter l'efficacité des poursuites contre ces organisations.

Si le PSC approuve la création d'un parquet fédéral, il est déçu et inquiet de voir comment la majorité présente sa mise en œuvre. Il est porté atteinte à l'indépendance du ministère public par rapport au gouvernement; les parquets d'instances risquent d'être fragilisés et aucune juridiction d'instruction fédérale n'est créée.

Une commission spéciale « police » aurait permis de suivre la réforme de la police.

En refusant nos amendements qui tendaient à

college van procureurs-generaal een effectieve controlebevoegdheid te verlenen, te verwerpen, beslist de meerderheid in feite dat de minister van Justitie de enige operationele gesprekspartner van de federale procureur wordt. Deze laatste dreigt dan ook een instrument te worden in de hand van de regering. Wij vinden die verwevenheid laakbaar.

Wij betreuren dat onze - zeer gematigde - amendementen waarmee wij een evaluatie van de handelwijze van het federaal parket beogen vooraleer het enige autonomie krijgt, verworpen werden. Bovendien wordt de bevoegdheid erg onduidelijk gedefinieerd. Dat is erg !

De parketten bij de rechtbanken van eerste aanleg dreigen beroofd te worden van hun zaken, en zelfs van hun personeel. Als het federale parket de lokale parketten alleen maar de kruimels gunt, zouden deze wel eens gedemotiveerd kunnen worden. Het wantrouwen kan zo nieuwe disfuncties doen ontstaan.

Wat het principe betreft, betreuren wij dat het federaal parket zelf, zonder controle noch arbitrage, zijn bevoegdheid kan invullen.

03.13 Hugo Coveliers (VLD): De federaal procureur kan eigen prioriteiten leggen, maar dit betekent niet dat hij zelf zijn eigen bevoegdheden vastlegt. Het is bovendien zo dat de lokale procureur verder werkt aan wat de federale procureur moet laten liggen.

03.15 03.14 Joëlle Milquet (PSC): De grens is vaag, het risico reëel. Er werden geen beperkingen gesteld wat de human resources betreft. De grote gerechtelijke arrondissementen hebben nu het grootste aantal magistraten en ook de grootste tekorten. Als het federaal parket daar zijn personeel wil halen, dreigt de toestand er nog te verslechteren.

De procureur-generaal heeft daarover het laatste woord. Het is erg jammer dat onze amendementen werden verworpen, hoewel ze toch zeer redelijk waren.

Had men de logica achter deze hervorming doorgetrokken, dan hadden er federale onderzoeksrechtscolleges moeten worden ingesteld. Ik kan er in komen dat dit wat voorbarig is, en duur zou uitvallen. Het zou nochtans opportuun geweest zijn op zijn minst de manier van aanhangigmaking door het federaal parket bij de onderzoeksrechtscolleges aan te passen.

Wij hebben voorgesteld dat de eerste voorzitter van

donner un pouvoir effectif de contrôle au Collège des procureurs généraux, la majorité opte pour que le ministre de la Justice soit le seul interlocuteur opérationnel du procureur fédéral. Celui-ci risque d'être l'instrument des politiques du gouvernement. Nous condamnons cette proximité.

Nous déplorons que nos amendements très modérés visant à évaluer l'action du parquet fédéral avant de lui octroyer toute autonomie, aient été rejetés. De plus, sa compétence est formulée de manière très floue. C'est grave!

Quant aux parquets d'instance, ils risquent d'être pillés de leurs affaires, voire de leur personnel. Si le parquet fédéral ne laissait aux parquets d'instance que des miettes, ceux-ci risqueraient de se démotiver. La méfiance pourrait générer de nouveaux dysfonctionnements.

Au niveau des principes, nous regrettons que le parquet fédéral puisse définir lui-même ses compétences, sans contrôle ni arbitrage.

03.13 Hugo Coveliers (VLD): Le procureur fédéral peut définir lui-même ses priorités, mais cela ne signifie pas qu'il fixe lui-même ses compétences. Par ailleurs, le procureur local doit poursuivre le travail inachevé du procureur fédéral.

03.15 03.14 Joëlle Milquet (PSC): La frontière est confuse, le risque reste réel. En ce qui concerne les ressources humaines, aucune limite n'a été fixée. Les grands arrondissements judiciaires disposent à la fois du plus grand nombre et du plus grand déficit de magistrats. Leur situation risque d'empirer si le parquet fédéral décide d'y puiser des effectifs.

Le procureur général aura encore le dernier mot dans cette matière et c'est bien dommage que nos amendements aient été rejetés alors qu'ils n'étaient nullement excessifs.

La logique de la réforme aurait dû mener à la création de juridictions d'instruction fédérales. Je comprends que ce peut être prématuré et coûteux. Il aurait été cependant opportun d'aménager au moins le mode de saisine des juridictions d'instruction par le parquet fédéral.

Nous avons proposé que le premier président de chaque cour d'appel dresse une liste de juges

elk hof van beroep een lijst van gespecialiseerde onderzoeksrechters zou opstellen om het federaal parket te helpen de meest geschikte rechter te kiezen. Ook die amendementen werden verworpen. Resultaat : willekeur troef bij het federaal parket.

De rechtstreeks onder de minister ressorterende federale procureur zal de politiediensten controleren. Die machtsconcentratie bij de minister kan tot machtsmisbruik leiden

Fred Erdman (SP) (*Frans*): Wij hebben beiden voor de wet van 22 december 1998 gestemd die de controle op de politie al aan de federale procureur toevertrouwde. Voorts bepaalt die tekst dat die procureur onder het rechtstreekse gezag van de minister van Justitie staat.

Niemand verzette zich toen tegen die constructie.

Het huidige voorstel is slechts de strikte toepassing van de principes die in de wet van 22 december 1998 vervat zijn.

03.16 Joëlle Milquet (PSC): De verhouding tussen de federale procureur en het College van procureurs-generaal is destijds niet toegelicht. Wij dachten toen dat het federale parket onder toezicht van het College van procureurs-generaal zou staan.

Bijgevolg kan de PSC het wetsvoorstel in zijn huidige vorm niet goedkeuren, aangezien het de onafhankelijkheid van het openbaar ministerie in gevaar brengt. Wij kunnen de plundering van de parketten bij de rechtbanken van eerste aanleg niet aanvaarden. Het valt te betreuren dat de hervorming geen rekening houdt met alle implicaties die de oprichting van een federaal parket met zich brengt. Kortom, wij zijn het eens met het principe van de hervorming maar niet met de manier waarop ze wordt uitgevoerd.

03.17 Fred Erdman (SP): : Elke hervorming roept een bundeling van tegenkrachten op. Niemand wil immers op zijn terrein de oude vormen opgeven

(*Frans*) U zei net dat het federaal parket wel eens de andere parketten zou kunnen "plunderen". U had het over de "interessante zaken" die het federale parket zich zou toe-eigenen om aldus alleen de kruimels aan het lokale niveau over te laten.

Ik weiger dit soort onderscheid te maken! Elke zaak vereist een serieuze en efficiënte behandeling.

03.18 Joëlle Milquet (PSC): Er kan vanzelfsprekend geen rangorde worden opgemaakt

d'instruction spécialisés pour aider le parquet fédéral à choisir le juge le plus apte. Ces amendements ont été repoussés. L'arbitraire du parquet fédéral règnera.

Le procureur fédéral dépendant directement du Ministre exercera un contrôle sur les services de police. Cette concentration du pouvoir dans le chef du ministre peut conduire à une dérive sécuritaire.

Fred Erdman (SP) (*En français*): Nous avons vous et moi, voté la loi du 22 décembre 1998 qui prévoyait déjà le contrôle de la police par le procureur fédéral. Il était aussi prévu dans ce texte qu'il soit directement sous l'autorité du ministre de la Justice.

A ce moment-là, personne ne s'est élevé contre cette construction.

La proposition actuelle n'est que la stricte application des principes contenus dans la loi du 22 décembre 1998.

03.16 Joëlle Milquet (PSC): Les rapports du procureur fédéral avec le Collège des procureurs généraux n'avaient pas, alors, été explicités. Nous pensions qu'il y aurait un contrôle de ce Collège des procureurs généraux sur le parquet fédéral.

Le PSC ne peut dès lors approuver telle quelle cette proposition qui met en péril l'indépendance du ministère public. Nous ne pouvons non plus cautionner le pillage des parquets d'instance. Nous regrettons que la réforme ne tienne pas compte de toutes les implications de la création du parquet fédéral. Bref, nous restons d'accord sur le principe de cette réforme mais non sur les modalités.

03.17 Fred Erdman (SP): Toute réforme suscite une contre réforme. Nul ne souhaite en effet renoncer, sur son terrain, aux formes anciennes.

(*En français*): Vous venez d'utiliser le terme de « pillage » auquel pourrait s'adonner le parquet fédéral au détriment des parquets d'instance. Vous évoquez de « belles affaires » que s'arrogerait le fédéral, ne laissant au niveau local que des brouilles.

Je n'ai que faire de ces distinctions ! Il faut traiter toute affaire avec sérieux et efficacité.

03.18 Joëlle Milquet (PSC): : Il n'y a certes pas de priorité à établir entre les affaires à traiter.

voor de te behandelen zaken.

Als u procureur-generaal wordt, baart mij dat minder zorgen dan als die post door een op grond van politieke criteria aangewezen magistraat wordt bekleed.

De **voorzitter**: U moet niet blozen, mijnheer Erdman.

03.19 Fred Erdman (SP) (Frans): Dat is niet meer van mijn leeftijd !

(*Nederlands*): Ik ben getuige geweest van de constructieve houding van de heer Van Parys. Hij erkende te hebben deelgenomen aan het Octopusakkoord en aan de totstandkoming van de wet van 22 december 1998, en pas vandaag het bijkomende tussenschot te vragen. Wij wilden evenwel geen zesde procureur-generaal en geen achtentwintigste procureur des Konings. Het gevolg was een constructie sui generis met het oog op de bepaling van de plaats van het federaal parket binnen de structuur van het openbaar ministerie. Dat is de essentie, de rest zijn technische verfijningen. Het schrikbeeld van de almacht van het openbaar ministerie is echter onterecht. De procedurele aanpak maakt willekeur onmogelijk. De federale procureur heeft weliswaar veel macht bij de beslissing om een onderzoek al dan niet op te starten, maar ook vandaag kunnen we vraagtekens plaatsen bij de praktijk ter zake.

Iedereen kan zich vandaag burgerlijke partij stellen en het gerechtelijk onderzoek laten starten. Ik vind dus dat men niet mag overdrijven inzake de almacht van het openbaar ministerie.

03.20 Tony Van Parys (CVP): Het probleem doet zich voor bij de start van het onderzoek. Het gaat om de meest delicate dossiers die heel verregaande gevolgen kunnen hebben, ook op politiek vlak.

Ik begrijp niet dat u akkoord kan gaan met het feit dat het toezicht van het college uitsluitend gebaseerd is op het jaarverslag van de federale procureur. Men voert op die manier toezicht uit op basis van informatie verstrekt door diegene die men moet controleren. Dit is een groot risico!

03.21 Fred Erdman (SP): Precies op dit punt verschillen wij van mening. In het voorstel wordt de directe verantwoordelijkheid van de minister van Justitie ingebouwd. Als de federale procureur met hem botst omdat hij over onvoldoende middelen beschikt, kan die minister daar nog steeds budgettair iets aan doen, zoals vandaag het geval

Si vous deveniez procureur général, je n'aurais pas les mêmes craintes qu'en imaginant à ce poste un magistrat désigné selon des critères politiques.

Le **président**: Ne rougissez pas, Monsieur Erdman.

03.19 Fred Erdman (SP) (en français): Je ne suis plus dans les conditions!

(*En néerlandais*) J'ai été témoin de l'attitude constructive de M. Van Parys. Il a reconnu avoir participé à l'accord Octopus et à la loi du 22 décembre 1998, et ne demande qu'aujourd'hui l'ajout de l'étape intermédiaire. Mais nous n'avons pas voulu d'un sixième procureur général ni d'un vingt-huitième procureur du Roi. Il en est résulté une construction sui generis pour définir la place du parquet fédéral dans la structure du ministère public. Tel est l'essentiel, le reste n'étant que sophistication technique. Le spectre de la toute puissance du ministère public est cependant infondé. La procédure exclut l'arbitraire. Certes, le procureur fédéral possède un large pouvoir pour décider de l'ouverture ou non une instruction mais nous pouvons aussi nous interroger sur l'attitude que les parquets adoptent en cette matière, classant certains procès-verbaux sans suite.

Aujourd'hui, tout le monde peut prendre l'initiative en se constituant partie civile et en faisant s'ouvrir l'instruction. Il me paraît dès lors excessif d'évoquer la toute-puissance du ministère public.

03.20 Tony Van Parys (CVP): Le problème se pose avant le début de l'instruction. Il s'agit des dossiers les plus délicats, de nature à entraîner des conséquences très graves, notamment sur le plan politique.

Je ne comprends pas que vous puissiez approuver que le contrôle du collège soit exclusivement fondé sur le rapport annuel du procureur fédéral. On effectue ainsi un contrôle sur la base d'informations fournies par celui que l'on doit contrôler. Cette méthode est très risquée !

03.21 Fred Erdman (SP): C'est précisément sur ce point que nous ne sommes pas d'accord. La proposition prévoit une responsabilité directe du ministre de la Justice. Si le procureur fédéral entre en conflit avec lui parce qu'il dispose de moyens insuffisants, le ministre concerné peut toujours apporter une solution budgétaire à son problème,

is. Wat de delicate dossiers betreft waarnaar u verwijst, die vormen geen argument omdat de procureur-generaal in het gesuggereerd geval slechts in eerste instantie optrad.

03.22 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Waarom bouwde u niet de mogelijkheid in dat de federaal procureur deel zou uitmaken van het college? Zo verliezen zij bijvoorbeeld niet de greep op de misdaadbestrijding.

03.23 Fred Erdman (SP): Men wilde geen zesde procureur generaal! Maar de vijf anderen willen wel schoonmoeder spelen over de federale procureur. Er is nood aan een structuur die het hoofd kan bieden aan grensoverschrijdende misdrijven. Wij hebben dit consequent verdedigd. Maar als die structuur a priori wordt genegeerd zullen er zeker problemen opduiken. Mijn fractie zal dit voorstel steunen. *(Applaus)*

03.24 Jacqueline Herzet (PRL FDF MCC): De instelling van een federaal parket was een eis van verscheidene parlementaire onderzoekscommissies, die het falen van ons gerechtelijk apparaat in de strijd tegen de georganiseerde misdaad in het licht hadden gesteld.

De wet van 22 december 1998 betreffende de verticale integratie van het openbaar ministerie, het federaal parket en de raad van procureurs des Konings kaderde in de noodzakelijke hervorming van ons gerechtelijk apparaat, zoals ook opgenomen in het Octopus-akkoord.

De instelling van een federaal parket moet leiden tot een gecoördineerde, gecentraliseerde en integrale gerechtelijke aanpak van zaken waarbij verscheidene territoriale entiteiten betrokken zijn en die een algemeen overzicht behoeven.

De wet van 22 december 1998 is een kaderwet, die meer specifiek moet worden ingevuld wat de samenstelling en de taakomschrijving van het federale parket betreft; het wetsvoorstel ligt dan ook in de lijn van het Octopus-akkoord.

Het federale parket moet ervoor zorgen dat het gerecht efficiënter kan optreden in complexe, de arrondissementsgrenzen overschrijdende zaken.

Over het wetsvoorstel werd uitvoerig gedebatteerd. Sommige bekommernissen konden niet op overtuigende wijze worden weggenomen, zoals de

comme c'est le cas aujourd'hui. En ce qui concerne les dossiers délicats auxquels vous faites allusion, ils ne sont pas un argument puisque dans le cas évoqué, le procureur général n'est intervenu qu'en première instance.

03.22 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Pourquoi n'avez-vous pas fait le nécessaire pour que le procureur fédéral puisse faire partie du collège? Cela lui aurait par exemple permis de ne pas perdre la maîtrise de la lutte contre la criminalité.

03.23 Fred Erdman (SP): Le fait est qu'on ne souhaitait pas de sixième procureur général! Mais les cinq PG existants joueront volontiers les belles-mères pour le procureur fédéral. Nous avons besoin d'une structure capable d'affronter la criminalité transfrontalière. Nous avons toujours défendu ce point de vue. Mais si cette structure est a priori dédaignée, des difficultés ne manqueront pas de surgir. Mon groupe soutiendra cette proposition. *(Applaudissements)*

03.24 Jacqueline Herzet (PRL FDF MCC): La création d'un parquet fédéral a été revendiquée par plusieurs commissions d'enquête parlementaires, qui avaient mis en évidence le manque d'efficacité de notre organisation judiciaire dans la lutte contre la criminalité organisée.

La loi du 22 décembre 1998 sur l'intégration verticale du ministère public, le parquet fédéral et le conseil des procureurs du Roi s'inscrivait dans la réforme nécessaire de notre système judiciaire, acceptée par l'accord OCTOPUS.

La mise en place d'un parquet fédéral devrait assurer un traitement judiciaire coordonné, centralisé et intégral des affaires qui impliquent plusieurs entités territoriales et nécessitent une vue d'ensemble.

La proposition de loi confirme l'accord octopartite; en effet, la loi du 22 décembre 1998 est une loi-cadre qui demande à être précisée spécialement pour la composition et les tâches du parquet fédéral.

Le parquet fédéral doit rendre plus efficace l'action judiciaire dans les affaires complexes qui dépassent les frontières d'un arrondissement.

La proposition de loi a suscité de longs débats. Certaines inquiétudes n'ont pas reçu de réponses convaincantes comme la définition précise de la

nauwkeurige definitie van het begrip "uitzonderlijke omstandigheden", waardoor vermeden zou kunnen worden dat de lokale parketten hun beste krachten ontstolen worden. De vrees blijft ook bestaan dat het federaal parket de "mooiste zaken" naar zich toe zou trekken. Ik ben er zeker van dat de minister ons op dat punt zal geruststellen. Het voorstel verduidelijkt de positie van de federale procureur binnen het openbaar ministerie, de taken van het federale parket evenals de samenstelling en de bevoegdheid ervan, en regelt tevens het statuut van het personeel.

De federale procureur staat rechtstreeks en exclusief onder het gezag van de minister van Justitie en is gebonden aan de richtlijnen van het strafrechtelijk beleid van het college van procureurs-generaal. De controle door het college is evenwel beperkt tot de toepassing van de richtlijnen met betrekking tot het strafrechtelijk beleid. Het college moet de federale procureur systematisch informeren en verslagen en nota's verzenden.

Het rechtstreekse gezag van de minister van Justitie heeft enige ongerustheid gewekt. Daardoor zou de federale procureur niet onafhankelijk kunnen werken, zo werd gevreesd. Sommigen dachten zelfs dat de grondwettelijkheid van de bevoegdheid van die procureur ter discussie moest worden gesteld. Anderen onderstreepten het risico op een verzwakking van de positie van de minister.

Vóór de instelling van het college van procureurs-generaal was er geen enkele buffer tussen minister en procureur-generaal. De rechtstreekse band tussen de minister en de procureurs-generaal, zoals die al bestaat sinds 1830, blijft wel gehandhaafd. De CVP heeft daar nooit tegen geprotesteerd.

Het is uitgesloten dat de minister gebruik kan maken van zijn negatief injunctierecht, noch in het algemeen, noch in een individueel dossier.

Het federaal parket moet snel kunnen handelen. Dankzij het overleg wordt geen tijd verloren. In fine beslist de federale procureur. Dit is conform met het principe van de uniciteit van het openbaar ministerie. Artikel 151 van de Grondwet stelt dat het openbaar ministerie veeleer onder de uitvoerende macht ressorteert. De onafhankelijkheid van het openbaar ministerie houdt in dat de minister een negatief injunctierecht wordt onzegd. Het strafrechtelijk beleid ressorteert onder de uitvoerende macht en het college van procureurs-generaal.

Er kwam verzet tegen de toekenning aan de federale procureur van bepaalde bevoegdheden en

notion de « circonstances exceptionnelles » qui éviterait de soustraire les meilleurs éléments des parquets locaux. Il subsiste aussi la crainte de voir le parquet fédéral ne s'emparer que des « belles » affaires. Je suis certaine que le ministre me rassurera à ce propos. La proposition contient les précisions concernant la question du procureur fédéral au sein du ministère public, les tâches du parquet fédéral, sa composition et ses compétences. Il règle aussi le statut du personnel.

Le procureur fédéral est directement et exclusivement sous l'autorité du ministère de la Justice, il est lié par les lignes de politique criminelle du collège des procureurs généraux.

Le contrôle du collège se limite cependant à l'application des directives de politique criminelle. Le collège doit informer systématiquement le procureur fédéral et lui transmettre rapports et notes.

L'autorité directe du Ministre de la Justice a suscité des inquiétudes. Elle ne permettrait pas à l'indépendance du procureur fédéral de s'exercer. Certains estiment même que cela pose la question de la constitutionnalité des pouvoirs de ce procureur. D'autres ont souligné le risque de fragilisation de la position du ministre.

Avant la création du collège des procureurs généraux, il n'existait aucune instance-tampon entre le ministre et chaque procureur général. La relation directe entre un procureur général et le ministre continue à exister, comme elle a existé depuis 1830. Le CVP n'a jamais protesté.

Il est exclu que le ministre puisse user d'une injonction négative, ni en général, ni dans un dossier individuel.

Le parquet fédéral intervient dans l'urgence. Le principe de concertation permet d'éviter la perte de temps. Le procureur fédéral décide *in fine*. C'est conforme au principe d'unité du ministère public.

L'article 151 de la Constitution souligne que le ministère public relève davantage du pouvoir exécutif. L'indépendance du ministère public réside dans l'interdiction de l'injonction négative faite au ministre. La politique criminelle ressort de la responsabilité du pouvoir exécutif et du collège des procureurs généraux.

Les compétences confiées au procureur fédéral ont été contestées et particulièrement celle d'exercer

meer bepaald de uitoefening van de strafvordering. Die bevoegdheid is subsidiair en zal alleen door het federale parket worden uitgeoefend als dit een meerwaarde voor de rechtsbedeling betekent. In geval van conflict vindt overleg plaats en hakt de federale procureur de knoop door. In een streven naar efficiëntie worden arbitrages en blokkeringen voorkomen. Het is een duidelijke politieke keuze.

Ondanks enkele onduidelijkheden, tengevolge van de beslissingen over de in het Octopus-akkoord vervatte bevoegdheden, verdient dit wetsvoorstel onze steun. Zoals in elke door mensen gedragen instelling, zal ook hier de kwaliteit van de mensen een groot verschil maken. De PRL FDF MCC zal voor het voorstel stemmen, en waakzaam toezien op de goede werking van het federale parket. *(Applaus)*

03.25 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Het wetsvoorstel over het federaal parket vertoont talrijke mankementen. De minister van Justitie bemoeilijkt met deze regeling de uitvoering van de opgelegde straffen en legt hierdoor de werking van het parket en de rechtbanken aan banden. België heeft het meest lakse vrijlatingbeleid van heel Europa. De minister wil nog verder gaan, door de een-derde-bodem weg te slaan en door straffen van minder dan één jaar niet meer uit te voeren. Hierdoor wordt het werk van het openbaar ministerie en van de strafrechter geridiculiseerd. Ik roep hen op om de gevorderde en opgelegde straffen op te drijven tot meer dan een jaar in de gevallen waarin een delinquent echt naar de cel moet. Tijdens de commissiebesprekingen hebt u met geen woord gerept over uw plannen voor alternatieve straffen. U ontgoochelt op alle vlakken. De oprichting van een federaal parket is noodzakelijk maar komt te laat en dit voorstel vertoont heel wat mankementen.

De federale procureur rechtstreeks onder het gezag plaatsen van de minister van Justitie en niet onder de procureur-generaal is een politieke keuze met nefaste gevolgen voor de minister, de federale procureur en de procureurs-generaal. De minister zal vereenzelvigd worden met het federaal parket en elke mislukking zal hem persoonlijk worden aangewreven. De federale procureur staat alleen in zijn taak en wordt bovendien niet gecontroleerd. De procureurs-generaal zien een belangrijk deel van het strafrechtelijk beleid uit handen glippen en hun macht afnemen. Een plaatsing van de federale procureur onder het college verhindert een snel optreden niet. Dat bewijst de werking van de nationale magistraten. Voorts wordt ook de eenheid van het openbaar ministerie opgeofferd. Voortaan zal dat het toneel zijn van een machtsstrijd. Verdeel

l'action publique. Cette compétence est subsidiaire et ne sera exercée que si le traitement d'un dossier par le parquet fédéral apporte une plus-value pour l'administration de la Justice. En cas de conflit, une concertation sera organisée et le procureur fédéral tranchera. Le souci d'efficacité entraîne celui d'éviter les arbitrages et les blocages. C'est un choix politique clair.

Malgré quelques imprécisions, cette proposition mérite d'être soutenue. Les imprécisions proviennent des décisions sur les compétences incluses dans l'accord Octopus. Comme dans toute institution humaine, c'est la qualité des hommes qui fera la différence. Le groupe PRL-FDF-MCC soutiendra cette proposition et sera attentif au bon fonctionnement de ce parquet fédéral. *(Applaudissements)*

03.25 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): La proposition de loi relative au parquet fédéral est entachée de nombreux défauts. Par l'instauration de cette nouvelle institution, le ministre de la Justice complique encore l'exécution des peines et entrave le fonctionnement du parquet et des tribunaux. Alors que la politique menée par la Belgique en matière de remise des peines est la plus laxiste d'Europe, le ministre veut encore l'assouplir en supprimant le plancher d'un tiers et en renonçant à l'exécution des peines inférieures à un an. Cette réforme équivaut à ridiculiser le travail du ministère public et du juge pénal. Je lance d'ailleurs un appel à ces derniers pour qu'ils requièrent des peines supérieures à un an lorsqu'ils estiment qu'un délinquant doit être incarcéré. Au cours des discussions en commission, vous n'avez dit mot de vos projets concernant les peines de substitution. Sur tous les terrains, votre politique est décevante.

La création d'un parquet fédéral correspond à une nécessité mais vient trop tard et votre proposition est entachée de nombreux défauts. Le procureur fédéral ressortira directement à l'autorité du ministre de la Justice et non à celle des procureurs généraux. Voilà un choix politique aux conséquences fâcheuses pour toutes les parties concernées : le ministre, le procureur fédéral et les procureurs généraux. Le ministre sera identifié au parquet fédéral dont tous les échecs lui seront attribués personnellement. Le procureur fédéral se retrouvera seul face à sa mission et échappera, par ailleurs, à tout véritable contrôle. Les procureurs généraux se voient privés d'une part importante de leur pouvoir et de leurs compétences en matière de politique criminelle. Le fait, pour le procureur fédéral, de ressortir à l'autorité du collègue n'aurait

en heers, lijkt het parool. Tot slot komt ook de autonomie in het gedrang door de versterkte greep van de minister. Die politisering zal het wantrouwen tegenover het gerecht vergroten. Van bondgenoot in de strijd tegen de criminaliteit verwordt het openbaar ministerie tot een inert en onvermogen orgaan. Mensen die klacht neerleggen, krijgen te horen dat men te veel werk heeft. Onze hoop dat de invoering van het federaal parket de gelegenheid zou vormen om het hele openbare ministerie uit het moeras te trekken, blijkt thans ijdel te zijn. De minister van Justitie is niet bereid de decennialange verwaarlozing van de parketten te doen ophouden. Het vele werk vereist een drastische injectie van mensen en middelen, maar die blijft uit. De ontmoediging van het betrokken personeel zal nog toenemen als het tegenover zich een goed ondersteund federaal parket zal zien verschijnen, dat alle interessante dossiers naar zich toetrekt. Zonder goed uitgebouwd openbaar ministerie is misdaadbestrijding een verloren zaak. De roodgroene regering verkiest blijkbaar de zachte aanpak boven repressie.

Tot slot wordt dit nieuwe unitaire orgaan alweer paritair samengesteld. Bij Franstalig voorzitterschap zal het federale parket dus feitelijk een Franstalige meerderheid kennen, en dat voor een bevolking met een Nederlandstalige meerderheid. Professor Storme wees er al op dat die discriminatie aantoonde dat in België geen normale democratische besluitvorming mogelijk is. De splitsing van de Belgische justitie dringt zich derhalve op. Kloppen de geruchten dat de eerste benoeming voor een Franstalige zal zijn?

03.26 Hugo Coveliers (VLD): Dat had u moeten vragen aan mevrouw Milquet, die tijdens de vorige regeerperiode bij amendement zowat alles aan alles liet koppelen. Zij zorgde voor die Franstalige benoeming.

03.27 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Toen had men het nog over een federale procureur-generaal, nu niet meer. De situatie is veranderd. De verantwoordelijkheid is dus aan deze meerderheid.

pas constitué un obstacle à une intervention rapide, comme l'a prouvé le fonctionnement des magistrats nationaux. Par ailleurs, l'unité du ministère public est également sacrifiée. Désormais, celui-ci sera le théâtre d'âpres luttes de pouvoir. Diviser pour régner, telle sera la devise. Enfin, l'autonomie de la Justice se trouve aussi menacée par le renforcement de la mainmise du ministre sur l'appareil judiciaire. Cette politisation ne fera qu'accroître la méfiance du citoyen à l'égard de la justice. D'allié dans la lutte contre la criminalité, le ministère public se transformera en un organe apathique et privé de pouvoirs. Les justiciables souhaitant déposer une plainte s'entendront dire que les services sont débordés. Notre espoir de voir la création du parquet fédéral offrir l'occasion de désengluier l'ensemble du ministère public semble avoir été vain. Le ministre de la Justice n'est guère disposé à cesser de traiter le parquet en parent pauvre, comme l'ont fait ses prédécesseurs pendant des décennies. L'injection draconienne de moyens humains et matériels rendue nécessaire par l'importance du volume de travail des parquets se fait pourtant attendre. Le découragement du personnel concerné se trouvera encore renforcé lorsqu'il verra surgir en face de lui un parquet bénéficiant d'un appui efficace et accaparant tous les dossiers dignes d'intérêt. Sans ministère public doté d'un appui correct, la lutte contre la criminalité constitue une cause perdue. Apparemment, la coalition arc-en-ciel a opté en faveur de l'approche douce plutôt que de la répression. Enfin, conformément aux traditions, ce nouvel organe unitaire sera constitué sur une base paritaire. Lorsqu'il sera présidé par un francophone, le parquet fédéral sera dominé, de fait, par une majorité francophone, alors que notre pays compte une majorité de néerlandophones. Le professeur Storme a déjà fait observer que cette discrimination constitue la preuve que tout processus de décision démocratique normal semble impossible dans ce pays. La scission de la justice belge s'impose dès lors. Les rumeurs selon lesquelles la première nomination ira à un francophone sont-elles exactes?

03.26 Hugo Coveliers (VLD): Vous auriez dû adresser cette question à Mme Milquet qui, sous la législature précédente, avait, par voie d'amendement, fait dépendre tout de tout. C'est à elle que revient la responsabilité de cette nomination francophone.

03.27 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): A l'époque, il était encore question d'un procureur général fédéral, ce qui n'est plus le cas aujourd'hui. La situation a changé. La responsabilité en revient donc à la majorité actuelle.

03.28 Vincent Decroly (ECOLO-AGALEV): In de marge van een recente vergadering van de ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken, trachtte de heer Bertossa samen met de heer Dejemeppe in naam van de Appel de Genève de oude gewoonten te veranderen. Hij had het over de mogelijkheden die het vrij verkeer van kapitaal en de nieuwe technologie bieden, over de tekortkomingen en lacunes die bepaalde nationale wetgevingen onder meer op vlak van internationale samenwerking vertonen en de middelen die voor de toepassing van die wetgevingen worden vrijgemaakt.

Dat alles speelt in de kaart van de georganiseerde economische en financiële criminaliteit en vereist de oprichting van een Europees parket.

Het voorliggend wetsvoorstel is een stap vooruit aangezien een van de taken van het federaal parket erin zal bestaan de internationale samenwerking te vergemakkelijken.

De controle op de federale politie, de coördinatie van de strafvordering en de uitoefening ervan op operationeel niveau maken eveneens deel uit van de taken van het federaal parket. De criteria op grond waarvan de strafvordering wordt uitgeoefend, stoelen op de richtlijnen met betrekking tot het strafrechtelijk beleid.

De in Genève en door de onderscheiden parlementaire onderzoekscommissies vastgestelde langetermijnperspectieven worden gerespecteerd.

De kritiek op het wetsvoorstel heeft betrekking op de machtsconcentratie bij en de mogelijke inmenging door de minister van Justitie in de zaken van het parket. Ik denk echter niet dat het feit dat het federale parket onder het gezag van de minister staat, een gevaar inhoudt, aangezien er verscheidene garanties voor onafhankelijkheid zijn ingebouwd.

Artikel 151 van de Grondwet onderstreept dat het openbaar ministerie zich situeert in de sfeer van de uitvoerende macht. De grotere kwetsbaarheid van de minister tengevolge van de te directe band met de federale procureur wordt aangestipt. Het is nochtans niet ongezonder dat de nadruk gelegd wordt op de politieke verantwoordelijkheid van de minister op een voor alle burgers zeer belangrijk gebied.

Men moet kiezen tussen de platonische esthetiek en het pragmatisme. Als de omstandigheden tot een meer voluntaristische aanpak nopen, hebben wij hier in mijn ogen de juiste keuze gemaakt. Heeft

03.28 Vincent Decroly (ECOLO-AGALEV): En marge d'une récente réunion des ministres de la Justice et des Affaires intérieures, M. Bertossa, avec M. Dejemeppe, a secoué le cocotier au nom de l'Appel de Genève. Il a évoqué les facilités créées par la libre circulation des capitaux, les nouvelles technologies et les déficiences de certaines législations nationales quant à la collaboration internationale, quant à certains flous laissés béants par ces législations et quant aux moyens consentis pour les mettre en œuvre.

Tout cela fait le lit de la criminalité organisée, économique et financière, et appelle un Parquet européen.

Ceci est un pas dans la bonne direction puisqu'entre autres fonctions, le Parquet fédéral sera affecté à la tâche de facilitation de cette coopération internationale.

Le contrôle de la police fédérale, la coordination de l'action publique et son exercice au plan opérationnel font également partie des missions du parquet fédéral. Les critères de cet exercice sont définis sur base des directives de police criminelle. Les perspectives à long terme tracées à Genève et par les commissions d'enquête parlementaires sont respectées.

Les critiques contre cette proposition de loi tournent autour de la concentration des pouvoirs et de l'interventionnisme du ministre de la Justice dans les affaires du parquet.

Je ne pense pas que le fait que le parquet fédéral soit sous l'autorité ministérielle représente un danger puisque plusieurs garanties d'indépendance sont données. Mais l'article 151 de la Constitution avait déjà accentué le positionnement du Ministère public dans le camp de l'exécutif.

La fragilisation du ministre du fait du lien trop direct avec le procureur fédéral est soulevée. Il n'est pourtant pas malsain que la responsabilité politique du ministre soit soulignée dans un domaine très important pour tous les citoyens. Un choix doit être opéré entre l'esthétique platonique et le pragmatisme.

Quand les circonstances demandent d'organiser une action plus volontariste, le choix que nous avons fait me semble le bon. Le parquet fédéral est-il trop puissant ? Je ne le crois pas car il doit faire

het federale parket te veel macht ? Ik vind van niet, want het moet opboksen tegen een uiterst goed georganiseerde misdaad. Bij arbitrageconflicten tussen parketten hakt de federale procureur, na overleg, de knoop door. Dat vind ik een goede zaak, want zo kan een oplossing geboden worden voor dringende problemen. De gekozen formule is misschien niet de elegantste, maar garandeert wel een eenvormig vervolgingsbeleid. Mocht men zijn boekje te buiten gaan, dan blijven tuchtstraffen mogelijk, boven op het ingrijpen van de minister. De Hoge Raad voor de Justitie beaamt ons standpunt over de verdeling van de dossiers. Om het subsidiariteitsbeginsel te vrijwaren moet worden nagegaan of het federaal parket zich zal beperken tot zaken waarin het zeker een toegevoegde waarde kan bieden. Ik hoop eveneens dat de procedure hierdoor niet logger zal worden. Tot besluit kom ik terug op het leegplunderen van de parketten van aanleg, waar ook mevrouw Milquet het daarnet al over had. Als de vordering van het federaal parket tot veroordelingen leidt, denk ik dat dat de motivatie bij alle parketten alleen maar ten goede kan komen. Een aanhangigmaking door de federale procureur kan een stimulans zijn voor de parketten van aanleg.

Er werd kritiek geuit op de manier waarop het federaal parket het opsporingsonderzoek zal aanpakken. Wij wensen dat het federale parket de nodige slagvaardigheid zal hebben om zich waar te maken. De leden van het federaal parket zullen zich niet kunnen onttrekken aan de gebruikelijke controle door de onderzoeksrechters, en zullen tevens de rechten van de verdediging moeten respecteren.

De Ecolo-Agalev-fractie zal voor het onderhavige wetsvoorstel stemmen. (*Applaus*)

03.29 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): We konden de magistraten tijdens hoorzittingen ondervragen. Ik wil daar nu niet verder op ingaan.

We hebben nood aan een federaal parket om bijvoorbeeld beter te kunnen strijden tegen de georganiseerde en grensoverschrijdende criminaliteit. De federale procureur heeft ook een belangrijke rol te spelen op het politionele vlak. Hij zal optreden als controleur van het hele politionele gegeven. Er moet evenwel een controle zijn vanuit het federale niveau, onder meer vanwege het Parlement. In dat kader is de tijdelijke wet, waardoor de magistraten de controle uitoefenen tot de inwerkingtreding van het federaal parket, voor ons aanvaardbaar. We opteren ervoor de federale procureur onder het toezicht van het college van

face à une criminalité extrêmement bien organisée. En cas de conflit d'arbitrage entre parquets, le procureur fédéral tranche après concertation. Cela me convient car cela permet de répondre aux problèmes qui se posent dans l'urgence. L'option choisie n'est peut-être pas très élégante, mais elle garantit qu'il y ait unité de poursuites. En cas de dérapage, des interventions par voie disciplinaire restent possibles, au delà d'une action du ministre. Le Conseil supérieur de la Justice a évalué favorablement notre position sur la répartition des dossiers. Pour protéger le principe de subsidiarité, il faudra vérifier si le parquet fédéral se limitera à des affaires où il est sûr d'apporter une valeur ajoutée. J'espère également que la procédure ne s'alourdira pas. Je conclus en revenant sur les « pillages » éventuels qu'évoque Mme Milquet. Si l'action du parquet fédéral aboutit à des condamnations, je crois que tous les parquets y trouveront de nouvelles motivations. Une saisine par le procureur fédéral peut être stimulante pour les parquets d'instance.

Des critiques ont été exprimées sur la conduite de l'information par ce parquet fédéral. Nous souhaitons que ce parquet soit doté d'une véritable force de frappe à la hauteur des enjeux. Cependant, les membres du parquet fédéral n'échapperont pas au contrôle normal par les juges d'instruction ni au respect du droit de la défense.

Le groupe Écolo-Agalev soutiendra cette proposition de loi. (*Applaudissements*)

03.29 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Nous pouvions interroger les magistrats lors des auditions. Je ne souhaite pas revenir sur ce point maintenant.

Nous avons besoin d'un parquet fédéral, entre autres pour pouvoir mieux lutter contre la criminalité organisée transfrontalière. Le procureur fédéral a aussi un rôle important à jouer en matière de police. Il interviendra en tant que contrôleur des activités policières. Il faut cependant prévoir un contrôle au niveau fédéral, notamment du Parlement. Dans ce cadre, la loi temporaire qui fait exercer le contrôle par les magistrats est inacceptable à nos yeux. Nous souhaitons maintenir le procureur général sous la tutelle du collège des procureurs généraux. Deux opinions contradictoires se sont exprimées

procureurs-generaal te houden. Er zijn tijdens het debat twee tegenstrijdige meningen daaromtrent naar voor gekomen. Ik begrijp niet waarom een systeem dat goed functioneert moet worden vervangen.

03.30 Fred Erdman (SP): De nieuwe structuur vereist die afwijking.

03.31 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): De meerderheid koos inderdaad voor de oprichting van iets nieuws, terwijl wij liever het bestaande aangepast hadden gezien.

Aberraties zullen ook dankzij de parlementaire controle vermeden kunnen worden. Verder hopen wij dat de aanstelling van de leden van het federale parket op objectieve wijze zal gebeuren. De benoeming van kandidaten in het kader van de zogenaamde tijdelijke wet doet ons echter niet veel goeds verwachten. Wij hopen dat de Hoge Raad voor Justitie deze keer anders te werk zal gaan. Het federale parket mag geen superparket worden dat de arrondissementale parketten verdrukt. Wellicht is een territoriale herverdeling onvermijdelijk, met inbegrip van de splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. Die zou in elk geval de efficiëntie verhogen, maar wordt door communautaire meningsverschillen verhinderd. Ik verwijs terzake naar de hybride oplossing die men heeft voorgesteld voor de politie-inrichting in Brussel-Halle-Vilvoorde.

We staan positief tegenover dit wetsvoorstel omdat het beantwoordt aan een belangrijke nood. We willen dat het federaal parket alle kansen krijgt om een goed beleid uit te bouwen. Niettemin zullen we ons bij de stemming onthouden, omdat wij niet akkoord gaan met de rol die aan de federale procureur wordt toebedeeld.

De **voorzitter:** Op voorstel van onder meer de heer Tant zal er geen aparte commissie worden opgericht, maar zal één keer per maand een commissie van Binnenlandse Zaken aan de politiehervorming worden gewijd.

03.32 Fred Erdman (SP): Bij de politiehervorming was niemand bang voor de psychologische druk op de lokale politie doordat de federale politie zich bepaalde taken toe-eigende. Nu uit men die vrees wel, dat is eigenaardig.

03.33 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Ik heb die opmerking ook gemaakt in het vorig debat. Mijn enige bekommernis is de efficiëntie.

lors du débat à ce sujet. Je ne vois pas la nécessité de modifier un système qui fonctionne bien.

03.30 Fred Erdman (SP): La nouvelle structure requiert cette dérogation.

03.31 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): La majorité a en effet opté pour la création d'une nouvelle structure alors que nous aurions préféré qu'elle adapte l'ancienne.

Le contrôle parlementaire permettra d'éviter les aberrations. Par ailleurs, nous espérons que la nomination des membres du parquet fédéral se fera objectivement. La nomination des candidats dans le cadre de la loi provisoire ne nous donne toutefois pas beaucoup d'espoir. Nous espérons que, cette fois, le Conseil supérieur de la justice agira différemment. Le parquet fédéral ne peut devenir un superparquet qui opprime les parquets d'arrondissement. Un redécoupage territorial est peut-être inévitable, en ce compris la scission de l'arrondissement judiciaire Bruxelles-Hal-Vilvoorde. Ce serait au bénéfice de l'efficacité mais des divergences d'opinions communautaires empêchent cette scission. Je vous renvoie à la solution hybride proposée pour l'organisation de la police de Bruxelles-Hal-Vilvoorde.

Nous sommes favorables à cette proposition de loi parce qu'elle répond à un besoin important. Nous voulons que le parquet fédéral ait toutes les chances de mener une bonne politique. Néanmoins, nous nous abstiendrons lors du vote car nous ne sommes pas d'accord avec le rôle attribué au procureur fédéral.

Le **président:** A la demande, notamment de M. Tant, il ne sera pas procédé à la création d'une commission séparée mais, une fois par mois, la commission de l'Intérieur consacrera ses travaux à la réforme des polices.

03.32 Fred Erdman (SP): Concernant la réforme des polices, personne ne craignait la pression psychologique que subirait la police locale du fait de l'appropriation de certaines missions par la police fédérale. Il est étrange de constater que cette inquiétude se manifeste maintenant.

03.33 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): J'ai également fait cette observation lors du précédent débat. Je me préoccupe uniquement de l'efficacité.

03.34 Hugo Coveliers (VLD): Wij hebben een interessante discussie gehad, waarbij een aantal waarschuwingen werden geuit. Er bestond reeds een federaal parket, waarop we nu verder bouwen. Die idee is trouwens reeds vaker bepleit. Dat is ongetwijfeld het gevolg van de toenemende georganiseerde misdaad. Ik twijfel aan de gegrondheid van de vrees van sommigen dat nu de macht van sommige magistraten te groot zal worden. Ik heb wel begrip voor de koudwatervrees van sommigen om iets te veranderen. Het college van PG's zal ongetwijfeld een beleidsveranderend element zijn. Het is hoe dan ook maar een stap in de nieuwe justitie. De specialisatie zal erdoor worden versterkt.

03.35 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Hebt u zicht op de toekomst van het federaal parket?

03.36 Hugo Coveliers (VLD): Ik vermoed dat de verticale integratie ongeveer gelijktijdig met de inwerkingtreding van het federaal parket zal kunnen plaatsvinden. Maar dit is een persoonlijke veronderstelling, geen zekerheid.

Ik vraag me af of het systeem met de onderzoeksrechters nog houdbaar is voor belangrijke dossiers. Het is vreemd dat niemand hierover iets heeft gezegd.

We hebben geopteerd voor een functionele band in plaats van een hiërarchische, omdat dit contraproductief leek. Bovendien is er aan de andere kant, bij de politie, ook geen hiërarchische structuur.

03.37 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Het gaat niet op de politie hierbij te betrekken. Het probleem ligt bij de controlemogelijkheid. Dit kan niet op basis van een "controlerapportje".

03.38 Hugo Coveliers (VLD): Er moet worden over gewaakt dat de federale procureur niet te veel of te weinig bevoegdheden naar zich toetrekt. De controle kan niet gebeuren op basis van individuele dossiers. Daarom zal er jaarlijks een controlerapport worden opgesteld. Er is trouwens in sancties voorzien: dit kan na de ambtstermijn van de federale procureur of via disciplinaire maatregelen.

Het federaal parket moet de strafuitvoering kunnen realiseren, maar mag ze ook aan de lagere parketten overlaten.

03.34 Hugo Coveliers (VLD): Nous avons mené un débat intéressant au cours duquel un certain nombre de mises en gardes ont été faites. Il existait déjà un parquet fédéral. On aurait pu poursuivre sur ces bases. Cette idée a d'ailleurs été émise à plusieurs reprises. En l'occurrence, il s'agit assurément de la conséquence de l'augmentation de la criminalité organisée. J'ai des doutes quant au bien fondé de la crainte exprimée par certains selon laquelle le pouvoir de certains magistrats deviendra trop important. Je puis comprendre la frilosité que certains manifestent face au changement. Le collège des procureurs généraux constituera certainement un élément du changement de politique. Quoi qu'il en soit, il s'agit d'un pas vers une nouvelle forme de justice qui renforcera la spécialisation.

03.35 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Quel avenir entrevoyez-vous pour le parquet fédéral?

03.36 Hugo Coveliers (VLD): A mon avis, l'intégration verticale et l'installation du parquet fédéral seront plus ou moins concomitantes. Mais ce n'est qu'une impression, pas une certitude.

Je me demande si, pour des dossiers importants, le système des juges d'instruction est encore tenable. Il est curieux que personne n'ait encore rien dit à ce sujet.

Nous avons privilégié le lien fonctionnel au détriment du lien hiérarchique car ce dernier nous semblait contre-productif. D'ailleurs, du côté de la police, la structure n'est guère plus hiérarchisée.

03.37 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Il ne s'agit pas tant de la police. Le problème réside dans les possibilités de contrôle. On ne pourra se fonder sur un simple petit rapport de contrôle.

03.38 Hugo Coveliers (VLD): Il faut veiller à ce que le procureur fédéral ne s'empare d'un trop grand nombre de compétences ou qu'au contraire, il n'en ait pas assez. Il n'est pas possible d'effectuer un contrôle sur la base de dossiers individuels. Aussi, un rapport de contrôle sera rédigé chaque année. Des sanctions sont d'ailleurs prévues : elles pourront intervenir à l'expiration du mandat du procureur fédéral ou se traduire par des mesures disciplinaires.

Le parquet fédéral doit pouvoir organiser l'exécution des peines mais il peut aussi confier cette tâche aux parquets au niveau inférieur.

De discussie over dit voorstel was zeker constructief. Er komt een operationeel systeem tot stand, dat meer zekerheid, rechtvaardigheid en vrijheid kan bieden. Daarom zullen wij met overtuiging dit voorstel goedkeuren. (*Applaus*)

03.39 Minister **Marc Verwilghen** (*In het Nederlands*): Geen enkele deelnemer aan het debat heeft het federaal parket als overbodig afgedaan. Het federaal parket is de praktische invulling van de aanbevelingen van een aantal onderzoekscommissies en van het Octopusoverleg. Het moet helpen om de georganiseerde misdaad te bestrijden en de strafvordering te optimaliseren, dit alles op een gecontroleerde manier. De hoorzittingen leverden een wezenlijke bijdrage tot de verfijning van de tekst.

Zes grote discussiethema's kwamen vandaag aan bod, waarvan het eerste de institutionele inbedding van het federaal parket is. Die wordt geregeld door de Octopusakkoorden en de wet van 22 december 1998, waarnaar ik dan ook verwijs.

De gezagsverhouding tussen de minister van Justitie en de federale procureur – thema nummer twee – is dezelfde als deze die nu bestaat tussen de procureurs-generaal en de minister. Dit wordt ook geregeld door de wet van 22 december 1998, waarin artikel 11 en artikel 143, lid 2, bepalen dat de procureur-generaal alle opdrachten uitvoert van het openbaar ministerie bij de diverse hem toegewezen rechtbanken, en dat hij rechtstreeks onder het gezag van de justitieminister ressorteert.

(*Frans*) Het gezag van de minister over de federale procureur is hier herhaaldelijk ter sprake gekomen. Ik herinner eraan dat de minister een positief, en geen negatief injunctierecht heeft.

Het statuut van het openbaar ministerie is verankerd in de Grondwet. Artikel 151 garandeert de onafhankelijkheid van het openbaar ministerie.

(*Nederlands*): De uitvoering van de strafvordering kan worden toegewezen aan de federale procureur. Dit is de grootste vernieuwing. Ze werd ingegeven door de problemen die tijdens het Octopusoverleg aan bod kwamen. Het gaat om een toegewezen en facultatieve bevoegdheid. Bovendien moet de meerwaarde van de toewijzing duidelijk zijn. Er zal een evaluatie worden gemaakt door het college van procureurs-generaal inzake de naleving van de strafrechtelijke belangen. Alle tussenkomsten van de federale procureur zullen betrekking hebben op gerechtelijke onderzoeken. Dit betekent dat er een drievoudige controle is vanwege de

La discussion de cette proposition a incontestablement été constructive. Un système opérationnel, qui va se traduire pas plus de sûreté, d'équité et de liberté va être mis en place. C'est donc avec conviction que nous adopterons cette proposition. (*Applaudissements*)

03.39 **Marc Verwilghen**, ministre: Aucun des participants au débat n'a jugé le parquet fédéral superflu. Il est la concrétisation pratique des recommandations formulées par certaines commissions d'enquête et lors de la concertation octopartie. Il doit contribuer, de manière contrôlée, à améliorer la lutte contre la criminalité organisée et à optimiser l'instruction criminelle. Les auditions ont apporté une contribution essentielle à l'amélioration du texte.

Six grands thèmes ont été abordés aujourd'hui, le premier étant l'intégration institutionnelle du parquet fédéral. Elle est définie dans les accords octopartites et dans la loi du 22 décembre 1998, à laquelle je me réfère.

La relation d'autorité entre le ministre de la Justice et le procureur fédéral – le deuxième thème – est la même que celle qui existe actuellement entre le procureur général et le ministre. Elle est également définie par la loi du 22 décembre 1998, dont les articles 11 et 143, paragraphe 2, disposent que le procureur général exécute toutes les missions du ministère public pour les divers tribunaux qui lui sont attribués et qu'il est placé sous l'autorité du ministre de la Justice.

(*En français*): L'autorité du ministre sur le procureur fédéral a été évoquée plusieurs fois. Je rappelle que le ministre droit à l'injonction positive et non à l'injonction négative.

Le statut du ministère public est inscrit dans la Constitution. L'article 151 garantit son indépendance.

(*En néerlandais*): L'exécution de l'instruction criminelle peut-être transférée au procureur fédéral. C'est la nouveauté la plus importante. Elle fut inspirée par les problèmes que l'on a rencontrés pendant la concertation Octopus. Il s'agit d'une compétence facultative. En outre, il faudra qu'il y ait clairement une plus-value. Une évaluation relative à l'exécution des intérêts pénaux sera faite par le Collège des procureurs généraux. Toutes les interventions du procureur fédéral auront trait aux instructions judiciaires. Cela signifie qu'il y a un triple contrôle des juridictions d'instruction, du juge de fond et des parquets généraux.

onderzoeksgerechten, de bodemrechter en de parketten-generaal.

De begroting voorziet in de nodige middelen voor het federaal parket. Het zal over een bedrag van 75 miljoen gaan. De heer Van Parijs merkte terecht op dat het federaal parket slechts operationeel kan zijn wanneer de politiehervorming is doorgevoerd en de leden van de BOB en de gerechtelijke politie binnen de federale politie ter beschikking zullen staan van dat parket. Ik beschouw 2001 in dat opzicht als een overgangsjaar. Het is nog onduidelijk welk percentage van de federale politie op recherche zal worden ingezet, maar de politiehervorming is essentieel voor de operationaliteit van het federaal parket. Bijgevolg meen ik dat het wetsvoorstel voldoet aan de principes van de Octopuswet van 22 december 1998.

De algemene bespreking is gesloten.

Bespreking van de artikelen

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4) (897/13)

Het opschrift werd door de commissie gewijzigd in "wetsvoorstel tot wijziging van verscheidene bepalingen inzake het federaal parket".

Het wetsvoorstel telt 68 artikelen.

Ingediende amendementen:

Art. 4

- 8: Tony Van Parys, Servais Verherstraeten (897/5)
- 37: Bart Laeremans, Bert Schoofs (897/15)

Art. 5

- 9: Tony Van Parys, Servais Verherstraeten (897/5)
- 30: Joëlle Milquet (897/9)

Art. 6

- 10: Tony Van Parys, Servais Verherstraeten (897/5)
- 17: Joëlle Milquet (897/8)

Art. 7

- 18: Joëlle Milquet (897/8)
- 20: Joëlle Milquet (897/8)

Art. 9bis (n)

- 24: Joëlle Milquet (897/8)

Art. 57bis (n)

- 22: Joëlle Milquet (897/8)

Art. 62

- 27: Bart Laeremans, Bert Schoofs (897/9)

Art. 63

- 26: Bart Laeremans, Bert Schoofs (897/9)

Le budget prévoit les moyens nécessaires au parquet fédéral. Il s'agira d'un montant de 75 millions. M. Van Parijs faisait remarquer à juste titre que le parquet fédéral ne pourra être opérationnel que lorsque la réforme de la police aura été menée à son terme et que les membres de la BSR et de la police judiciaire seront à la disposition du parquet au sein de la police fédérale. À cet égard, je considère 2001 comme une année de transition. On ne sait pas encore précisément quel pourcentage de la police fédérale sera affecté aux enquêtes policières, mais la réforme des polices est essentielle pour que le parquet fédéral soit opérationnel. Par conséquent, j'estime que la proposition de loi respecte les principes de la loi octopartite du 22 décembre 1998.

La discussion générale est close.

Discussion des articles

Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) (897/13)

L'intitulé a été modifié par la commission en "proposition de loi modifiant diverses dispositions en ce qui concerne le parquet fédéral".

La proposition de loi compte 68 articles.

Amendements déposés:

Art. 4

- 8: Tony Van Parys, Servais Verherstraeten (897/5)
- 37: Bart Laeremans, Bert Schoofs (897/15)

Art. 5

- 9: Tony Van Parys, Servais Verherstraeten (897/5)
- 30: Joëlle Milquet (897/9)

Art. 6

- 10: Tony Van Parys, Servais Verherstraeten (897/5)
- 17: Joëlle Milquet (897/8)

Art. 7

- 18: Joëlle Milquet (897/8)
- 20: Joëlle Milquet (897/8)

Art. 9bis (n)

- 24: Joëlle Milquet (897/8)

Art. 57bis (n)

- 22: Joëlle Milquet (897/8)

Art. 62

- 27: Bart Laeremans, Bert Schoofs (897/9)

Art. 63

- 26: Bart Laeremans, Bert Schoofs (897/9)

Art. 67

- 36: *Tony Van Parys, Servais Verherstraeten (897/15)*

Vraagt iemand het woord?

03.40 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Ons amendement op artikel 4 is een nieuw amendement. Het stelt voor een zesde procureur in te voeren met een landelijke functie, waardoor er opnieuw een buffer tussen minister en federaal-procureur zou komen en dus ook een betere informatie van en meer controle door het college van procureurs-generaal.

De **voorzitter:** De stemming over de amendementen en artikelen wordt aangehouden.

De artikelen 1 tot 3, 8 en 9, 10 tot 57, 58 tot 61, 64 tot 66 en 68 worden artikel per artikel aangenomen.

De voorzitter: De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over de aangehouden amendementen en artikelen en over het geheel zal later plaatsvinden.

Ik dank de diensten van de Kamer. Er is inderdaad een gecoördineerd stuk 897/4. Ons verzoek begint geleidelijk vruchten af te werpen. Dat verheugt mij.

04 Wetsontwerp tot wijziging van verscheidene wetsbepalingen inzake de voogdij over minderjarigen (geamendeerd door de Senaat) (576/14 tot 21)

- **Wetsontwerp tot wijziging van sommige bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot de voogdij over minderjarigen (geamendeerd door de Senaat) (789/1 tot 3)**

Overeenkomstig artikel 68 van het Reglement wordt geen algemene bespreking in plenaire vergadering gewijd aan een wetsontwerp dat door de Senaat naar de Kamer is teruggestuurd, tenzij de Conferentie van voorzitters anders beslist.

Bespreking van de artikelen

Wij vatten de bespreking van de artikelen van het wetsontwerp nr. 576 aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4) (576/21)

Het wetsontwerp telt 90 artikelen.

Er werden geen amendementen ingediend.

De artikelen 1 tot 90 worden artikel per artikel aangenomen.

Art. 67

- 36: *Tony Van Parys, Servais Verherstraeten (897/15)*

Quelqu'un demande-t-il la parole?

03.40 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Notre amendement portant sur l'article 4 est nouveau. Il propose de nommer un sixième procureur compétent pour tout le territoire qui viendrait s'insérer entre le ministre et le procureur général, permettant ainsi au Collège des procureurs de recevoir de meilleures informations et d'exercer un contrôle accru.

Le **président:** Le vote sur les amendements et les articles est réservé.

Les articles 1 à 3, 8 et 9, 10 à 57, 58 à 61, 64 à 66 et 68 sont adoptés article par article.

La discussion des articles est close. Le vote sur les amendements et les articles réservés ainsi que sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

Je tiens à remercier les services de la Chambre. Il y a en effet un document 897/14 (texte coordonné). Notre demande porte peu à peu ses fruits. Je m'en réjouis.

04 Projet de loi modifiant diverses dispositions légales en matière de tutelle des mineurs (amendé par le Sénat) (576/14 à 21)

- **Projet de loi modifiant certaines dispositions du Code judiciaire relatives à la tutelle des mineurs (amendé par le Sénat) (789/1 à 3)**

Conformément à l'article 68 du Règlement, les projets de loi renvoyés à la Chambre par le Sénat ne font plus l'objet d'une discussion générale en séance plénière, sauf si la Conférence des présidents en décide autrement.

Discussion des articles

Nous passons à la discussion des articles du projet de loi n° 576. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) (576/21)

Le projet de loi compte 90 articles.

Aucun amendement n'a été déposé.

Les articles 1 à 90 sont adoptés article par article.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.

Wij vatten de bespreking van de artikelen van het wetsontwerp nr. 789 aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4) (789/1)

Het wetsontwerp telt 6 artikelen.

Er werden geen amendementen ingediend.

De artikelen 1 tot 6 worden artikel per artikel aangenomen.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.

04.01 Fred Erdman (SP): Moeten we ons niet afvragen of, wanneer een ontwerp terugkomt van de Senaat, de voorzitter zich zou kunnen beperken tot het voorlezen van de geamendeerde artikelen?

De **voorzitter**: Dat zegt u wel erg laat. (*Glimlachjes*)

05 Wetsontwerp betreffende het pensioen van het personeel van de politiediensten en hun rechthebbenden (1112/1 tot 5)

Algemene bespreking

De algemene bespreking is geopend.

De heer Tony Smets verwijst naar zijn verslag.

05.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Ik neem aan dat het ontwerp beantwoordt aan de verwachtingen van het personeel, aangezien erover onderhandeld is met de vakbondsvertegenwoordigers. De PRL diende evenwel een amendement in om voor bepaalde personeelscategorieën de pensioenleeftijd te verhogen van 54 tot 56 jaar, wat ook werd aangenomen. Die wijziging brengt enige commotie teweeg. De brigadecommandanten lieten hun ontsteltenis kennen per brief. Zij menen dat het isoleren van dit aspect het geheel van het akkoord uit evenwicht brengt. De ontgoocheling werkt demotiverend. Dat is begrijpelijk, want een overeenkomst vormt een geheel van elementen, waaruit men niets kan isoleren zonder het evenwicht in gevaar te brengen. De pensioenleeftijd van 54 was immers een tegemoetkoming ter compensatie van bepaalde weinig gunstige pecuniaire voorwaarden.

05.02 Minister Antoine Duquesne (Frans): Ik ben

La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

Nous passons à la discussion des articles du projet de loi n° 789. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) (789/1)

Le projet de loi compte 6 articles.

Aucun amendement n'a été déposé.

Les articles 1 à 6 sont adoptés article par article.

La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

04.01 Fred Erdman (SP): Ne devrions-nous pas nous demander si, lorsque le projet de loi revient du Sénat, le président ne pourrait pas se limiter à la lecture des articles amendés ?

Le **président**: Voilà une déclaration très tardive. (*Sourires*)

05 Projet de loi relatif à la pension du personnel des services de police et de leurs ayants droit (1112/1 à 5)

Discussion générale

La discussion générale est ouverte.

M. Tony Smets se réfère à son rapport.

05.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Le projet répond aux attentes du personnel puisqu'il a été négocié avec les représentants syndicaux. Toutefois, le PRL a déposé un amendement visant à porter l'âge de la pension de certaines catégories de personnel de 54 à 56 ans. Cet amendement a été adopté. La modification qu'il instaure a suscité un certain émoi, en particulier chez les commandants de brigade, qui ont fait part de leur crainte dans une lettre. Ils estiment que cette modification rompt l'équilibre de l'accord. La déception qui en découle est une source de démotivation. C'est compréhensible. En effet, un accord est un tout : si l'on isole un de ses éléments, on le fragilise. La pension à 54 ans était une faveur accordée aux commandants de brigade, en compensation d'un régime pécuniaire peu favorable à certains égards.

05.02 Antoine Duquesne, ministre (en français):

de heer Van Hoorebeke dankbaar dat hij ons herinnert aan die bekommernis van de adjudanten-brigadecommandanten. Van bij de aanvang hebben alle partijen om de onderhandelingstafel getracht het onderste uit de kan te halen, en verloren daarbij de inspanning van de regering uit het oog : 8 miljard is nochtans geen peulenschil.

05.03 Denis D'hondt (PRL FDF MCC): Ik meen zelfs te mogen stellen dat wij volgens de CVP te ver gegaan zijn !

05.04 Minister Antoine Duquesne (*Frans*) : Dat staat als een paal boven water, en ik krijg daarvoor regelmatig felicitaties. Wat de pensioenen betreft, hebben we geen nieuwe voordelen willen toekennen aan bepaalde categorieën, maar wel verworven rechten willen bekrachtigen. De bepaling strekt ertoe de adjudanten en opperadjudanten van de rijkswacht net zoals onder het vorige statuut met 56 jaar met pensioen te laten gaan.

Die mensen hebben de graad van officier in de federale politie, en hun oppensioenstelling op 54-jarige leeftijd zou een discriminatie betekenen ten opzichte van de overige officieren, die maar met 56 jaar met pensioen mogen.

Dat zou strijdig zijn met de gesloten overeenkomsten. Politiemensen uit de gemeentepolitie, die met 54 jaar met pensioen mogen, zouden daardoor anders behandeld worden. De voorgestelde maatregelen strekken ertoe de bestaande regelingen in stand te houden, totdat ze worden afgeschaft.

05.05 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Ik dank de minister voor de verduidelijking. Ik aanvaard ook zijn uitleg. De betrokkenen moeten weten dat dit punt voldoende aandacht heeft gekregen. Zij waren immers volkomen verrast door de wijziging van het ontwerp.

05.06 Minister Antoine Duquesne (*Frans*): Ik was bijzonder verbaasd, vooral toen ik heb vernomen dat de ACOD om een aantal onduidelijke redenen een stakingsaanzegging heeft ingediend terwijl de hervorming het statuut van die beambten die een moeilijk en gevaarlijk beroep uitoefenen zal valoriseren. Bepaalde grenzen mogen niet worden overschreden, al begrijp ik best dat men er zoveel mogelijk uit wil halen.

De voorzitter: De algemene bespreking is gesloten.

Bespreking van de artikelen

Je sais gré à M. Van Hoorebeke de nous rappeler cette préoccupation des adjudants Commandants de brigades. Depuis le début, chacun a cherché à tirer le maximum des négociations en oubliant l'effort consenti par le gouvernement : 8 milliards, ce n'est pas rien.

05.03 Denis D'hondt (PRL FDF MCC): Je crois même pouvoir dire que le CVP a trouvé que nous étions allés trop loin !

05.04 Antoine Duquesne, ministre (*en français*): Il est tout à fait exact et je reçois régulièrement des félicitations en ce domaine. En matière de pension, on n'a pas voulu accorder de nouveaux avantages à certaines catégories, mais on a voulu consacrer des droits acquis. La disposition vise à maintenir à 56 ans la mise à la pension des adjudants et adjudants-chef de gendarmerie comme c'était le cas dans leur ancien statut.

Ces personnes ont rang d'officiers dans la police fédérale et leur permettre de partir à la retraite à partir de 54 ans serait une discrimination vis-à-vis des autres officiers qui ne peuvent partir à la pension qu'à 56 ans.

(*En français*) : Cela serait contraire aux termes des accords conclus. Cela créerait également une différence par rapport aux membres de la police qui viennent de la police communale et qui peuvent prendre leur retraite à 54 ans. Les mesures proposées visent à maintenir les régimes existants jusqu'à leur disparition.

05.05 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Je remercie le ministre pour ses explications. J'accepte ses arguments. Les intéressés doivent savoir que ce point a bénéficié de l'attention requise. En effet, la modification du projet les a totalement surpris.

05.06 Antoine Duquesne, ministre (*en français*): J'ai été très surpris, surtout quand j'ai appris le dépôt d'un préavis de grève de la CGSP pour des motifs peu clairs alors que la réforme va valoriser le statut de ces agents, qui font un métier difficile et risqué. Il ne faut pas dépasser certaines limites, même si je peux comprendre qu'on essaye toujours de tirer sur l'élastique !

Le président: La discussion générale est close.

Discussion des articles

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4) (1112/5)

Het wetsontwerp telt 19 artikelen.

Er werden geen amendementen ingediend.

De artikelen 1 tot 19 worden artikel per artikel aangenomen.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.

De vergadering wordt gesloten om 19.27 uur. Volgende vergadering donderdag 15 maart 2001 om 14.15 uur.

Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) (1112/5)

Le projet de loi compte 19 articles.

Aucun amendement n'a été déposé.

Les articles 1 à 19 sont adoptés article par article.

La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

La séance est levée à 19.27 heures. Prochaine séance jeudi 15 mars 2001 à 14.15 heures.